

รายงานการวิจัย

การเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของ
บริษัทในกลุ่มธุรกิจพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดในประชาคมอาเซียน
Corporate Sustainability Disclosure Effect on Firm Performance of the
Renewable Energy and Green Industry Business Group in ASEAN
Community

คณะผู้วิจัย

คุณากร ไวยวุฒิ

รุตจิภาส ประชาทัย

ชฎาพร จักรทอง

โครงการวิจัยทุนสนับสนุนงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

งบประมาณรายได้ ปี พ.ศ. 2562

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

คำนำ

การศึกษาเรื่อง การเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของบริษัทในกลุ่มธุรกิจพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดในประชาคมอาเซียนในครั้งนี้ สอดคล้องกับโครงการวิจัยกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ในยุทธศาสตร์ที่ 3 ว่าด้วยเรื่องยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนเป้าหมายที่ 6 เพิ่มประสิทธิภาพของภาคการเงิน เพื่อให้เป็นกลไกสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตามนโยบายภาครัฐ ในการพัฒนาประเทศตามแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับปัจจุบัน มุ่งส่งผลให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้น ได้แก่ เศรษฐกิจประเทศไทยมีขนาดใหญ่ขึ้น มีฐานการผลิตและบริการที่มีความเข้มแข็งและโดดเด่นในหลายสาขาและความร่วมมือกับมิตรประเทศทั้งในรูปทวิภาคีและพหุภาคี รวมถึงความร่วมมือกับประเทศในอนุภูมิภาคและอาเซียนให้มีความเข้มข้นและชัดเจนขึ้น โดยรูปแบบการดำเนินงานให้มุ่งเน้นความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาโดยกำหนดประเด็นวิจัยของชาติที่ตอบโจทย์ในการยกระดับเพิ่มศักยภาพเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรมทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย งานวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับนโยบายภาครัฐในการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ อุตสาหกรรม และเชิงสังคมเพื่อสร้างความเข้มแข็งและยกระดับความสามารถในการพัฒนาต่อของระบบบริหารจัดการ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้สามารถดำเนินงานในการพัฒนาประเทศต่อไป

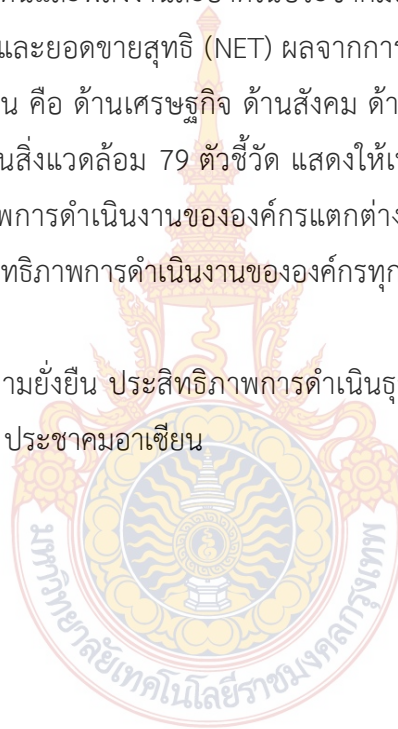
หวังเป็นอย่างยิ่งว่า การศึกษาในครั้งนี้จะเป็นข้อมูลและแนวทางให้หน่วยงานที่กำลังดูแลบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มประเทศประชาคมอาเซียนสามารถใช้เป็นข้อมูลขั้นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบรายงานความยั่งยืน เพื่อให้ได้เป็นรายงานความยั่งยืนที่มีคุณภาพ รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำการวิจัยนี้ไปใช้ประโยชน์ เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ภาคธุรกิจที่เกี่ยวกับพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดในกลุ่มประเทศอาเซียนและผู้สนใจในเรื่องการพัฒนาระบบเปิดเผยข้อมูลอย่างยั่งยืนต่อไป

ผู้จัดทำ

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทในกลุ่มธุรกิจพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดในประเทศไทย โดยใช้กรอบรายงานความยั่งยืนมาตรฐาน GRI - G4 (Sustainability Report) โดยศึกษา 1) ศึกษาการเปิดเผยข้อมูลมาตรฐาน GRI 4 ของบริษัทกลุ่มธุรกิจพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดในประเทศไทย มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรแตกต่างกันหรือไม่ 2) ศึกษาการเปิดเผยข้อมูลมาตรฐาน GRI 4 ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทในกลุ่มธุรกิจพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดในประเทศไทย ในด้านสินทรัพย์ (ROA) ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) และยอดขายสุทธิ (NET) ผลจากการศึกษาคือ 1) ระดับการเปิดเผยข้อมูลรายงานความยั่งยืน 6 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิทธิมนุษยชน แรงงาน ความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์และด้านสิ่งแวดล้อม 79 ตัวชี้วัด แสดงให้เห็นว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรแตกต่างกัน 2) พบว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลที่แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: การเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืน ประสิทธิภาพการดำเนินงาน กลุ่มธุรกิจพลังงานทดแทน และพลังงานสะอาด ประเทศไทย

Abstract

This study examines the disclosure of corporate sustainability information that affects the business efficiency of companies in the renewable energy and clean energy businesses in the ASEAN community, by using the sustainability report framework GRI - G4 (Sustainability Report). The objective of this study are 1) Studying the level of disclosure of GRI 4 standard of companies in the renewable energy and clean energy businesses in the ASEAN community, does it affect the operational efficiency of the organization differently? 2) Study the level of disclosure of GRI 4 affect the business performance of companies in the renewable energy and clean energy businesses in the ASEAN Community in terms of assets (ROA), return on equity (ROE) and net sales (NET). The results are 1) The level of disclosure of sustainability reports in 6 areas which are economic, social, human rights, labor, product responsibility and environment, 79 indicators show that different levels of disclosure have a different effect on the efficiency of the organizations 2) Found that the different levels of disclosure had an effect on the operational efficiency of the organizations with statistical significance.

Key words: Sustainability disclosure, Business efficiency, Renewable and Clean Energy Business Group, ASEAN Community

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	5
1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย	6
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 ความหมายของการจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืน	8
2.2 แนวทางในการจัดทำความเป็นสากลในการจัดทำรายงานความยั่งยืน	9
2.3 ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory)	22
2.4 ทฤษฎีความถูกต้องตามกฎหมาย (Legitimacy Theory)	23
2.5 ทฤษฎีความรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility Theory)	24
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	33
3.1 วิธีการดำเนินการวิจัย	33
3.2 สมมติฐานในการวิจัย	34
3.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	35
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	56
5.1 สรุปผลการศึกษา	56
5.2 อภิปรายผล	58
5.3 ข้อจำกัดสำหรับงานวิจัย	62
5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป	62
บรรณานุกรม	64
ภาคผนวก	68
ภาคผนวก ก. แบบรับรองการมีจรรยาบรรณนักวิจัย	69
ภาคผนวก ข. ผลการเผยแพร่ผลงานวิจัย	72
ผู้วิจัย	74

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 จำนวนบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มธุรกิจพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนในอาเซียน	34
ตารางที่ 4.1 จำนวน บริษัทกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทน ที่เปิดเผย GRI ในอาเซียน	38
ตารางที่ 4.2 จำนวนรายการการเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐาน GRI 4 บริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนในอาเซียนในปี 2559	38
ตารางที่ 4.3 จำนวนรายการการเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐาน GRI 4 บริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนในอาเซียนในปี 2560	39
ตารางที่ 4.4 จำนวนรายการการเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐาน GRI 4 บริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนในอาเซียนใน ปี 2561	40
ตารางที่ 4.5 สรุปจำนวนรายการการเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐาน GRI 4 บริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนในอาเซียนรวมในปี 2559-2561	41
ตารางที่ 4.6 ผลประกอบการทางการเงินของบริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนในอาเซียนรวมในปี 2559	42
ตารางที่ 4.7 ผลประกอบการทางการเงินของบริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนในอาเซียนรวมในปี 2560	43
ตารางที่ 4.8 ผลประกอบการทางการเงินของบริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนในอาเซียนรวมในปี 2561	43
ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับแต่ละประเทศในปี 2559 ถึง 2560	45
ตารางที่ 4.10 ตารางการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ถึง 1.6	46
ตารางที่ 4.11 การทดสอบการถดถอยของระดับการเปิดเผยข้อมูล GRI 4 ที่มีผลต่อผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ในปี 2559-2561	49
ตารางที่ 4.12 การทดสอบการถดถอยหลายระดับของการเปิดเผยข้อมูลที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานและผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ปี 2559-2561	50
ตารางที่ 4.13 การทดสอบการถดถอยของระดับการเปิดเผยข้อมูล GRI 4 ที่มีผลต่อผู้ถือหุ้น (ROE) ในปี 2559-2561	51
ตารางที่ 4.14 การทดสอบการถดถอยหลายระดับของการเปิดเผยข้อมูลที่มีต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กรและผู้ถือหุ้น (ROE) ปี 2559-2561	52

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.15 การทดสอบการถดถอยของระดับการเปิดเผยข้อมูล GRI 4 ที่มีอิทธิพลต่อยอดขายสุทธิ (NET) ในปี 2559-2561	53
ตารางที่ 4.16 การทดสอบการถดถอยหลายระดับของการเปิดเผยข้อมูลที่มีต่อประสิทธิภาพการพัฒนาย่างยั่งยืนขององค์กรและผลต่อยอดขายสุทธิ (NET) ปี 2559-2561	54
ตารางที่ 4.17 ข้อมูลสรุปของสมมติฐานที่ทดสอบสำหรับสมการที่ 1 ถึง 4	55

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 การเปิดเผยข้อมูลตามกรอบรายงาน GRI	11
ภาพที่ 2.2 แนวคิดและทฤษฎีของ Carroll (Carroll's CSR Pyramid)	25
ภาพที่ 2.3 กรอบแนวคิด	32

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

จุดประสงค์และเป้าหมายของการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกในภูมิภาคอาเซียน 10 ประเทศ ก็เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและขีดความสามารถการแข่งขันของอาเซียนในเวทีระหว่างประเทศในทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านการค้าระหว่างประเทศ รวมถึงการสร้างเชื่อมั่นในศักยภาพและความสามารถในการรับมือกับปัญหาใหม่ ๆ ที่จะเกิดขึ้นในระดับโลกที่ส่งผลกระทบมาถึงภูมิภาคอาเซียน เช่น ภาวะโลกร้อน การก่อการร้าย ภัยพิบัติ โรคระบาดและอื่น ๆ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การเป็นประชาคมอาเซียน คือ การทำให้ประเทศสมาชิกทั้งสิบประเทศเป็นหนึ่งเดียวกันที่มีความแข็งแกร่งและมีภูมิคุ้มกันที่สามารถเผชิญปัญหาและแก้ปัญหาและพร้อมที่จะประสบความสำเร็จไปพร้อม ๆ กัน (Leviter, Lee, 2016) โดยสมาชิกทุกประเทศมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ปลอดภัย รวมถึงสามารถทำมาค้าขายได้อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้นและพร้อมที่จะแข่งขันทางเศรษฐกิจได้กับประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะจีนและอินเดีย ซึ่งมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดด

ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย 3 ประชาคมย่อย ซึ่งเปรียบเสมือนสามเสาหลักซึ่งเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ได้แก่ 1) ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community-ASC) มุ่งเน้นให้ประเทศสมาชิกอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีระบบการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างกัน มีเสถียรภาพความมั่นคงรอบด้าน มีการรวมมือเพื่อป้องกัน รับมือกับภัยคุกคามความมั่นคงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนอาเซียนมีความปลอดภัยและมั่นคงสูงสุด 2) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community-AEC) มุ่งเน้นให้เกิดการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจ การค้า การแลกเปลี่ยนและการอำนวยความสะดวกในการติดต่อการค้าขายระหว่างกันในประเทศสมาชิก อันจะทำให้ภูมิภาคมีความเจริญมั่งคั่งมั่นคงและสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่น ๆ ได้ เพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชนทั้งสิบประเทศ 3) ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community-ASCC) มุ่งเน้นเพื่อให้ประชาชนแต่ละประเทศในภูมิภาคอาเซียน อยู่ร่วมกันภายใต้แนวคิดสังคมที่เอื้ออาทร เรียนรู้ซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมและสังคมที่มีความต่าง มีสวัสดิการทางสังคมที่ดีและมีความมั่นคงทางสังคมสูงขึ้น (Woon, Walter, 2016)

Carolyn L. Gates; Mya Than (2017) ได้กล่าวในงานการศึกษาของเขาวว่า ตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมาในด้านการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจและการค้าในภูมิภาคอาเซียนได้ก้าวเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของโลกมากขึ้น โดยมูลค่าการค้าของอาเซียนคิดเป็นสัดส่วนราว 1 ใน 4 ของมูลค่าการส่งออกและนำเข้ารวมของเอเชีย ทำให้หลายฝ่ายจับตามองว่าอาเซียนกำลังก้าว

เข้ามาเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ของโลก โดยเฉพาะการค้าการลงทุนจากทั่วทุกมุมโลก รวมถึงภาคแรงงานและการลงทุน ในประเด็นของการพัฒนาสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) ที่มุ่งเน้นให้เกิดการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจนั้น ถือเป็นเรื่องสำคัญในการร่วมมือกันของภูมิภาคเพราะนอกจากอาเซียนจะได้ประโยชน์จากการเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมกันแล้ว ยังเป็นการสร้างอำนาจต่อรองทางการค้าในเวทีการค้าโลกได้เป็นอย่างดี ดังนั้นนักลงทุนผู้ประกอบการและผู้มีส่วนได้เสียในการดำเนินการธุรกิจในอาเซียนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาและเรียนรู้ให้เท่าทันกับสถานการณ์เศรษฐกิจที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เพื่อที่จะสามารถเตรียมความพร้อมพร้อมกับกฎเกณฑ์ทางการค้าใหม่ ๆ และปรับตัวปฏิบัติให้สอดคล้องและเหมาะสม อีกทั้งเป็นการสร้างโอกาสในการประกอบกิจการทุกภาคส่วนทั้งในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การค้าบริการ การเงินและการลงทุนอื่น ๆ ซึ่งในการประกอบการลงทุนใด ๆ ที่สามารถปรับตัวและเรียนรู้การใช้โอกาสจากสิ่งที่กำลังจะเปลี่ยนแปลงและเกิดขึ้นได้ก่อนย่อมสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันได้เป็นอย่างมากในสถานการณ์ยุคแห่งข้อมูลข่าวสารและการสื่อสารที่ไร้พรมแดนเช่นปัจจุบัน

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อมูลข่าวสารที่เชื่อถือได้ในการเปิดเผยข้อมูลรายงานความยั่งยืนขององค์กรในภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมต่าง ๆ นับเป็นปัจจัยหนึ่งในการสื่อสารสังคมและการเปิดเผยข้อมูลอย่างโปร่งใสและถือว่าเป็นการประชาสัมพันธ์องค์กรอีกรูปแบบหนึ่งเพื่อการส่งเสริมการตลาดและส่งผลต่อความน่าเชื่อถือและภาพลักษณ์ขององค์กร มาตรฐานในการจัดทำรายงานตามมาตรฐานเพื่อความยั่งยืนจึงกลายเป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งของทุกธุรกิจยุคใหม่ที่เป็นส่วนสำคัญในการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจและการลงทุนของนักธุรกิจและผู้ที่มีส่วนได้เสีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประชาคมอาเซียนที่กำลังเจริญเติบโตในการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจการค้า องค์กรต่าง ๆ ในทุกภาคอุตสาหกรรมจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงในการดำเนินงานอย่างโปร่งใส เที่ยงธรรมและตรวจสอบได้

การเปิดเผยข้อมูลในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ให้นักลงทุนและผู้ที่มีส่วนได้เสียสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจในการลงทุน วิเคราะห์การดำเนินงานองค์กร เช่นการวางแผนด้านการดำเนินงาน ด้านการจัดทำบัญชี ด้านการลงทุน เป็นต้น การจัดทำรายงานการเปิดเผยข้อมูลอย่างยั่งยืน (Corporate Sustainability Disclosure Report) มีจุดมุ่งหมายหลักในการให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้และมีคุณภาพเกี่ยวกับนโยบายแนวทางการจัดการและผลการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและสังคม สำหรับข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการจัดการด้านการเงินของบริษัทได้นำเสนอในรายงานทางการเงิน (Financial Report) และข้อมูลที่มุ่งเน้นเกี่ยวกับการกำกับดูแลและผลการดำเนินงานของคณะกรรมการบริษัทได้นำเสนอในรายงานประจำปี (Annual Report) โดยเผยแพร่รายงานเป็น

ประจำปี โดยทั่วไปการจัดทำรายงานให้สอดคล้องตามแนวทางของ Sustainability Reporting Guidelines (ณัฐศิริ บุญชน, 2555)

สถาบันธุรกิจเพื่อสังคมและตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ให้ข้อมูลว่า สำหรับปัจจุบันมาตรฐานในการจัดทำรายงานตามกรอบมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้นเรียกว่า Sustainability Reporting Guidelines ของ Global Reporting Initiative (GRI) ซึ่งเป็นการยกระดับแนวทางการรายงานเป็นมาตรฐานสากลที่ทั่วโลกให้การยอมรับ (Global Standards Guidelines) และกรอบรายงานภาคสมัครใจ (Voluntary) เป็น Version 4 หรือที่เรียกทั่วไปว่า G4 โดยกำหนดให้มีความสมบูรณ์ของเนื้อหาในการเปิดเผยข้อมูลสอดคล้องหลักเกณฑ์ในระดับที่ครบถ้วนมากขึ้นกว่าแบบเดิมที่เรียกว่า G3 ตามตัวชี้วัดหลัก (Core) เพื่อให้การเปิดเผยข้อมูลมีความเหมาะสมและเฉพาะเจาะจงกับธุรกิจมากขึ้น พร้อมทั้งนำเสนอความก้าวหน้าในการปฏิบัติตามหลักสากล ซึ่งครอบคลุมประเด็นด้านสิทธิมนุษยชน แรงงาน สิ่งแวดล้อม และการต่อต้านทุจริต ซึ่งชี้ให้เห็นถึงแนวทางและวิธีการวางแผนเพื่อนำไปผนวกให้เกิดการเข้าถึงและเพิ่มคุณค่าของกระบวนการจัดทำรายงานความยั่งยืนให้มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น โดยมาตรฐานดังกล่าวได้ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการจัดทำรายงานตามกรอบมาตรฐานในการเปิดเผยข้อมูลมากกว่า 40 ประเทศทั่วโลก

ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมหนึ่งที่กำลังได้รับความสำคัญและความสนใจของโลกเป็นอย่างมาก เพราะมีความสำคัญในการขับเคลื่อนระบบกลไกของการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างทรงอิทธิพลนั่นคือ อุตสาหกรรม “พลังงาน” (Ellabban, Omar, 2014) เป็นภาคธุรกิจหนึ่งที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจในภาพรวมของทุกประเทศและของโลกและรวมถึงภูมิภาคอาเซียนด้วยเช่นกัน นับแต่อดีตจนถึงปัจจุบันพลังงานมีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีพของมนุษย์ รวมถึงในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจการค้าและภาคอุตสาหกรรมในการพัฒนาประเทศ พลังงานซึ่งคุ้นเคยมากที่สุดและมีความสำคัญอย่างมาก ได้แก่ พลังงานจากกระแสไฟฟ้า เนื่องจากกระแสไฟฟ้าสามารถนำไปเปลี่ยนรูปเป็นพลังงานกล โดยใช้พลังงานความร้อนและแปลงเป็นพลังงานแสงสว่างเพื่อใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ หลักการผลิตพลังงานกระแสไฟฟ้าที่สำคัญ คือ การใช้พลังงานกลในการขับเคลื่อนขดลวดให้ตัดสนามแม่เหล็ก เกิดการเหนี่ยวนำ ให้กระแสไฟฟ้าไหลผ่านขดลวด ในการผลิตกระแสไฟฟ้าต้องอาศัยพลังงานความร้อนที่ได้จากการเผาไหม้เชื้อเพลิง เช่น ถ่านหิน น้ำมัน แก๊สธรรมชาติ กระแสน้ำจากเขื่อนโดยผ่านเครื่องกำเนิดไฟฟ้าหรือการผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังงานนิวเคลียร์ (Lovins, Amory, 2011) อย่างไรก็ตาม ปัญหาจากการการผลิตกระแสไฟฟ้างกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจนเป็นที่น่าวิตก จากรายงานต่าง ๆ ของนักวิทยาศาสตร์ทั่วโลก ภาวะดังกล่าวทำให้เกิดภาวะต่างๆที่ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมมากมายในโลกให้เห็นได้อย่างชัดเจน ทำให้นักวิทยาศาสตร์และวิศวกรทั่วโลก ต้องทำการศึกษา เพื่อหาแนวทางใหม่ ในการแก้ปัญหาดังกล่าว

และแนวทางหนึ่งที่จะแก้ปัญหาคือภาคอุตสาหกรรมที่มาทดแทนหรือพลังงานสะอาด (Heidari, Negin; Pearce, Joshua M., 2016)

จากภาวะดังกล่าวทำให้ทั่วโลกให้ความสนใจกับการลงทุนในอุตสาหกรรมประเภทนี้มากขึ้น การเจริญเติบโตในการลงทุนทั้งในภาครัฐและเอกชนจึงมีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น เพราะในอนาคตคาดการณ์ว่าพลังงานทดแทนหรือพลังงานสะอาดจะมีบทบาทที่สำคัญที่จะเข้ามาทดแทนการใช้พลังงานแบบเดิม รวมถึงการใช้พลังงานจากปิโตรเลียมหรือน้ำมัน ปัจจุบันพลังงานเชื้อเพลิง เช่น น้ำมันและถ่านหิน มีปริมาณการใช้ที่ลดลง และพลังงานนิวเคลียร์ก็ยังไม่ปลอดภัยเท่าที่ควรในการนำมาใช้งาน ดังนั้น จึงมีการคิดค้นวิธีที่จะลดการใช้พลังงานจากเชื้อเพลิงดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นการนำวัสดุอินทรีย์ เช่น ชีวมวล (Biomass) หรือนำสิ่งเหลือใช้ เช่น นำขยะมาเผาให้ความร้อนเพื่อทดแทนพลังเชื้อเพลิงถ่านหิน การปรับส่วนผสมหรือเติมสารลงไปในส่วนน้ำมันดิบ เช่น ไบโอดีเซล ไบโอดีทานอล ดีโซฮอล์และแก๊สโซฮอล์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีความพยายามหาแหล่งพลังงานทดแทนในการผลิตไฟฟ้าจากแหล่งพลังงานที่สะอาดและไม่เป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อมก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่ง เช่น การใช้เซลล์แสงอาทิตย์ (Solar Cell) และกังหันลม เป็นต้น (Jacobson, et al., 2015)

กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ ได้ให้ข้อมูลที่น่าสนใจว่า สำหรับในกลุ่มประเทศประชาคมอาเซียน การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี 2558 ธุรกิจกลุ่มธุรกิจพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดจะได้รับประโยชน์อย่างมาก เนื่องจากอาเซียนถือเป็นกลุ่มประเทศที่มีศักยภาพสูงในด้านพลังงานทดแทนในภูมิภาคเอเชีย ทั้งนี้จากที่ผู้ประกอบการในประเทศไทยเริ่มหาซื้อวัตถุดิบได้มากขึ้น เช่น รับซื้อเศษเหลือทิ้งจากอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันจากมาเลเซียและอินโดนีเซียเข้ามาใช้ในโรงไฟฟ้าหลายปาล์มในภาคใต้ได้หรือรับซื้อเศษไม้อัดแท่งจากเมียนมาร์เข้ามาเป็นวัตถุดิบในโรงไฟฟ้าชีวมวล ขณะเดียวกันปัจจุบันเริ่มมีประเทศเจ้าของเทคโนโลยีเข้ามาตั้งฐานในประเทศไทยมากขึ้น เพื่อทำโครงการตัวอย่างในด้านพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด เช่น ตั้งโครงการสาธิตโรงไฟฟ้าก๊าซชีวภาพ เพื่อใช้ไทยเป็นฐานในการกระจายเทคโนโลยีออกไปสู่อาเซียน ซึ่งประเทศไทยจะได้รับประโยชน์จากการเป็นศูนย์กลางดังกล่าวอย่างมาก เพราะจะทำให้คนที่สนใจในเรื่องพลังงานทดแทนจะต้องเข้ามาดูงานและศึกษาในประเทศไทยมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม Guarnieri, M., (2017) ได้กล่าวไว้ในการศึกษาของเขาว่า นอกจากไทยแล้วประเทศที่มีศักยภาพสูงในภูมิภาคอาเซียนที่มีศักยภาพใกล้เคียงกับไทยในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทนี้ได้แก่ สิงคโปร์ มาเลเซียและอินโดนีเซีย ส่วนประเทศฟิลิปปินส์จะเน้นอุตสาหกรรมพลังงานลมเป็นหลักเพราะมีภูมิประเทศเป็นเกาะและมีพลังงานใต้พื้นดินมากจึงค่อนข้างแตกต่างจากของไทย มาเลเซียและอินโดนีเซีย ที่มีการพัฒนาค่อนข้างครบถ้วน นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญจากองค์กรต่าง ๆ ในด้านพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดของ ASEAN ที่มีศักยภาพได้มีโอกาสเข้าไปทำงานในโครงการที่เกี่ยวข้องกับพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดระดับโลกอีกด้วย ดังนั้น ประชาคม

อาเซียนจึงเป็นกลุ่มประเทศที่มีการลงทุนจากกลุ่มภาคอุตสาหกรรมดังกล่าวจากบริษัทต่าง ๆ จากในกลุ่มและนอกกลุ่มหลายประเทศ ที่จะมาทดแทนปัญหาธุรกิจด้านพลังงานแบบเดิมที่สร้างมลภาวะและสร้างปัญหาให้กับสิ่งแวดล้อม ทำให้กลุ่มธุรกิจประเภทนี้เป็นที่น่าสนใจและมีแนวโน้มในการเจริญเติบโตและขยายตัวในอนาคตเป็นอย่างมาก

จากเหตุผลข้างต้นผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาภาวะของการดำเนินธุรกิจโดยศึกษาข้อมูลจากการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทในกลุ่มธุรกิจพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในประชาคมอาเซียน โดยที่เลือกศึกษาจากบริษัทในกลุ่มธุรกิจดังกล่าวในตลาดหลักทรัพย์ในประชาคมอาเซียน เหตุผลที่ว่ากลุ่มธุรกิจดังกล่าวใช้มาตรฐานการรายงานสากลฉบับ GRI G4 ซึ่งเป็นฉบับล่าสุดเริ่มใช้ในปี 2556 ที่ใช้เป็นตัวชี้วัดระดับมาตรฐานสากลของบริษัทชั้นนำทั่วโลก ทั้งในภาคธุรกิจเอกชน ภาครัฐ ภาคประชาสังคม และสมาคมการค้าต่าง ๆ ที่ช่วยเหลือร่วมมือกันพัฒนากรอบและแนวปฏิบัติในการจัดทำรายงานความยั่งยืน และประการสำคัญในเหตุผลที่เลือกศึกษาในกลุ่มพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดเนื่องจากอุตสาหกรรมในกลุ่มดังกล่าวของแต่ละประเทศในประชาคมอาเซียนมีความเชื่อมโยงต่อกันมากขึ้น จากขอบเขตธุรกิจประเภทนี้ที่ขยายกว้างและเติบโต ตามกระแสแนวโน้มวัฏจักรทางพลังงานสะอาดที่มีแนวโน้มในการต้องการมากขึ้นและทั่วโลกกำลังมีการตื่นตัวในอุตสาหกรรมประเภทนี้มากขึ้น บริษัทที่ดำเนินงานด้านพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดจึงมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจการเงินของทุกประเทศในภูมิภาคอาเซียน ดังนั้น การศึกษาข้อมูลการดำเนินงานของบริษัทที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน โปร่งใส มีธรรมาภิบาลและบริหารความเสี่ยงอย่างเหมาะสมจึงเป็นเรื่องสำคัญที่มีผลกระทบต่อการลงทุนในทุกด้านของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและอีกทั้งยังเป็นตัวชี้วัดในการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารกิจการของบริษัทในกลุ่มประเทศอาเซียนทั้งหมดอีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

- 1.2.1 ศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลมาตรฐาน GRI 4 ของบริษัทกลุ่มธุรกิจพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดในประชาคมอาเซียนมีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรแตกต่างกันหรือไม่
- 1.2.2 ศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลมาตรฐาน GRI 4 ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของบริษัทในกลุ่มธุรกิจพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดในประชาคมอาเซียน ในด้านสินทรัพย์ (ROA) ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) และยอดขายสุทธิ (NET)

1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านรายงานความยั่งยืนกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กร ของกลุ่มธุรกิจพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดในประเทศไทย จากรายงานที่ได้เปิดเผยต่อสาธารณะ ได้แก่ รายงานความยั่งยืน GRI - G4 (Sustainability Report) รายงานประจำปีแบบแสดงรายการประจำปี โดยกรอบ GRI 4 ระดับการเปิดเผยข้อมูลรายงานความยั่งยืน 6 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิทธิมนุษยชน แรงงาน ความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์และด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีจำนวนตัวชี้วัด 79 ตัวชี้วัด ขอบเขตประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในกลุ่มประเทศอาเซียน กลุ่มธุรกิจพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด ซึ่งเป็นบริษัทที่มีการจัดทำรายงานความยั่งยืน GRI G4 ในปี 2559-2561

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 เป็นข้อมูลและแนวทางให้บริษัทจดทะเบียนในกลุ่มประเทศอาเซียนได้ใช้เพื่อปรับแผนกลยุทธ์ เป็นเครื่องมือใช้ในการพัฒนาองค์กรและเป็นแนวทางการดำเนินงานอย่างยั่งยืนขององค์กรในอนาคต

1.4.2 เป็นข้อมูลและแนวทางให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ข้อมูลที่ถูกต้องและชัดเจนเกี่ยวกับกลยุทธ์และการดำเนินงานขององค์กรเพื่อประกอบการตัดสินใจลงทุนในธุรกิจ

1.4.3 เป็นข้อมูลและแนวทางให้หน่วยงานที่กำกับดูแลบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มประเทศอาเซียนสามารถใช้เป็นข้อมูลขั้นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบรายงานความยั่งยืน เพื่อให้ได้เป็นรายงานความยั่งยืนที่มีคุณภาพ

1.4.4 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำการวิจัยนี้ไปใช้ประโยชน์ เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ภาควิชาที่เกี่ยวกับพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดในกลุ่มประเทศอาเซียนและผู้สนใจในเรื่องการพัฒนาระบบการเปิดเผยข้อมูลอย่างยั่งยืน

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืน หมายถึง ข้อมูลสำคัญของบริษัทรวมถึง รายงานทางการเงิน และข้อมูลที่มีใช้ข้อมูลทางการเงินต่าง ๆ ตามข้อกำหนดของสำนักงานและตลาดหลักทรัพย์ฯ และ ข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การทำหน้าที่ในรอบปีที่ผ่านมาของคณะกรรมการและคณะกรรมการชุดย่อย นโยบายการกำกับดูแลกิจการ นโยบายเกี่ยวกับการดูแลสิ่งแวดล้อมและสังคม และการปฏิบัติตามนโยบายต่าง ๆ เป็นต้น

ประสิทธิภาพการดำเนินงานธุรกิจ หมายถึง ผลการปฏิบัติงานที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ และได้รับผลกำไรจากการปฏิบัติงาน ซึ่งความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนได้เสีย โดยพิจารณาจาก เช่น ผลกำไรจากการดำเนินงานขององค์กร เป็นต้น

ธุรกิจพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด หมายถึง ธุรกิจที่ดำเนินงานทางด้านพลังงานที่นำมาใช้แทนน้ำมันเชื้อเพลิง สามารถแบ่งตามแหล่งที่ได้มากเป็น 2 ประเภท คือ พลังงานทดแทนจากแหล่งที่ใช้แล้วหมดไป อาจเรียกว่า พลังงานสิ้นเปลือง ได้แก่ ถ่านหิน ก๊าซธรรมชาติ นิวเคลียร์ หินน้ำมันและทรายน้ำมัน เป็นต้น และพลังงานทดแทนอีกประเภทหนึ่งเป็นแหล่งพลังงานที่ใช้แล้วสามารถหมุนเวียนมาใช้ได้อีก เรียกว่า พลังงานหมุนเวียน ได้แก่ แสงอาทิตย์ ลม ชีวมวล น้ำ และไฮโดรเจน เป็นต้น เป็นพลังงานที่สะอาด ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ประชาคมอาเซียน หมายถึง การรวมตัวกันของกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ภายใต้ชื่อสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ Association of Southeast Asian Nations หรือ ASEAN ประกอบด้วย 10 ประเทศ คือ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา

Global Standards Guidelines (GRI) หมายถึง มาตรฐานในการจัดทำรายงานตามกรอบมาตรฐานที่หรือ Sustainability Reporting Guidelines ของ Global Reporting Initiative (GRI) ซึ่งเป็นการยกระดับแนวทางการรายงานเป็นมาตรฐานสากลที่ทั่วโลกให้การยอมรับ (Global Standards Guidelines) และกรอบรายงานภาคสมัครใจ ปัจจุบันเป็น Version 4 หรือที่เรียกทั่วไปว่า G4

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและการศึกษาเรื่องการเปิดเผยความยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในกลุ่มพลังงานสะอาดประเทศในประชาคมอาเซียน มีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องสรุปได้ดังนี้

- 2.1 ความหมายของการจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืน
- 2.2 แนวทางในการจัดทำความเป็นสากลในการจัดทำรายงานความยั่งยืน
- 2.3 ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory)
- 2.4 ทฤษฎีความถูกต้องตามกฎหมาย (Legitimacy Theory)
- 2.5 ทฤษฎีความรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility Theory)
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายของการจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืน

ณัฐศิริ บุญชวน (2555) กล่าวถึงความหมายของการจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืน คือ การนำเสนอผลการดำเนินงานที่สมดุล สมเหตุสมผลและอยู่ในระยะเวลาที่กำหนดรวมข้อมูลหนึ่งเดียว ซึ่งข้อมูลในรายงานทั้งหมดได้โดยตรงจากสถานที่เดียวและผู้มีส่วนได้เสียสามารถเข้าถึงได้ เช่น ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานจากดรรชนีเนื้อหาของ GRI จึงไม่จำเป็นนำสิ่งตีพิมพ์อื่น ๆ มาอ้างเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับประเด็นการเปิดเผยข้อมูลอีกเพิ่มเติม รายงานแห่งความยั่งยืน (Sustainability Report) เป็นเอกสารที่กิจการจัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการในปัจจุบันที่มีข้อมูลดีกว่าการจัดทำรายงานประจำปี เนื่องจากรายงานแห่งความยั่งยืนนั้นสามารถสะท้อนข้อมูลผลประกอบการในมุมเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมโดยรวมให้แก่ผู้ถือหุ้น ลูกค้า ชุมชนและผู้มีส่วนได้เสียอื่นได้อย่างครบถ้วน

นอกจากนี้ Global Reporting Initiative (2006) กล่าวว่า องค์กรสามารถจัดทำรายงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและยังสามารถทำได้หลายรูปแบบตามหลักการ กฎเกณฑ์ เงื่อนไข รวมถึงตามกฎหมายต่าง ๆ ของแต่ละหน่วยงาน องค์กรหรือภาครัฐ ซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจการหรือที่กิจการอยู่ภายใต้การกำกับดูแลได้กำหนดไว้ โดยรายงานแห่งความยั่งยืนยังเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลผลประกอบการในแง่มุมเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมในกลุ่มประเทศอาเซียน ยังไม่มีระเบียบกฎเกณฑ์บังคับให้บริษัทต้องจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืนของกิจการ อย่างไรก็ตามในการเชิญชวนให้ทำรายงานด้วยความสมัครใจ ได้รับกระแสความสนใจและความเกี่ยวข้องของผู้มีส่วนได้เสียในหลายประเด็น เช่น ผลกระทบด้านสังคม ชุมชนและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น และในมิติของความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมภายใต้หลักธรรมาภิบาล เป็นตัวขับเคลื่อนที่สำคัญให้

บริษัทหันมารายงานและเปิดเผยข้อมูลการดำเนินงานในเรื่องเหล่านี้มากขึ้น นอกจากนี้องค์กรทั่วโลก ซึ่งมีหน้าที่ในการกำกับดูแล ได้เริ่มหันมากำหนดให้กิจการของตนเองจัดทำรายงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมกันมากขึ้น

Global Status Report (2016) ได้ให้ความหมายว่า การจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืน คือการใช้แนวทางการจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืนของมาตรฐาน GRI ซึ่งประกอบด้วยหลักการและคำแนะนำในการรายงานและตัวชี้วัดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สามารถประยุกต์ใช้และนำเสนอตามแนวทางของกรอบการรายงานสากลที่มีอยู่และได้รับการยอมรับทั่วโลก ที่องค์กรสามารถใช้เป็นแนวทางเปิดเผยข้อมูลผลการดำเนินงานด้านความยั่งยืนขององค์กร ในมิติของเศรษฐกิจรวมถึงสังคมและสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ตามประเภทอุตสาหกรรมต่าง ๆ ยังสามารถรายงานแบบเจาะจงรายงานประเภทที่มีความเสี่ยงต่อประเด็นด้านสังคมแล สภาพแวดล้อม เช่น เหมืองแร่และโลหะ น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ เป็นต้น ซึ่งโดยทั่วไปจะต้องถูกกำหนดให้ต้องจัดทำรายงานผลกระทบที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมตามระเบียบและเกณฑ์ที่มีเพื่อยื่นต่อหน่วยงานที่กำกับดูแล และรวมถึงการถูกตรวจสอบจากหน่วยงานกำกับดูแลที่เกี่ยวข้องอีกด้วย

ดังนั้นการจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืนจึงถือเป็นกลไกที่สำคัญอย่างหนึ่งขององค์กรที่ไม่จำกัดอยู่เพียงกิจการหรือองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่ แต่ยังเป็นประโยชน์สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการรายงานถึงข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรให้แก่ลูกค้าและคู่ค้าในห่วงโซ่อุปทานได้ทราบและเกิดการยอมรับและยังเป็นเครื่องมือในการเปิดเผยข้อมูลผลการดำเนินงานของกิจการ ความรับผิดชอบต่อสังคมโดยให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ทราบ โดยใช้สื่อสารถึงผลการดำเนินงานของกิจการที่คำนึงถึงผลกระทบต่อในเรื่องของเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่งผลต่อการเสริมสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันของกิจการและองค์กร โดยในกระบวนการรายงานของ GRI ได้คำนึงถึงวิธีการวางแผนและนำไปผนวกให้เกิดการเข้าถึง และเพิ่มคุณค่าของการจัดทำรายงานที่ถูกกำหนดให้เป็นกระบวนการ (Process) มากกว่าการกำหนดให้เป็นเพียงโครงการ (Project) ที่มุ่งหวังเพียงแค่เอกสารรายงานขั้นสุดท้ายเท่านั้น

2.2 แนวทางในการจัดทำความเป็นสากลในการจัดทำรายงานความยั่งยืน

Willis, Alan (2017) ได้กล่าวว่า องค์กรแห่งความริเริ่มว่าด้วยการรายงานสากล (Global Reporting Initiative) หรือ GRI เป็นองค์กรอิสระที่ก่อตั้งโดยเครือข่าย Ceres และสำนักงานโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) ในรูปแบบโครงการระหว่างปี 2540 ถึงกลางปี 2545 มีสำนักงานอยู่ที่เมืองอัมสเตอร์ดัม ประเทศเนเธอร์แลนด์ แนวทางการจัดทำรายงานความยั่งยืนในระดับสากล หรือ GRI โดย GRI ทำงานในลักษณะเครือข่ายที่มีผู้มีส่วนได้เสียประมาณ 20,000 รายจากภาคธุรกิจเอกชน ภาครัฐ ภาคประชาสังคมภาคการศึกษาและสมาคมการค้าต่าง ๆ จากกว่า 80 ประเทศ

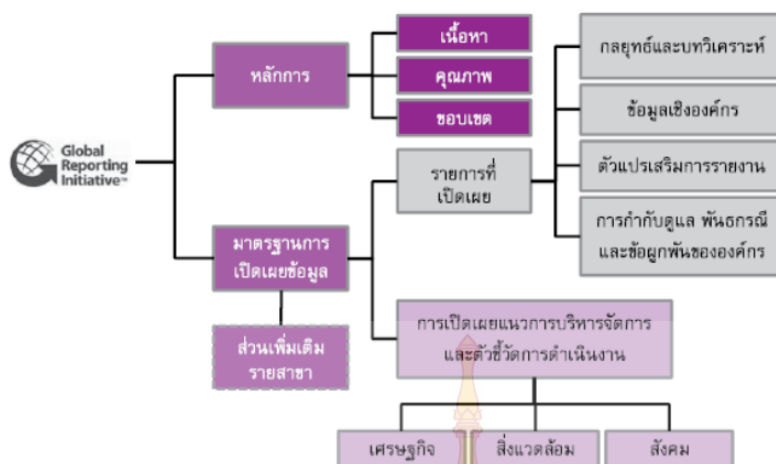
ร่วมมือกันพัฒนากรอบและแนวการดำเนินงานจัดทำรายงานความยั่งยืนและการประกาศแนวปฏิบัติหลักหรือ Core Guidelines สำหรับการจัดทำรายงานเป็นรุ่นที่ 4 หรือ G4

องค์กรควรให้ความสำคัญกับการเปิดเผยข้อมูลที่สะท้อนให้เห็นการปฏิบัติตามแนวทางความรับผิดชอบต่อสังคมที่ดำเนินงาน โดยข้อมูลที่เปิดเผยนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย การเปิดเผยข้อมูลจะประกอบด้วยการกำหนดเนื้อหา รายงาน การกำหนดคุณภาพและการกำหนดขอบเขต ดังนั้นองค์กรควรให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก อีกทั้งยังช่วยในเรื่องของการสอบทาน ทำให้ทราบว่าได้ดำเนินการเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมตรงกับเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ โดย Pedersen, Esben R.G.,(2015) ได้เสนอแนวปฏิบัติในการจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืน ควรทำตามรูปแบบที่สากลยอมรับและครอบคลุมในเนื้อหาหัวข้อดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

1. การดำเนินธุรกิจวิสัยทัศน์และกลยุทธ์และบริบทสะท้อนหลักการและแนวปฏิบัติตามหลักการความรับผิดชอบต่อสังคมรวมถึงประวัติย่อปัจจัยกำหนดรายงานการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงาน
2. การดำเนินงานในมิติเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและผลประโยชน์รวมถึงผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านเศรษฐกิจระดับท้องถิ่น ประเทศและโลก
3. การดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยกล่าวถึงนโยบายการฟื้นฟูระบบนิเวศหรือธรรมชาติที่เสื่อมโทรมอันเนื่องมาจากกิจการกระบวนการจัดการของเสียและวัสดุเหลือใช้จากกระบวนการผลิตลักษณะผลิตภัณฑ์และบริการที่เป็นประโยชน์และมีคุณค่าต่อผู้บริโภคสังคมและสิ่งแวดล้อมนอกจากนั้นยังครอบคลุมการปฏิบัติงานที่สัมพันธ์กับความหลากหลายทางชีวภาพและข้อบังคับทางสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง
4. การดำเนินงานด้านสังคมดำเนินงานถึงนโยบายการจัดการด้านแรงงานและพนักงานสวัสดิภาพในการทำงานการพัฒนาและฝึกอบรมการส่งเสริมและพัฒนาชุมชนสังคมโดยรอบขององค์กรรวมถึงมิติทางสังคมของความยั่งยืนโดยจะเน้นผลกระทบขององค์กรที่มีต่อระบบสังคม
5. การนำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีใหม่มาใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวกิจการและเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยแสดงให้เห็นถึงนวัตกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน

โดยการจัดทำข้อมูลในรายงานแห่งความยั่งยืนต้องใช้ภาษาที่ใช้ต้องเข้าใจง่ายอีกทั้งต้องมีความชัดเจน ใจความกระชับและหลีกเลี่ยงข้อมูลที่ไม่จำเป็น โดยต้องสรุปผลการดำเนินงานทุกด้านตามข้อเท็จจริง หากมีการอ้างอิงข้อมูลจากแหล่งภายนอกให้ระบุแหล่งที่มาของข้อมูลและกลั่นกรองความถูกต้องของข้อมูลที่น่ามาเปิดเผยไว้ในรายงาน และรายงานแห่งความยั่งยืนที่ดีต้องสามารถนำมาใช้เปรียบเทียบการดำเนินงานขององค์กรด้านความริเริ่มสิทธิการพ้องกฎหมาย บรรทัดฐาน

ประมวล มาตรฐาน การปฏิบัติงานและการอาสาสมัคร รวมถึงยังเป็นการแสดงความผูกพันขององค์กรต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานขององค์กรได้

ภาพที่ 2.1 การเปิดเผยข้อมูลตามกรอบรายงาน GRI

ที่มา: แนวทางการจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืน, สถาบันไทยพัฒน์ (2557).

จากภาพที่ 2.1 ในส่วนของหลักการ ประกอบด้วย 3 เรื่อง 1. การนิยามเนื้อหา 2. คุณภาพ 3. กรอบการรายงานหรือขอบเขต

ส่วนที่ 1 หลักการ

1.1 การนิยามเนื้อหาของรายงาน (Defining Report content)

ต้องกำหนดเนื้อหาของรายงานควรครอบคลุมสิ่งใดบ้าง เป็นการนำเสนอผลการดำเนินงานขององค์กรที่สมดุลและมีเหตุผล โดยคำนึงถึงเป้าหมายและจุดประสงค์ขององค์กร รวมถึงความคาดหวังในผลของผู้มีส่วนได้เสีย และความสมเหตุสมผล ซึ่งเป็นจุดอ้างอิงที่สำคัญอย่างมากเมื่อตัดสินใจว่าจะรวมสิ่งใดไว้ในรายงานบ้าง

1.2 หลักการให้นิยามด้านคุณภาพรายงาน (Reporting Principles for Defining Quality)

ส่วนนี้ ประกอบด้วย การนำเสนอที่เหมาะสม หลักการยืนยันคุณภาพข้อมูลที่รายงาน และการตัดสินใจเกี่ยวกับกระบวนการในรายงาน จะต้องสอดคล้องกับหลักการ พื้นฐานความโปร่งใส ทั้งนี้ คุณภาพข้อมูลจะช่วยให้ผู้มีส่วนได้เสียสามารถประเมินผลการดำเนินงานได้อย่างสมบูรณ์และสมเหตุสมผล รวมทั้งเลือกการจัดการในการตัดสินใจในการดำเนินการที่เหมาะสม

1.3 ข้อเสนอแนะในการกำหนดขอบเขตรายงาน (Reporting Guidance for Boundary Setting)

ต้องกำหนดผลการดำเนินงานของกิจการใด เช่น บริษัทสาขาและกิจการร่วมค้า และจะได้รับการเสนอในรายงาน กรอบรายงานแห่งความยั่งยืนร่วมกับกิจการที่องค์กรควบคุม ทำควบคู่กับการนิยามเนื้อหา รายงาน หรือมีนัยสำคัญ ต่อทั้งในองค์กรและผ่านความสัมพันธ์กับกิจการ เช่น ห่วงโซ่อุปทาน การแจกจ่ายและลูกค้า

การตั้งกรอบรายงานแห่งความยั่งยืน องค์กรควรรวมกิจการทั้งหมดที่ส่งผลให้เกิดผลกระทบทางความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญ ทั้งที่เกิดขึ้นจริงและการคาดว่าจะเกิดขึ้น รวมทั้งกิจการที่องค์กรเป็นผู้ควบคุม หรือส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทั้งด้านนโยบาย การเงินและการปฏิบัติงาน สามารถนำมารวม โดยใช้ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการปฏิบัติงาน ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการจัดการ หรือใช้สื่อเชิงบรรยายเป็นการอธิบาย

ส่วนที่ 2 มาตรฐานการเปิดเผยข้อมูลทั่วไป (Standard Disclosure)

เป็นเรื่องเกี่ยวกับมาตรฐานในการที่ใช้เปิดเผยข้อมูลทั่วไปและเป็นส่วนที่ครอบคลุมมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูลของการจัดทำรายงานโดยทั่วไป ประกอบด้วย 5 ประเด็นหลักได้แก่ข้อมูลเรื่องกลยุทธ์และการวิเคราะห์, ข้อมูลเชิงองค์กร, ตัวแปรเสริมการรายงาน, ธรรมชาติ พันธกรณีและการมีส่วนร่วม และแนวการบริหารจัดการและตัวชี้วัดการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลเรื่องกลยุทธ์และการวิเคราะห์ (Strategy and Analysis)

เนื้อหาในส่วนนี้ เป็นการเชื่อมโยงการรายงานที่ละเอียดไปสู่ส่วนอื่นๆในเชิงกลยุทธ์ของความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรกับความยั่งยืน โดยสร้างความเข้าใจในประเด็นเชิงกลยุทธ์ มากกว่าการสรุปย่อเนื้อหาของการรายงานเพียงอย่างเดียว

2.2 ข้อมูลเชิงองค์กร (Organizational Profile)

2.2.1 ชื่อองค์กรหรือกิจการ

2.2.2 ตราผลิตภัณฑ์ สินค้า และ/หรือบริการหลัก

2.2.3 โครงสร้างการปฏิบัติงานขององค์กร บริษัทสาขาและกิจการร่วมค้า

2.2.4 สถานที่ตั้งสำนักงานใหญ่

2.2.5 จำนวนประเทศ ที่ซึ่งองค์กรปฏิบัติงานอยู่ และชื่อประเทศที่มีการดำเนินงานหลัก หรือที่เกี่ยวข้องเป็นพิเศษกับประเด็นทางความยั่งยืนที่ครอบคลุมอยู่ในรายงาน

2.2.6 ลักษณะของการเป็นเจ้าของและรูปแบบทางกฎหมาย

2.2.7 ตลาดที่มีการจัดส่งสินค้า รวมถึงการแบ่งส่วนทางภูมิศาสตร์ ภาคส่วนที่มีการจัดส่งสินค้า และประเภทของลูกค้า/ผู้รับผลประโยชน์

2.2.8 ขนาดกิจการ

2.2.9 การเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญระหว่างช่วงการรายงาน ในด้านขนาดโครงสร้าง หรือการเป็นเจ้าของ

2.2.10 รางวัลที่ได้รับในระยะเวลาการรายงาน

2.3 ตัวแปรเสริมการรายงาน (Report Parameters)

ประวัติการรายงาน

2.3.1 ช่วงเวลาการรายงาน เช่น ปีงบประมาณ/ปีตามปฏิทิน สำหรับข้อมูลที่ให้ไว้

2.3.2 วันที่ของการรายงานครั้งล่าสุด (ถ้ามี)

2.3.3 รอบการรายงาน (ประจำปี ประจำปีสองปี ฯลฯ)

2.3.4 ผู้ติดต่อ สำหรับคำถามเกี่ยวกับรายงานหรือเนื้อหาการรายงาน

2.3.5 กระบวนการกำหนดเนื้อหาการรายงาน รวมทั้ง

2.3.6 กรอบของรายงาน (เช่น ประเทศ หน่วย บริษัทสาขา สิ่งก่อสร้างที่ใช้เข้ากิจการร่วมค้า ตัวแทนจำหน่าย) ดูได้จากข้อแนะนำในการกำหนดขอบเขตรายงาน

2.3.7 แจ้งข้อจำกัดใด ๆ ของขอบเขต และกรอบของรายงาน

2.3.8 หลักการใช้ในการรายงานเกี่ยวกับกิจการย่อย บริษัทสาขา สิ่งก่อสร้างที่ใช้

2.3.9 เทคนิคการวัดผลข้อมูลและพื้นฐานในการคำนวณ รวมทั้งสมมติฐาน และเทคนิคพื้นฐานของการคาดการณ์ที่นำไปใช้ในการกำหนดตัวชี้วัดและข้อมูลอื่น ๆ ในรายงาน ทั้งนี้ หากองค์กรตัดสินใจไม่ประยุกต์ใช้ หรือมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากจากเกณฑ์วิธีตัวชี้วัดของ GRI ก็ควรชี้แจงเรื่องดังกล่าวไว้ด้วย

2.3.10 คำอธิบายเกี่ยวกับผลกระทบของการรายงานข้อมูลซ้ำ จากที่เคยแสดงไว้ในรายงานฉบับก่อนหน้า และเหตุผลของการกล่าวซ้ำข้างต้น

ส่วนที่ 3 เกณฑ์วิธีตัวชี้วัด (Sector Supplements)

เป็นเกณฑ์ตัวชี้วัดซึ่งกิจการสามารถใช้ตัวชี้วัดนี้ในการวัดผลการดำเนินงานและรายงานผลการดำเนินงานผ่านรายงานแห่งความยั่งยืน แยกมาจากแนวการบริหารจัดการและตัวชี้วัดการดำเนินงาน โดยในรายงานแห่งความยั่งยืนจะประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมตามกรอบของ GRI (Global Reporting Initiative) โดยกรอบ GRI 4 ซึ่งมีจำนวนตัวชี้วัด 84 ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

3.1 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

เกี่ยวข้องกับผลกระทบขององค์กรต่อสถานะเศรษฐกิจของผู้มีส่วนได้เสียและต่อระบบเศรษฐกิจ เกณฑ์วิธีตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจประกอบด้วย ตัวชี้วัดหลัก 7 ตัวชี้วัด ดังนี้

หมวด ผลการดำเนินงานเชิงเศรษฐกิจ

EC 1 มูลค่าทางเศรษฐกิจโดยตรง ที่ได้สร้างขึ้นและแจกจ่าย รวมถึงรายได้ ค่าดำเนินงาน เงินชดเชยสำหรับพนักงาน เงินบริจาค และเงินลงทุนในชุมชนอื่น ๆ กำไรสะสม และเงินที่ชำระแก่เจ้าของเงินทุนและรัฐบาล

EC 2 นโยบายการเงิน ความเสี่ยง โอกาส อื่น ๆ สำหรับกิจกรรมขององค์กร อันเนื่องมาจากภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง (Climate Change)

EC3 ความคุ้มครองต่อพันธะในแผนงานผลประโยชน์ที่กำหนดไว้

EC4 ความช่วยเหลือทางการเงินที่สำคัญจากรัฐ

หมวด บทบาทในตลาด (บทบาททางการตลาด)

EC5 อัตราส่วนเงินเดือนเริ่มต้นมาตรฐาน แบ่งตามเพศ โดยเปรียบเทียบกับเงินเดือนขั้นต่ำในท้องถิ่น ณ พื้นที่ปฏิบัติงานที่สำคัญ

EC6 นโยบาย แนวทางปฏิบัติ และอัตราส่วนการชำระเงินให้แก่ตัวแทนจำหน่ายสินค้าในพื้นที่ ณ พื้นที่ปฏิบัติงานที่สำคัญ

EC7 ขั้นตอนการจ้างงานในพื้นที่ และอัตราส่วนของผู้ปฏิบัติงานในระดับจัดการอาวุโส ที่ได้รับการจ้างงานจากชุมชนท้องถิ่น ณ พื้นที่ปฏิบัติงานที่สำคัญ

หมวด ผลกระทบเชิงเศรษฐกิจทางอ้อม

EC8 การพัฒนา และผลกระทบของการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและบริการ ที่จัดสรรขึ้นเพื่อสาธารณะประโยชน์เป็นหลัก โดยผ่านการปฏิบัติงานแบบมีผลตอบแทนเป็นเงิน เป็นของต่างตอบแทนอื่น ๆ หรือไม่หวังผลตอบแทน

EC9 การเข้าใจและอธิบายถึงผลกระทบเชิงเศรษฐกิจทางอ้อมที่สำคัญ อันรวมถึงขอบเขตของผลกระทบนั้น

3.2 ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม

เกี่ยวข้องกับผลกระทบขององค์กรที่มีต่อระบบทางธรรมชาติ สิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต รวมทั้งระบบนิเวศ ที่ดิน อากาศและน้ำ ตัวชี้วัดทางสิ่งแวดล้อม ครอบคลุมผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยนำเข้า เช่น วัสดุ พลังงาน และน้ำ และผลผลิต เช่น การปล่อยก๊าซ ของเสีย น้ำทิ้ง นอกจากนี้ ยังครอบคลุมถึงผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ และการปฏิบัติตามแนวทางสิ่งแวดล้อม และข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น ค่าใช้จ่ายทางสิ่งแวดล้อม และผลกระทบของสินค้าและบริการเป็นต้น

เกณฑ์วิธีวัดด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ตัวชี้วัดหลัก 17 ตัวชี้วัด ดังนี้

หมวด วัสดุ

EN1 วัสดุที่ใช้แบ่งตามน้ำหนักหรือขนาด

EN2 ร้อยละของวัสดุที่ใช้ ซึ่งสามารถรีไซเคิลได้ ที่จัดเป็นวัสดุปัจจัยนำเข้า

หมวด พลังงาน

EN3 การบริโภคพลังงานทางตรง ผ่านทางแหล่งพลังงานปฐมภูมิ

EN4 การบริโภคพลังงานทางอ้อม โดยแหล่งปฐมภูมิ

EN5 พลังงานที่สามารถเก็บรักษาได้ เนื่องจากการปรับปรุงให้เกิดการอนุรักษ์และเพิ่มประสิทธิภาพ

EN6 ความริเริ่มในการจัดหาสินค้าและบริการ ที่ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ หรือใช้พลังงานหมุนเวียน และการลดลงของข้อกำหนดทางพลังงาน อันเนื่องมาจากความริเริ่มดังกล่าว

EN7 ความริเริ่มในการลดการบริโภคพลังงานทางอ้อม และปริมาณการลดลงที่ทำได้

หมวด น้ำ

EN8 การใช้น้ำทั้งหมด แบ่งตามแหล่งที่มาของน้ำ

EN9 แหล่งน้ำที่ได้รับผลกระทบอย่างมากจากการดึงน้ำไปใช้

EN10 ร้อยละและปริมาณทั้งหมด ที่ถูกนำไปรีไซเคิลและนำกลับไปใช้ใหม่

หมวด ความหลากหลายทางชีวภาพ

EN11 พื้นที่และขนาดของที่ดินที่องค์กรเป็นเจ้าของ เช่า จัดการ หรืออยู่ใกล้เคียงกับพื้นที่คุ้มครองและบริเวณที่มีมูลค่าความหลากหลายทางชีวภาพสูง ที่อยู่นอกเหนือจากพื้นที่คุ้มครอง

EN12 คำอธิบายผลกระทบสำคัญของกิจกรรม สินค้าและบริการ ที่มีต่อความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่คุ้มครอง หรือบริเวณที่มีมูลค่าความหลากหลายทางชีวภาพสูง ที่อยู่นอกเหนือจากพื้นที่คุ้มครอง

EN13 แหล่งที่อยู่กับตามธรรมชาติที่ได้รับความคุ้มครองหรือฟื้นฟู

EN14 กลยุทธ์ ข้อปฏิบัติในปัจจุบัน และแผนการในอนาคต สำหรับการจัดการผลกระทบทางความหลากหลายทางชีวภาพ

EN15 จำนวนของสายพันธุ์ในบัญชีแดง และบัญชีการอนุรักษ์ ที่อยู่ในบริเวณที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานโดยแบ่งตามระดับของความเสี่ยงการสูญพันธุ์

หมวด การปล่อยก๊าซ น้ำทิ้ง และของเสีย

EN16 ยอดรวมการก๊าซเรือนกระจกทางตรงและทางอ้อม

EN17 ยอดรวมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางอ้อมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องแบ่งตามน้ำหนัก

EN18 แผนงานนำร่อง เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และผลการลดปริมาณการปล่อยก๊าซที่เกิดขึ้น

EN19 ยอดรวมการปล่อยสารเคมีที่ทำลายชั้นโอโซน แบ่งตามน้ำหนัก

EN20 ไนโตรเจนออกไซด์ ซัลเฟอร์ออกไซด์ และการปล่อยสารพิษทางอากาศ ตามชนิดและน้ำหนักที่สำคัญ

EN21 ยอดรวมการระบายน้ำ แบ่งตามคุณภาพและปลายทาง

EN22 ยอดรวมปริมาณขยะ แบ่งตามชนิดและวิธีการกำจัด

EN23 จำนวนและปริมาณการรั่วไหล ที่มีนัยสำคัญ

EN24 น้ำหนักของการขนส่ง นำเข้า ส่งออก หรือจัดการของเสีย ที่นับเป็นอันตราย ภายใต้ข้อแก้ไขอนุสัญญาบาเซล ในการห้ามส่งออกของเสียอันตราย ภาคผนวกที่ ก ข ค และ ง รวมถึงอัตราส่วนร้อยละของการขนส่งของเสียระหว่างประเทศ

EN25 การระบุชนิดและขนาด สภาวะคุ้มครอง และคุณค่าทางความหลากหลายด้านชีวภาพของแหล่งน้ำและสิ่งมีชีวิตที่อาศัยภายใต้บริเวณที่ได้รับผลกระทบของการระบายน้ำและของเหลวขององค์กร

หมวด สินค้าและบริการ

EN26 แผนงานริเริ่มการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของสินค้าและบริการรวมถึงขอบเขตของการลดผลกระทบ

EN27 ร้อยละของสินค้าที่ขาย และวัสดุของบรรจุภัณฑ์ ที่จำแนกตามกลุ่ม

หมวด ความร่วมมือ

EN28 ตัวเลขทางการเงินของค่าปรับ และยอดรวมของมาตรการลงโทษอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเงินจากการละเมิดบทบัญญัติและข้อบังคับทางสิ่งแวดล้อม

หมวด การขนส่ง

EN29 ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่สำคัญของการขนส่งสินค้าและสินค้าและวัสดุอื่นๆ ที่ใช้เพื่อในการดำเนินงานขององค์กรและการขนส่งกำลังแรงงาน

หมวด ภาพรวม

EN30 ค่าใช้จ่ายและการลงทุน ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทั้งหมดแบ่งตามประเภท

3.3 ข้อมูลด้านสังคม ประกอบด้วย 4 ด้านดังนี้

- 1) ข้อมูลด้านการปฏิบัติงานต่อแรงงานและงานที่มีคุณค่า
- 2) ข้อมูลด้านสิทธิมนุษยชน
- 3) ข้อมูลด้านสังคม
- 4) ข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์

3.3.1 เกณฑ์ชี้วัดด้านการปฏิบัติงานต่อแรงงานและงานที่มีคุณค่า ประกอบด้วย ตัวชี้วัดหลัก 10 ตัวชี้วัด ดังนี้

หมวด การจ้างงาน

LA1 กำลังแรงงานรวม ตามประเภทการจ้างงาน สัญญาการว่าจ้าง และภูมิภาคโดยแบ่งตามเพศ

LA2 จำนวนและอัตรารวมของการจ้างงานพนักงานใหม่ และการลาออก ตามกลุ่มอายุ เพศ และภูมิภาค

LA3 สวัสดิการสำหรับพนักงานใหม่ ซึ่งพนักงานชั่วคราวไม่ได้รับ โดยแบ่งตามพื้นที่การปฏิบัติงานสำคัญ

LA15 อัตราการกลับมาทำงานและการคงอยู่ของพนักงาน หลังจากการหยุดเพื่อเลี้ยงดูบุตร โดยแบ่งตามเพศ

หมวด ความสัมพันธ์ระหว่างแรงงานและการจัดการ

LA4 ร้อยละของพนักงาน ที่อยู่ภายใต้ข้อตกลงเกี่ยวกับการร่วมเจรจาต่อรอง

LA5 ระยะเวลาการแจ้งล่วงหน้า เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงด้านการดำเนินงานที่สำคัญ รวมถึงการแจ้งว่ามีกำหนดอยู่ในข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างหรือไม่

หมวด อาชีวอนามัยและความปลอดภัย

LA6 ร้อยละของกำลังแรงงานรวม ที่อยู่ในคณะกรรมการร่วมเพื่อสุขภาพและความปลอดภัยของแรงงานและการจัดการ ซึ่งมีส่วนร่วมในการดูแล และให้คำแนะนำเกี่ยวกับแผนงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

LA7 อัตราการบาดเจ็บ โรคที่เกิดจากการทำงาน วันขาดงานและการขาดงาน รวมถึงจำนวนผู้เสียชีวิตจากการปฏิบัติงานโดย แบ่งตามภูมิภาคและเพศ

LA8 การให้การศึกษา การฝึกอบรม การให้คำปรึกษา การป้องกันและแผนงานป้องกันความเสี่ยงเกี่ยวกับโรคร้ายแรง ที่จัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือแรงงาน ครอบครัวของแรงงาน สมาชิกในชุมชน

LA9 หัวข้อด้านสุขภาพและความปลอดภัย ที่ปรากฏในข้อตกลงอย่างเป็นทางการกับสมาพันธ์แรงงาน

หมวด การฝึกอบรมและการศึกษา

LA10 จำนวนชั่วโมงโดยเฉลี่ยของการฝึกอบรมต่อปีต่อพนักงานหนึ่งคน ตามเพศและประเภทของพนักงาน

LA11 แผนงานเพื่อการจัดการทักษะและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่เอื้อต่อการจ้างงานต่อเนื่อง และช่วยเหลือพนักงานในการจัดการเป้าหมายในการทำงาน

LA12 ร้อยละของพนักงาน ที่ได้รับการตรวจสอบพัฒนาการด้านอาชีพ และผลการปฏิบัติงานโดยแบ่งตามเพศ

หมวด ความหลากหลายและความเท่าเทียมทางโอกาส

LA13 องค์ประกอบของโครงสร้างการบริหาร และการแยกย่อยจำนวนพนักงาน ต่อประเภทพนักงานโดยแบ่งตามเพศ กลุ่มอายุ การเป็นชนกลุ่มน้อย และตัวชี้วัดความหลากหลายอื่น ๆ

หมวด การให้ค่าตอบแทนที่เท่าเทียมระหว่างชายและหญิง

LA14 อัตราส่วนของเงินเดือนพื้นฐาน และค่าตอบแทนของผู้หญิงต่อผู้ชาย ตามประเภทพนักงานในพื้นที่ปฏิบัติงานที่สำคัญ

3.3.2 เกณฑ์วิธีตัวชี้วัดด้านสิทธิมนุษยชน

ประกอบด้วย ตัวชี้วัดหลัก 11 ตัวชี้วัด ดังนี้

หมวด แนวปฏิบัติทางการลงทุนและการจัดหา

HR1 ร้อยละ และจำนวนทั้งหมดของข้อตกลงและสัญญาการลงทุนที่สำคัญ ที่ประกอบด้วยวรรคเกี่ยวกับความสนใจด้านสิทธิมนุษยชน หรือที่ผ่านการคัดกรองด้านสิทธิมนุษยชน

HR2 ร้อยละของตัวแทนจำหน่าย ผู้รับเหมา และหุ้นส่วนทางธุรกิจอื่น ๆ ที่สำคัญ ที่ได้ผ่านการคัดกรองด้านสิทธิมนุษยชนข้อปฏิบัติที่กำหนดไว้

HR3 จำนวนชั่วโมงทั้งหมดของการฝึกอบรมพนักงานเรื่องนโยบาย และขั้นตอนด้านสิทธิมนุษยชนด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงาน รวมถึงร้อยละของพนักงานที่ได้รับการฝึกอบรม

หมวด การไม่เลือกปฏิบัติ

HR4 จำนวนทั้งหมดของกรณีการเลือกปฏิบัติและมาตรการแก้ไข

หมวด เสรีภาพในการสมาคมและการเจรจาต่อรองส่วน

HR5 การดำเนินงาน และตัวแทนจำหน่ายที่สำคัญซึ่งอาจถูกละเมิด หรืออยู่ในกลุ่มเสี่ยงอย่างมากต่อการถูกละเมิดเสรีภาพในการสมาคมและการเจรจาต่อรองร่วม และข้อปฏิบัติในการสนับสนุนสิทธิภาพดังกล่าว

หมวด แรงงานเด็ก

HR6 การดำเนินงานและตัวแทนจำหน่ายที่สำคัญ ที่ถูกระบุว่าอยู่ในกลุ่มเสี่ยงอย่างมากต่อกรณีใช้แรงงานเด็ก และมาตรการที่ใช้ เพื่อก่อให้เกิดการจัดแรงงานเด็กที่มีประสิทธิภาพ

หมวด แรงงานที่ถูกบังคับ

HR7 การดำเนินงาน และตัวแทนจำหน่ายที่สำคัญ ที่ถูกระบุว่าอยู่ในกลุ่มเสี่ยงอย่างมากต่อกรณีที่ใช้แรงงานที่ถูกบังคับ และมาตรการที่ใช้ เพื่อก่อให้เกิดการกำจัดแรงงานที่ถูกบังคับทุกรูปแบบ

หมวด เสรีภาพในการสมาคมและการเจรจาต่อรองส่วน

HR8 ร้อยละของบุคลากรฝ่ายรักษาความปลอดภัย ที่ได้รับการฝึกอบรมเรื่องนโยบายหรือขั้นตอนเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนด้านต่าง ๆ ขององค์กร ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน

หมวด สิทธิชนพื้นเมือง

HR9 จำนวนทั้งหมดของกรณีละเมิดสิทธิชนพื้นเมือง และมาตรการที่ใช้

หมวด การประเมิณ

HR10 ร้อยละและจำนวนทั้งหมดของการดำเนินงาน ที่ต้องผ่านการทบทวนด้านสิทธิมนุษยชน และ/หรือการประเมินผลกระทบ

หมวด การฟื้นฟู

HR11 จำนวนข้อร้องทุกข์ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน ที่การยื่น จัดการ และแก้ไขผ่านทางกลไกการร้องทุกข์อย่างเป็นทางการ

3.3.3 เกณฑ์วิธีตัวชี้วัดด้านสังคม

ประกอบด้วย ตัวชี้วัดหลัก 8 ตัวชี้วัด ดังนี้

หมวด ชุมชนท้องถิ่น

SO1 ร้อยละของการดำเนินงานที่ได้ลงมือทำ และบรรลุผลในชุมชนท้องถิ่น โดยมี การประเมินผลกระทบและแผนงานพัฒนาท้องถิ่นนั้น

SO9 การดำเนินงานที่มีผลกระทบ ซึ่งเป็นหรืออาจเป็นผลเสียอันมีนัยสำคัญต่อชุมชน

SO10 มาตรการป้องกันและบรรเทา ที่รวมอยู่ในการดำเนินงานที่มี หรืออาจมี นัยสำคัญต่อชุมชนท้องถิ่น

หมวด การทุจริต

SO2 ร้อยละ และจำนวนหน่วยธุรกิจทั้งหมด ที่ได้รับการวิเคราะห์ เพื่อหาความเสี่ยง ซึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริต

SO3 ร้อยละของผู้ปฏิบัติงาน ที่ได้รับการฝึกอบรมในนโยบาย และขั้นตอนการต่อต้านการทุจริตขององค์กร

SO4 การกระทำเพื่อตอบสนองต่อกรณีทุจริต

หมวด นโยบายสาธารณะ

SO5 จุดยืนของนโยบายสาธารณะ และการมีส่วนร่วม ในการพัฒนานโยบายสาธารณะ

SO6 มูลค่าของการสนับสนุนทั้งหมด ทั้งด้วยเงิน และของต่างตอบแทนอื่นๆ ให้กับ พรรคการเมือง นักการเมือง และสถาบันที่เกี่ยวข้อง ตามแต่ละประเทศ

หมวด พฤติกรรมต่อต้านการแข่งขัน

SO7 จำนวนของการดำเนินการทางกฎหมายทั้งหมด ที่ใช้สำหรับพฤติกรรมต่อต้านการแข่งขัน การต่อต้านความเชื่อใจ และแนวปฏิบัติผูกขาด รวมถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

หมวด ความร่วมมือ

SO8 มูลค่าเงินค่าปรับ และจำนวนทั้งหมดของการลงโทษอันมิได้ดีเป็นเงิน สำหรับ การไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบ

3.3.4 เกณฑ์วิธีตัวชี้วัดด้านความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วย ตัวชี้วัดหลัก 4 ตัวชี้วัด ดังนี้

หมวด สุขภาพและความปลอดภัยของลูกค้า

PR1 ระยะในวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์ ที่ผ่านการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ และความปลอดภัยของสินค้าและบริการ เพื่อการปรับปรุง และร้อยละของกลุ่มสินค้าและบริการที่สำคัญ ที่ต้องผ่านกระบวนการดังกล่าว

PR2 จำนวนทั้งหมดของกรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบและบรรทัดฐานโดยความสมัครใจ เกี่ยวกับผลกระทบด้านสุขภาพและความปลอดภัยของสินค้าและบริการ โดยแบ่งตามประเภทของผลลัพธ์ที่ตามมา

หมวด การติดตามสินค้าและบริการ

PR3 ชนิดของข้อมูลสินค้าและบริการที่จำเป็นในกระบวนการ รวมถึงร้อยละของสินค้าและบริการ ที่อยู่ภายใต้กรอบของข้อมูลที่จำเป็นดังกล่าว

PR4 จำนวนทั้งหมดของกรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบและบรรทัดฐานโดยความสมัครใจ เกี่ยวกับข้อมูลรวมถึงการติดตามสินค้าและบริการ โดยแบ่งตามประเภทของผลลัพธ์ที่ตามมา

PR5 แนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของลูกค้า รวมถึงผลการสำรวจระดับความพอใจของลูกค้า

หมวด การสื่อสารทางการตลาด

PR6 แผนงาน เพื่อการปฏิบัติตามกฎหมาย มาตรฐานและบรรทัดฐาน โดยความสมัครใจที่เกี่ยวกับการสื่อสารทางการตลาด รวมถึงการโฆษณา การส่งเสริมการขาย และการเป็นผู้สนับสนุน

PR7 จำนวนทั้งหมดของกรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบและบรรทัดฐานโดยความสมัครใจ เกี่ยวกับการสื่อสารทางการตลาด รวมถึงการโฆษณา การส่งเสริมการขาย และการเป็นผู้สนับสนุน โดยแบ่งตามประเภทของผลลัพธ์ที่ตามมา

หมวด ความเป็นส่วนของลูกค้า

PR8 จำนวนการร้องเรียนทั้งหมด ที่มีมูลว่าด้วยการละเมิดความเป็นส่วนตัวของลูกค้า และการทำข้อมูลลูกค้าหาย

หมวด ความร่วมมือ

PR9 มูลค่าเงินค่าปรับกรณีที่สำคัญ โทษฐานไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการจัดหารวมถึงการใช้น้ำและบริการ

สรุปประเด็นการศึกษา

จากแนวคิดข้างต้นนี้ สามารถสรุปประเด็นการศึกษาเรื่องการจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ตามหลักการสากล ได้ดังต่อไปนี้

การเปิดเผยข้อมูลที่เป็นมาตรฐาน (Standard Disclosure) ประกอบด้วย 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปขององค์กร (Strategy and Profile) ประกอบด้วย

1. กลยุทธ์และการวิเคราะห์ (Strategy and Analysis)
2. ข้อมูลเชิงองค์กร (Organization Profile)
3. ตัวแปรเสริมการรายงาน (Report Parameters)
4. ธรรมาภิบาล พันธกรณีและการมีส่วนร่วม (Governance, Commitments and Engagement)

ส่วนที่ 2 การเปิดเผยแนวการบริหารจัดการและตัวชี้วัดการดำเนินงาน (Management Approach and Performance Indicators) ประกอบด้วย

1. เศรษฐกิจ (Economic)
2. สิ่งแวดล้อม (Environment)
3. สังคม (Social) ประกอบด้วย การปฏิบัติต่อแรงงานและงานที่มีคุณค่า สิทธิมนุษยชนรวมทั้งสังคม

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคมโดย Gray et al. (1996); Hall (2002) และ Ratanajongkol, Davey, and Low (2006) ได้กล่าวไว้ 3 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย ทฤษฎีความถูกต้องตามกฎหมาย ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์และการเมือง ซึ่งทฤษฎีเหล่านี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืน รายละเอียดของทฤษฎีทั้ง 3 มีดังนี้

2.3 ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory)

Roberts (1992) ได้ให้คำจำกัดความของทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียไว้ว่า กลุ่มใดหรือบุคคลใดผู้ซึ่งสามารถที่จะส่งผลหรือมีอิทธิพลต่อการกระทำของบริษัท ผู้มีส่วนได้เสียของบริษัทรวมถึง ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ ลูกจ้าง ลูกค้า ผู้ขาย กลุ่มสาธารณชนที่ได้ผลประโยชน์ร่วมกันและภาครัฐบาลและ Gray et al. (1996) กล่าวว่าทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียมาใช้ในการอธิบายวัตถุประสงค์ของบริษัท โดยวัตถุประสงค์หลักของบริษัทคือ การประสบความสำเร็จจากการที่สามารถลดความขัดแย้งเกี่ยวกับความแตกต่างกันของผู้มีส่วนได้เสียของกิจการ และต่อมา Freeman (1984) ได้มีการพัฒนาแนวคิดทฤษฎีเพื่อนำไปใช้ในการวางแผนของกิจการและเป็นโครงสร้างในการกำหนดนโยบายของบริษัทและกำหนดแบบความรับผิดชอบต่อสังคมในการบริหารจัดการผู้มีส่วนได้เสีย การวางแผนของบริษัทและโครงสร้างแบบนี้จะเน้นที่การพัฒนาและการประเมินการตัดสินใจเกี่ยวกับกลยุทธ์ของบริษัทในด้านพฤติกรรมที่แตกต่างกันของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียได้ถูกนำมาพิจารณาในการวางแผนพัฒนากลยุทธ์โดยบริหารจัดการทรัพยากรของกิจการและสิ่งแวดล้อม การสนับสนุนให้บริษัทดำเนินธุรกิจต่อไปให้ประสบความสำเร็จและให้เกิดความเหมาะสมที่สุด

Gray et al. (1996) ได้กล่าวไว้อีกว่า ความชัดเจนในการมองระบบพื้นฐานและสภาพแวดล้อมขององค์กรคือสิ่งสำคัญประการแรกเกี่ยวกับทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) และความซับซ้อนของความสัมพันธ์ต่อกันระหว่างองค์กรและผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งจะทำให้เกิดการรับรู้ได้ถึงเปลี่ยนแปลงและการรับรู้ได้ถึงเปลี่ยนแปลงของทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย มีอยู่ 2 ประการคือ

ประการแรก สามารถเห็นได้จากความสัมพันธ์ขั้นพื้นฐานทางสังคมซึ่งรวมถึงภาระหน้าที่และความรับผิดชอบต่อเกี่ยวข้องโดยตรงกับตัวแบบความรับผิดชอบต่อ การมีอิทธิพลซึ่งกันและกันระหว่างองค์กรและผู้มีส่วนได้เสีย โดยองค์กรต้องรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมด วัตถุประสงค์และเป้าหมายทั้งหมดขององค์กรจึงมีความเกี่ยวข้องกับวิธีการที่องค์กรจะแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อและลักษณะของความรับผิดชอบต่อที่กำหนดได้จากความสัมพันธ์ของผู้มีส่วนได้เสียกับองค์กรด้วย

ประการที่สอง คือ โดยอ้างถึงการประเมินค่าขององค์กรที่เชื่อว่าความมีอิทธิพลซึ่งกันและกันจากการจ้างงานซึ่งมีวิธีการที่เข้มงวดเคร่งครัดขององค์กร จึงมีความจำเป็นที่ต้องบริหารจัดการเพื่อผลประโยชน์ขององค์กรต่อไป โดยที่สำคัญกว่าคือ การที่ผู้มีส่วนได้เสียพยายามที่จะใช้อำนาจหน้าที่จัดการกับความสัมพันธ์กับองค์กร โดยข้อมูลที่มีอยู่ขององค์กรทั้งข้อมูลด้านบัญชีการเงินหรือการรายงานเกี่ยวกับสังคมของบริษัท ถือได้ว่าเป็นส่วนประกอบหลักที่ทำให้ทราบถึงวิธีการบริหารจัดการจ้างงานขององค์กรซึ่งจะนำไปสู่การสนับสนุนในเรื่องการกำกับดูแลและความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้เสีย

ดังนั้นองค์กรจึงต้องพยายามแสดงให้เห็นถึงภาระหน้าที่และความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งแสดงออกโดยการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม จากการที่องค์กรและผู้มีส่วนได้เสียมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน และต้องมีการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้มีส่วนได้เสีย รวมถึงความมั่นใจในการลงทุนของนักลงทุน

R.Edward Freeman ได้เขียนทฤษฎีเรื่องนี้ขึ้นในปี 1984 โดยทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียหรือ Stakeholder Theory นี้เป็นหัวใจที่ต้องคำนึงถึงก่อนที่จะทำบรรษัทภิบาล ว่าองค์กรทำเพื่อใคร เพราะอะไร ซึ่งหลักการหรือการตีความขององค์ประกอบของผู้มีส่วนได้เสียจะขึ้นอยู่กับลักษณะของบริษัทเป็นหลักไม่ใช่การท่องจำ แต่เป็นการประยุกต์ใช้เพื่อให้เหมาะสมในแต่ละองค์กรหรือแต่ละสถานการณ์ โดยทฤษฎีนี้จะเน้นการคำนึงถึงและความเข้าใจของผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม ซึ่งองค์กรต้องวิเคราะห์เพื่อให้ได้มาซึ่งผู้มีส่วนได้เสียขององค์กรอย่างถูกต้องและครบถ้วน เพื่อจะได้นำไปต่อยอดในการทำตามแนวทางบรรษัทภิบาลที่ดี

2.4 ทฤษฎีความถูกต้องตามกฎหมาย (Legitimacy Theory)

Brookhart, Beeler, and Culpepper (2005) ได้อธิบายทฤษฎีไว้ว่า ในเรื่องความถูกต้องตามกฎหมาย มาตรการในการรับผิดชอบต่อสังคม (Legitimacy Theory) องค์กรต้องมีการเรียนรู้ หากธุรกิจต้องการที่จะรักษาบทบาทและอำนาจทางสังคม องค์กรนั้นจำเป็นต้องทำให้ในสิ่งที่สังคมต้องการ ซึ่งหมายถึง การไม่ใช้อำนาจที่มีอยู่สนองตอบสังคมในทางเสียหาย องค์กรธุรกิจสามารถที่จะดำเนินกิจการต่อไปได้หากการกระทำของพวกเขามีการคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม

ความพยายามที่จะหลีกเลี่ยงอุปสรรคต่าง ๆ รวมถึงการลงโทษทางกฎหมาย เพื่อความอยู่รอดของธุรกิจ โดยใช้ลักษณะเฉพาะของบริษัทในการมองเห็นช่องว่างของกฎหมาย ทฤษฎีความถูกต้องตามกฎหมาย แนะนำให้การดำเนินธุรกิจที่ในสังคมแสดงให้เห็นถึงสัญญาณของความอยู่รอดและการเติบโต Brookhart et al. (2005) ได้อธิบายให้เห็นถึงข้อตกลงทางสังคมระหว่างธุรกิจและสังคมซึ่งได้แสดงไว้อย่างชัดเจนผ่าน กฎหมาย กฎระเบียบ และการทำความเข้าใจซึ่งกันและแรงผลักดันทางตลาด การเปลี่ยนแปลงกฎหมายหรือกฎระเบียบอาจทำให้เกิดข้อจำกัดในการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจตามปกติ และในการจัดเตรียมการประเมินความสำเร็จหรือความล้มเหลวของธุรกิจ และกล่าวถึงความพยายามที่จะปรับหรือเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับความถูกต้องของกฎหมาย ซึ่งกิจการอาจจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายโดยการให้ความร่วมมือกับนโยบายของชุมชนเพิ่มมากขึ้น และเป็นไปได้ว่าการเปลี่ยนแปลงกฎหมายหรือกฎระเบียบและส่วนหนึ่งของความเข้าใจ อาจทำให้เกิดช่องว่างมากยิ่งขึ้นระหว่างความคาดหวังของสังคมและการดำเนินธุรกิจ ซึ่งช่องว่างที่เพิ่มมากขึ้นนี้อาจทำให้ธุรกิจเสียหายจากการปฏิบัติอย่างถูกต้องตามกฎหมายและกระทบต่อการดำรงอยู่ต่อไปของธุรกิจก็เป็นได้

สุดท้ายก็คือ ธุรกิจจะต่อต้านเพื่อลดช่องว่างของความถูกต้องตามกฎหมายและพัฒนาภาพลักษณ์ขององค์กร (Brookhart et al., 2005)

Willis, Alan (2017) กล่าวว่าทฤษฎีความถูกต้องตามกฎหมายหมายถึงความรับผิดชอบต่อสังคมว่าเป็นการเน้นความสำคัญในด้านบวกของพฤติกรรมองค์กรมากกว่าด้านลบหรืออาจอธิบายได้ว่าการปฏิบัติตามกฎหมายจัดเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร ได้ถูกนำไปเป็นส่วนสำคัญในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติความรับผิดชอบต่อสังคมหรืออาจอธิบายได้ว่าการปฏิบัติตามกฎหมายจัดเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร องค์กรอาจมีการนำการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมมาใช้ในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงขององค์กร เช่นการให้ความรู้กับผู้มีส่วนได้เสียซึ่งอธิบายถึงความเป็นไปได้ที่จะได้รับประโยชน์เพิ่มมากขึ้น การเข้าไปให้การดูแลสุขภาพแรงงาน ความสัมพันธ์เกี่ยวกับลูกค้า ในลักษณะเดียวกัน อุตสาหกรรมและระบบในการสร้างความมั่นคงและรายได้ การนำความรับผิดชอบต่อสังคมมาใช้อธิบายถึงการพยายามปฏิบัติให้ถูกต้องอย่างต่อเนื่องตามข้อกำหนดของกฎหมายความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งสามารถใช้อธิบายสิ่งที่องค์กรพยายามจะทำให้เพื่อให้ประชาชนเข้าใจและเห็นความสำคัญขององค์กร

ดังนั้นองค์กรจึงพยายามเปิดเผยข้อมูลในการดำเนินธุรกิจขององค์กรให้สังคมทราบ โดยกระทำให้ถูกต้องตามกฎหมาย กฎระเบียบ เพื่อเป็นหลักประกันที่จะแสดงให้เห็นว่าองค์กรสามารถดำรงอยู่ได้ในสังคมต่อไป (Guthrie and Parker, 1989) และจากแนวคิดและทฤษฎีนี้จะประกอบด้วยแนวคิด จริยธรรมทางธุรกิจ ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียและทฤษฎีความชอบธรรมต่างมีความเกี่ยวข้องกับในงาน บรรณกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ความสอดคล้อง ในด้านของจริยธรรมทางธุรกิจกับความรับผิดชอบต่อ สามารถมองเห็นได้กับมูลค่าทางสังคมที่ไม่เป็นตัวเงินและความเชื่อมโยงกับความชอบธรรมที่องค์กรต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมในการเปิดเผย ข้อมูลเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย เพราะผู้มีส่วนได้เสียส่งผลต่อการดำรงอยู่ขององค์กร

2.5 ทฤษฎีความรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility Theory)

Carroll, A. B. (1999) เป็นนักวิชาการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมได้ให้ความหมาย ความรับผิดชอบต่อสังคมครอบคลุมมิติต่าง ๆ ในสังคมว่า คือ การที่บริษัทดำเนินธุรกิจซึ่งครอบคลุมด้าน เศรษฐกิจ กฎหมาย จริยธรรม และการช่วยเหลือส่วนรวมที่เป็นความคาดหวังของสังคม ณ เวลาใดเวลาหนึ่งและยังเห็นว่าแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ เริ่มได้รับความสนใจตั้งแต่ทศวรรษที่ 50 ซึ่งถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของความรับผิดชอบต่อสังคมยุคใหม่ โดยอธิบาย ว่า “ความรับผิดชอบต่อสังคม คือ พันธกิจของนักบริหาร ที่จะดำเนินนโยบาย ตัดสินใจ หรือดำเนินการตามแนวนโยบายและการตัดสินใจนั้นให้เป็นไปในทางที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป็นประโยชน์ต่อสังคม

ภาพที่ 2.2 แนวคิดและทฤษฎีของ Carroll (Carroll's CSR Pyramid)

ที่มา: Carroll, A. B. (1999). Corporate social responsibility: Evolution of a definitional construct.

Carroll's CSR Pyramid อธิบายถึงคุณสมบัติที่สำคัญของการรับผิดชอบต่อสังคม หรือการทำ Corporate social responsibility (CSR) ต้องสร้างบนรากฐานของผลกำไรในเบื้องต้น โดยจะต้องเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับที่ถูกต้องด้วย หลังจากนั้นธุรกิจควรจะต้องพิจารณาการดำเนินกิจกรรมด้านการกุศลของตน โดยให้เป็นไปตามหน้าที่ด้านจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม Carroll's CSR Pyramid ประกอบด้วยชั้นความรับผิดชอบต่อสังคม 4 ระดับคือ

1. ความรับผิดชอบต่อสังคมทางเศรษฐกิจ (Economic) การคิดถึงผลกำไรต้องมาก่อนเสมอและถือเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับธุรกิจ ความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจที่จะทำกำไรได้ จะช่วยให้ธุรกิจมีชีวิตรอยู่และเป็นประโยชน์ต่อสังคมในระยะยาว

2. ความรับผิดชอบต่อสังคมทางกฎหมาย (Legal) เป็นหน้าที่ที่รับผิดชอบต่อสังคมในการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับอื่นๆ โดยต้องเน้นการสร้างประโยชน์ ไม่เกิดปัญหา มีความมุ่งมั่นในการอยู่ร่วมกันในสังคมที่ดี เช่น การจ้างงานในราคาที่เป็นธรรม มีการแข่งขันทางการตลาดที่ยุติธรรม ดูแลรักษาสุขภาพและความปลอดภัยของพนักงานลูกค้าสังคมและสิ่งแวดล้อม

3. ความรับผิดชอบต่อสังคมทางจริยธรรม (Ethical) นี่เป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตาม หลักศีลธรรมและจริยธรรม ด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมนี้ธุรกิจควรไปเกินกว่าความต้องการที่แคบของกฎหมาย เช่น การรักษาซัพพลายเออร์และพนักงาน

4. ความรับผิดชอบเชิงสาธารณะประโยชน์ (Philanthropic Responsibilities) คือ ความรับผิดชอบที่จะต้องให้กลับคืนสู่สังคม ความรับผิดชอบคือการตัดสินใจเช่น การบริจาคการกุศลเวลาพนักงานในโครงการ

ก่อนหน้านี้ในทศวรรษที่ 60 มีการศึกษาเรื่องนี้อย่างกว้างขวางเพื่อตีกรอบและความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมให้แน่ชัด เช่น McGuire, (1963) อ้างใน Carroll, (1999: 268-295) เสนอว่า ความรับผิดชอบของบริษัทควรขยายขอบเขตออกไปครอบคลุมถึงผลประโยชน์ทางการเมือง ชุมชน การศึกษา พนักงาน และสังคมโดยรวม และต่อมา Walton, (1967) อ้างใน Carroll, (1999) ได้เสนอความเห็นว่าการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจะต้องทำโดยสมัครใจ และได้หยิบยกความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคม ของนักวิชาการหลายคนในทศวรรษที่ 70 เช่น Johnson, (1971) อ้างใน Carroll, (1999) เสนอว่า บริษัทที่รับผิดชอบต่อสังคม คือ บริษัทที่ฝ่ายบริหาร ประสานประโยชน์ที่หลากหลายแทนที่จะมุ่งแต่เพียง สร้างผลกำไรให้แก่ผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นแต่เพียงอย่างเดียว บริษัทจะต้องรับผิดชอบต่อพนักงานของบริษัท คู่ค้า ตัวแทนขาย ชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติ

Manne, H. G. & Wallich, H. C. (1972) เสนอว่า ความรับผิดชอบต่อ สังคมจะต้องประกอบด้วย 3 ปัจจัย คือ 1. ผลประโยชน์ ต่อบริษัทจากกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมจะต้องน้อยกว่าผลประโยชน์ต่อสังคม 2. ต้องทำด้วยความสมัครใจ 3. ต้องเป็นค่าใช้จ่ายของบริษัทและไม่ใช้เชืงชวนให้บุคคลภายนอกมาร่วมออกค่าใช้จ่ายด้วย Porter, M. E. & Kramer, M. R. (2002). ให้ความหมายเพิ่มเติมว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร หมายถึง การที่ธุรกิจดำเนินงานอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มต่าง ๆ ของธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากกระบวนการ ดำเนินธุรกิจทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ และทิศทางของความหมายที่ได้รับการยอมรับและอ้างอิงกันมากในกลุ่มธุรกิจระดับโลกนั้นชี้ให้เห็นว่า ความรับผิดชอบ (Responsibility) แตกต่างจากการแสดงความเอื้ออาทร (Philanthropy) ดังนั้น การปฏิบัติความรับผิดชอบต่อสังคมจึงควรเน้นย้ำในการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นกระบวนการหลักในการดำเนินธุรกิจมากกว่าการจัดกิจกรรมการกุศล สงเคราะห์ผู้ยากไร้ ซึ่งความรับผิดชอบ จะเป็นการกระทำด้วยความสมัครใจเหนือกว่ากรอบของข้อกำหนดกฎหมายและเป็นการกระทำที่สะท้อนให้เห็น ว่า บริษัทควรให้ความสำคัญต่อคำว่า “ความเป็นธรรม” (Fairness) ยิ่งกว่า “ความชอบธรรม” (Legitimacy)

มุมมองและความหมายความรับผิดชอบต่อสังคมของ Blackburn, W. R. (2008) มีความคิดเห็น ที่คล้ายคลึงและสอดคล้องกัน ซึ่งอาจเนื่องมาจาก กระบวนการพัฒนาทางความคิด มุมมอง และการให้ ความหมายความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีพัฒนาการ มาอย่างยาวนาน ทำให้ในปัจจุบันที่

เกิดเป็นภาพของ มุมมองความรับผิดชอบต่อสังคมที่ชัดเจนและมีแนวโน้ม ที่เป็นไปได้ในทางเดียวกัน มีความคล้ายคลึงกัน หรือเป็น ส่วนเสริมซึ่งกันและกัน เช่น Laudal, T. (2010) ที่มองถึงการทำความเข้าใจ รับผิดชอบต่อสังคมด้วยความสนใจ และผู้วิจัยยังสนับสนุนความคิดเห็น ที่เน้นถึงจริยธรรมของ บริษัท ในเรื่องการทำดีต่อสังคม และหลีกเลี่ยงหรือรับผิดชอบต่อ ในส่วนของ “การกระทำที่ไม่ดีและไม่ ควรทำ” เช่น การจ้าง แรงงานเด็ก การจ้างงานผิดกฎหมาย การเอาเปรียบ พนักงาน เป็นต้น

จากการศึกษาทฤษฎีที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ตามทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย องค์กรพยายาม เปิดเผยข้อมูลในการดำเนินธุรกิจรวมถึงการมีความรับผิดชอบต่อสังคมให้สังคมได้รับทราบ องค์กร พยายามแสดงออกให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทราบถึงภาระหน้าที่และความรับผิดชอบต่อองค์กรที่มีต่อผู้มีส่วนได้เสีย โดย และ โดยกระทำให้อุณหภูมิต้องตามกฎหมาย กฎระเบียบ เพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่าองค์กร สามารถดำรงอยู่ได้ในสังคมต่อไป และเพื่อสร้างความมั่นใจให้นักลงทุนว่าเงินที่ลงทุนนั้นจะไม่สูญหาย อีกทั้งได้ผลตอบแทนจากการลงทุนคืนกลับไป และเป็นการลดแรงกดดันทางการเมืองจากกลุ่มอนุรักษ์ สังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งตามแนวทฤษฎีความถูกต้องตามกฎหมายและทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การเมือง ผู้ลงทุนจะประเมินราคาหลักทรัพย์จากกระแสเงินสดที่คาดว่าจะได้รับจากหลักทรัพย์นั้นรวมทั้งความ เสี่ยงที่ต้องเผชิญ และเกี่ยวข้องกับสมมติฐานประสิทธิภาพตลาดทุนว่า ผู้ลงทุนอาจใช้ข้อมูลข่าวสารที่ มีอยู่หรือที่สามารถหาได้จากการที่องค์กรเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะชนมาใช้ในการประเมินมูลค่า หลักทรัพย์ ดังนั้นการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์และการปรับตัวในราคาหลักทรัพย์ ปัจจัยสำคัญคือ ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งในปัจจุบันนักลงทุนได้ให้ความสนใจในการลงทุนที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม เพราะ เชื่อว่าการลงทุนที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมส่งผลถึงอัตราผลตอบแทนที่มากขึ้นด้วย รายละเอียดของ สมมติฐานประสิทธิภาพตลาดทุนแสดงไว้ในส่วนของแนวคิดเกี่ยวกับผลตอบแทนหลักทรัพย์

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความยั่งยืน ด้าน สิ่งแวดล้อมและสังคมที่ผ่านมา นั้น ได้มีการพบวิธีการต่าง ๆ มากมาย เพื่อให้ทราบถึงลักษณะและ ระดับของการเปิดเผยข้อมูลมีประสิทธิภาพที่ดีที่สุด ในส่วนนี้จะกล่าวถึงผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะ ได้นำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้กับงานวิจัยนี้

รองเอก วรรณพุกษ์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการ เปิดเผยข้อมูล ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ มี วัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและ สิ่งแวดล้อมของบริษัทใน กลุ่ม อุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย 2) เพื่อ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ของ

บริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประชากรเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2556 จำนวน 62 บริษัท ผู้วิจัยใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากงบการเงิน แบบแสดงรายการข้อมูล ประจำปี (แบบ 56-1) และรายงานประจำปีระหว่างรอบระยะเวลาบัญชีปี พ.ศ.2554 - พ.ศ.2556 รวมระยะเวลา 3 ปี การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ โดยแสดงในรูปตารางแจกแจงความถี่และค่าเฉลี่ย และ สถิติเชิงอนุมานเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามโดยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า 1) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมและขนาดของบริษัทที่มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคม และ 2) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมและขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

สินีนาว วรงค์เทียนชัย (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายคือ 1) เพื่อศึกษาการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและการดำเนินงาน ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน และ 2) เพื่อศึกษา การดำเนินงานที่ไม่เป็นตัวเงินกับการดำเนินงานที่เป็นตัวเงินขององค์กรในบริบทของความรับผิดชอบต่อสังคม ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยทำการเก็บ ข้อมูลจากแบบสอบถามจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวน 112 บริษัท และเก็บ ข้อมูลจากงบการเงินที่ผ่านการรับรองจากผู้สอบบัญชี และเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์ของบริษัทที่ตอบ แบบสอบถามกลับคืนมา จากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (SEM) โดยใช้ โปรแกรมลิสเรล (LISREL) ผลของการวิจัยพบว่า 1) การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมส่งผลต่อการ ดำเนินงานที่ไม่เป็นตัวเงินแต่ไม่มีผลต่อการดำเนินงานที่เป็นตัวเงิน และ 2) การดำเนินงานที่ไม่เป็นตัวเงินใน บริบทความรับผิดชอบต่อสังคมไม่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานที่เป็นตัวเงิน

นิธิภักดิ์ ปินตา (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของรายงานความยั่งยืนต่อผลการดำเนินงานขององค์กรสำหรับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในกลุ่มประเทศอาเซียน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาผลกระทบของรายงานความยั่งยืนที่มีต่อผลการ ดำเนินงานขององค์กรสำหรับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในกลุ่มประเทศอาเซียน (2) เปรียบเทียบ ผลการดำเนินงานของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ และ (3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อ ผลการดำเนินงานของกลุ่มตัวอย่างซึ่งประกอบด้วยรายได้สุทธิ ขนาดขององค์กรและโครงสร้างหนี้สิน โดย ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานคือ อัตราผลกำไรสุทธิต่อรายได้รวม อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม และอัตรา ผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น การรายงานความยั่งยืนใช้ดัชนีชี้วัดโดย

Dow Jones Sustainability Index กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่อยู่ใน Dow Jones Sustainability Index (DJSI) และกลุ่มบริษัทที่ไม่ได้อยู่ใน Dow Jones Sustainability Index (Non-DJSI) กลุ่มละ 50 บริษัท รวมทั้งสิ้น 100 บริษัท โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากงบการเงิน รายงานประจำปีของปี 2557 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้ Student T - test วิเคราะห์การรายงานความยั่งยืนต่อผลการดำเนินงานโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย และการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลการดำเนินงาน โดยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ผลการศึกษาพบว่า อัตราผลกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (Net Profit Margin) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ของกลุ่ม DJSI และกลุ่ม Non-DJSI ไม่มีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความยั่งยืนไม่มีผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน และปัจจัยที่ศึกษามีเพียงปัจจัยเดียวคือโครงสร้างหนี้สินมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการดำเนินงาน ส่วนรายได้สุทธิและขนาดขององค์กรไม่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานของบริษัทในกลุ่ม DJSI และ Non-DJSI

วิภา จงรักษ์สัตย์ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการในประเทศไทย งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทยในกลุ่ม SET 100 Index จำนวน 100 บริษัท โดยใช้แบบตรวจสอบรายการในการประเมิน ระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งพัฒนาขึ้นมาโดยอยู่บนพื้นฐานของรายการที่ควรเปิดเผย 7 หัวข้อหลักตามมาตรฐานว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม (ISO 26000) พบว่า บริษัททั้งหมดในกลุ่ม SET 100 Index เปิดเผยข้อมูลครบทุกประเด็นในหัวข้อ ธรรมชาติภาพ เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีข้อกำหนดแนวปฏิบัติในการส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนมีการเปิดเผยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่ดี ในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี ส่วนหัวข้อที่มีการเปิดเผยน้อยที่สุด คือหัวข้อด้านสิ่งแวดล้อม อาจเป็นไปได้ว่าบริษัทในกลุ่ม SET 100 Index จำนวนเกือบครึ่งหนึ่งอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน และกลุ่มธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งมีการดำเนินงานที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยกว่าอุตสาหกรรมกลุ่มอื่น ๆ นอกจากนี้ยังพบว่า บริษัทส่วนใหญ่ในกลุ่ม SET 100 Index (ร้อยละ 79) ยังไม่มีการจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืน โดยบริษัทที่มีการจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืนส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรม ทรัพยากร

พร้อมพร ภูวดิน (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความยั่งยืนของบริษัทและ ผลการดำเนินงานทางการเงิน : กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย การวิจัย ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความยั่งยืนของบริษัทกับ ผลการดำเนินงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย แนวทาง

การเปิดเผยข้อมูลอย่างยั่งยืน ขององค์กรถูกรวบรวมจากรายงานความยั่งยืนขององค์กรและข้อมูลทางการเงินที่ได้จากรายงานในช่วง ปี 2553 - 2557 และข้อมูลทำการวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้เครื่องมือวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยศึกษาจากดัชนีตามตัวชี้วัดทั้ง 6 ด้านคือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านแรงงาน ด้านสังคม ด้านสิทธิมนุษยชน และด้านความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ กับผลการดำเนินงานทางการเงิน ได้แก่ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น และยอดขายสุทธิ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลอย่างยั่งยืนของ บริษัทมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนจากสินทรัพย์และยอดขายสุทธิ การวิเคราะห์ผลจากการศึกษาเป็นการ หาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยความยั่งยืนขององค์กรกับข้อมูลทางการเงิน โดยมาตรฐาน GRI ให้ ความสำคัญกับการพิจารณาขององค์กรในเรื่องของสิ่งแวดล้อมและสังคมซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่มีผล ต่อผู้ที่มีส่วนได้เสียกับองค์กรทั้งหมดและเป็นส่วนสำคัญที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจด้วยเช่นกัน องค์กรที่ใช้มาตรฐาน GRI ในการใช้เป็นตัววัดการเปิดเผยข้อมูลจะส่งผลให้มีค่านาความเชื่อถือมากยิ่งขึ้นและถือเป็น กลไกการขับเคลื่อนที่สำคัญในการสร้างผลการดำเนินงานทางการเงินและองค์กรที่ยั่งยืน

Odemilin, E.G., Samy, M. and Bampton, R. (2014) ได้ศึกษาเรื่อง “Corporate social responsibility: a strategy for sustainable business success” ได้สรุปไว้ว่าการจัดทำรายงานความยั่งยืน เป็นวิธีการในการสื่อสารที่ดีที่สุดในการนำเสนอข้อมูลด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมต่อสาธารณชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งเป้าหมายในการจัดทำรายงานความยั่งยืน คือการก้าวไปสู่ความยั่งยืน โดยที่เหตุผลที่บริษัทต้องจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืนนั้นเป็นเพราะมีแรงกดดันจากหลายส่วน เช่น การมีข้อตกลงทางการค้า ความสัมพันธ์ทางการค้า ภาพลักษณ์ การทำตามกฎระเบียบ ขนบธรรมเนียมของประเทศนั้นๆ เป็นต้น นอกจากนี้ การทำรายงานยังส่งผลกระทบต่อการจัดอันดับขององค์กร ซึ่งจะจัดอันดับบริษัททั่วโลกโดยวัดจากด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล โดยแนวทางที่นำมาใช้ในการจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืน คือ มาตรฐานขององค์กรแห่งความริเริ่มว่าด้วยรายงานสากล (Global Reporting Initiative : GRI) การจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืนจะมีการให้เกรดเพื่อให้บริษัทได้ทราบว่าการรายงานของบริษัทตนเองอยู่ในระดับใด แบ่งได้เป็น 3 ระดับ คือ ระดับต่ำสุดคือ C รองมาคือ B สูงสุดคือ A+ หากบริษัทได้รับการตรวจสอบจากบุคคลภายนอกจะได้รับขั้นบวก (+) เพิ่ม นอกจากนี้การจัดทำรายงานที่ดีจะต้องมีคุณภาพครบ 6 ปัจจัย คือ ความสมดุล เปรียบเทียบได้ ความถูกต้อง ความทันท่วงทีของการรายงาน ความชัดเจน และความเชื่อถือได้ของข้อมูล เป็นต้น

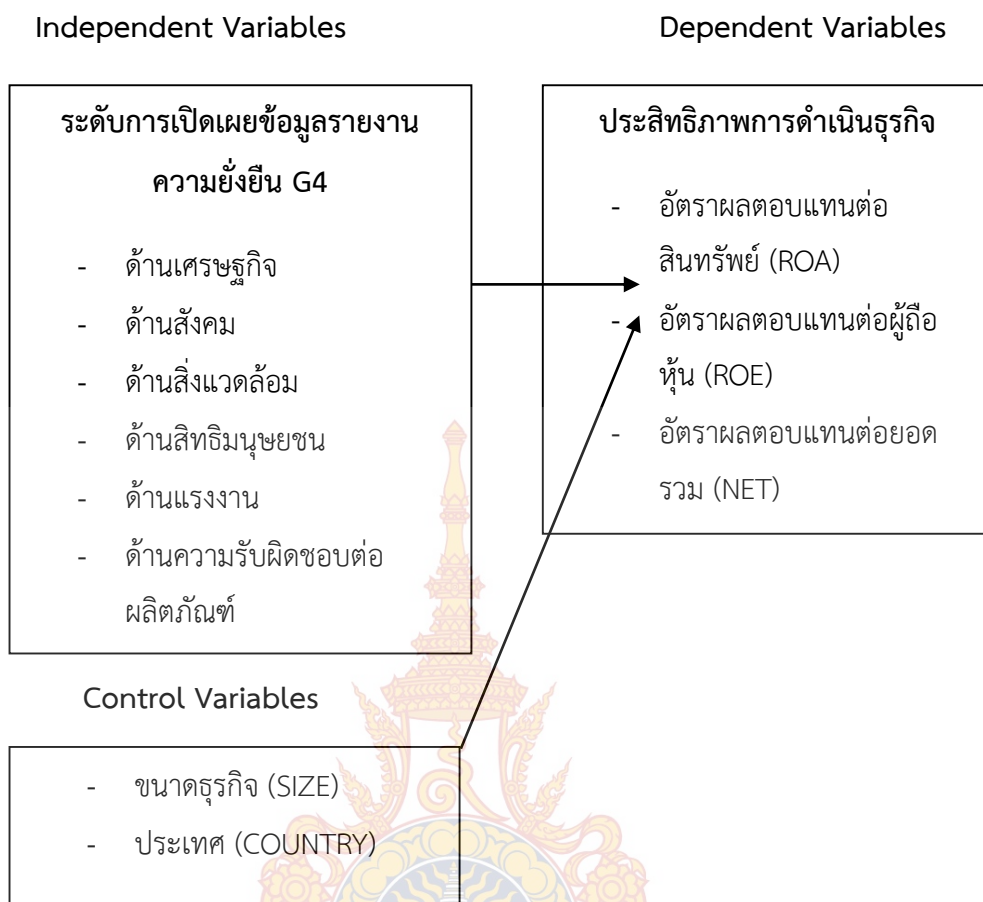
Dan Dhaliwal, Oliver Zhen Li, Albert Tsang, Yong George Yang. (2014) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของบริษัทจดทะเบียนกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรในตลาดหลักทรัพย์ฮ่องกง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงลักษณะและระดับของการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ตลอดจนแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยด้าน

สิ่งแวดล้อมและสังคมวิธีการศึกษาทำโดยการเก็บข้อมูลจากงบการเงินและรายงานประจำปี ของกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและทำการจัดบันทึกข้อมูลดังกล่าวเพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบจากการศึกษาการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรในงบการเงินและรายงานประจำปี จากการศึกษาพบว่าบริษัทส่วนใหญ่มีการเปิดเผยข้อมูลทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมควบคู่กับการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน และบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร ยังให้ความสำคัญในการเปิดเผยค่อนข้างน้อย โดยการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อม พบว่าระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมมีจำนวนบริษัทให้ความสำคัญในการเปิดเผยมากที่สุด การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีด้านสังคม พบว่าความรับผิดชอบต่อทรัพยากรบุคคลมีจำนวนบริษัทให้ความสำคัญในการเปิดเผยมากที่สุด

Aikaeli (2015) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการทำกำไรและการเปิดเผยข้อมูล ภาคสมัครใจ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากธนาคารในประเทศเคนยา จำนวน 40 บริษัท ผลการศึกษาพบว่า การทำกำไรและระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ คิด เป็นร้อยละ 62.8 ของกลุ่มตัวอย่าง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Barac, Granic, and Vuko (2014) ที่ ได้ทำการศึกษาระดับและขอบเขตของการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจในโครเอเชีย ซึ่งเก็บตัวอย่างจาก 130 บริษัท ทั้งขนาดกลางและขนาดใหญ่ แต่กับพบว่ามีการวิจัยที่มีความขัดแย้ง คือ การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ ของ Hieu and Lan (2015) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากบริษัทจดทะเบียนในประเทศเวียดนามจำนวน 205 บริษัท พบว่า ความสามารถในการทำกำไรไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจอย่างมีนัยสำคัญ

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 2.3 กรอบแนวคิด

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลรายงานความยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มธุรกิจพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนในกลุ่มประเทศอาเซียน ปี 2559-2561 โดยรวบรวมจากระบบ Data Stream (Data Stream <http://database.globalreporting.org>) ระบบฐานข้อมูลขององค์กร GRI บทความและเอกสารทางวิชาการ จากนั้นผู้วิจัยทำการ Checklist ระดับการเปิดเผยข้อมูลของรายงานความยั่งยืน ซึ่งอ้างอิงจาก Checklist ที่ใช้สอบทานความครบถ้วนของข้อมูลที่เปิดเผยในรอบและแนวทางการรายงานแห่งความยั่งยืน G4

ผู้วิจัยการเก็บรวบรวมข้อมูลได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ คือ รายงานประจำปี รายงานความรับผิดชอบต่อสังคมและรายงานความยั่งยืนโดยใช้ข้อมูลในปี 2559-2561 ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในอาเซียน โดยรายงานความยั่งยืนจะรวบรวมจาก บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศในกลุ่มอาเซียนได้แก่ ประเทศไทย, มาเลเซีย, อินโดนีเซีย, ฟิลิปปินส์และสิงคโปร์ในช่วงปี 2559-2561 ข้อมูลที่ได้มาจากรายงานประจำปีรายงานความยั่งยืนของบริษัทและข้อมูลทางการเงินจะได้รับจาก <http://database.globalreporting.org/> และการสุ่มตัวอย่างเฉพาะเจาะจงที่มีอยู่ในฐานข้อมูลการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนตามภูมิภาคและประเทศในอาเซียนได้ทั้งหมด 31 บริษัทด้วยกัน จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการศึกษาว่า บริษัทต่าง ๆ เหล่านี้ได้นำเสนอรายงานความยั่งยืนในรูปแบบต่าง ๆ หรือไม่และได้มีการพัฒนารูปแบบการนำเสนอ สำหรับแนวทาง G4 หรือไม่ โดยแนวการปฏิบัติ G4 ที่มีรายละเอียดเพิ่มเติมจาก G3 คือการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลและผลตอบแทนในห่วงโซ่อุปทาน การต่อต้านการทุจริต การปล่อยก๊าซเรือนกระจก ตลอดจนจริยธรรมและความซื่อสัตย์และกำหนดเจ้าของที่จำเป็นทั้งในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการเปิดเผยข้อมูล รวมถึงศึกษาข้อมูลจากสินทรัพย์รวมและที่แปลงจากรายได้รวมทั้งหมดและการเปิดเผย GRI ตามมาตรการทางการเงิน โดยมีผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) และยอดขายสุทธิ (NET)

ตารางที่ 3.1 จำนวนบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มธุรกิจพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนในอาเซียน

ประเทศ	จำนวน
ไทย	5
มาเลเซีย	7
อินโดนีเซีย	9
ฟิลิปปินส์	4
สิงคโปร์	6
รวม	31

ที่มา: <http://database.globalreporting.org>

เนื่องจากบริษัทที่ได้มีการกำหนดเกี่ยวกับรายละเอียดที่ควรเปิดเผยและอธิบายแนวทางการวิเคราะห์อย่างกว้าง ๆ และได้เปิดช่องทางในด้านความละเอียดของข้อมูลที่เปิดเผย จึงทำให้แต่ละบริษัทได้อธิบายไว้แตกต่างกัน ดังนั้นการพิจารณาระดับการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนตามแนวทางหลักสากล (GRI G4) แต่ละข้อตามรายละเอียดในกรอบรายงานความยั่งยืน GRI G4 ใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) ได้ศึกษาจากการนำข้อมูลที่ได้ทำการรวบรวมจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ประมวลผลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยรายงานความยั่งยืนกับประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของกลุ่มสถาบันการเงินในอาเซียน และการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Description Analysis) เป็นการวิเคราะห์ถึงหลักเกณฑ์ วิธีการประเมินและระดับของการเปิดเผยรายงานความยั่งยืน

3.2 สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ระดับการเปิดเผยข้อมูลแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพขององค์กรแตกต่างกัน

3.2.1 ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพขององค์กรแตกต่างกัน

3.2.2 ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพขององค์กรแตกต่างกัน

3.2.3 ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านแรงงานแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพขององค์กรแตกต่างกัน

3.2.4 ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านสิทธิมนุษยชนแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพขององค์กรแตกต่างกัน

3.2.5 ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านสังคมแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพขององค์กรแตกต่างกัน

3.2.6 ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านผลิตภัณฑ์แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพขององค์กรแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ระดับการเปิดเผยข้อมูลมีผลต่อผลตอบแทนจากสินทรัพย์

สมมติฐานที่ 3 ระดับการเปิดเผยข้อมูลมีผลต่อผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น

สมมติฐานที่ 4 ระดับการเปิดเผยข้อมูลมีผลต่อยอดขายสุทธิ

3.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

โดยสมมติฐานที่ 1, 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5, 1.6 ใช้สถิติ One-Way analysis of variance (ANOVA) สมมติฐานที่ 2, 3, 4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ วิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression Analysis) และใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยวิธีกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ 0.05

สมการในรูปของประชากร $Y = \beta_0 + \beta_1 x_1 + \beta_2 x_2 + \dots + \beta_k x_k + \varepsilon$

สมการในรูปของตัวอย่าง $y = b_0 + b_1 x_1 + b_2 x_2 + \dots + b_k x_k + e$

สมการทำนายผล (สมการพยากรณ์) $\hat{y} = b_0 + b_1 x_1 + b_2 x_2 + \dots + b_k x_k$

x_i คือ ค่าของตัวแปรอิสระแต่ละตัว (จะใช้สัญลักษณ์ x_i สำหรับค่าที่ได้จากตัวอย่าง และสำหรับค่าประมาณหรือตัวทำนาย)

Y คือ ค่าของตัวแปรตาม (จะใช้สัญลักษณ์ y สำหรับค่าที่ได้จากตัวอย่าง และใช้ค่า y hat สำหรับค่าประมาณหรือตัวทำนาย) k คือ จำนวนตัวแปรอิสระในสมการถดถอย

β_0 คือ ค่าคงที่ (Constant) ของสมการถดถอย (จะใช้สัญลักษณ์ b_0 สำหรับค่าที่ได้จากตัวอย่าง และ สำหรับค่าประมาณหรือตัวทำนาย) โดยที่ β_0 หรือ b_0 จะเป็นจุดตัด (Intercept) แกน y ของสมการ

β_i คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficient) ของตัวแปรอิสระ x_i แต่ละตัว (จะใช้สัญลักษณ์ b_i สำหรับค่าที่ได้จากตัวอย่าง และ สำหรับค่าประมาณหรือตัวทำนาย) โดยที่ค่า β_i หรือ b_i จะแสดงอัตราการเปลี่ยนแปลงของค่า x_i ต่อค่า y ดังนี้ คือ ถ้าค่า x_i เปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้ค่า y เปลี่ยนไป b_i หน่วย

ε คือ ค่าความคลาดเคลื่อน (Error or Residual) ระหว่างค่า Y และค่า $\hat{y}$ (จะใช้สัญลักษณ์ e สำหรับค่าที่ได้จากตัวอย่าง)

รูปแบบสมการดังนี้

$$Y = \alpha + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \beta_4 X_4 + \beta_5 X_5 + \beta_6 X_6 + \varepsilon$$

ระดับการเปิดเผยข้อมูลมีอิทธิพลต่อผลตอบแทนจากสินทรัพย์

$$ROA_n = \alpha_1 + \beta GRI_n + \varepsilon$$

$$ROA_n = \alpha_2 + \beta_1 EC_n + \beta_2 EN_n + \beta_3 LA_n + \beta_4 HR_n + \beta_5 SO_n + \beta_6 PR_n + \varepsilon$$

ระดับการเปิดเผยข้อมูลมีอิทธิพลต่อผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น

$$ROE_n = \alpha_1 + \beta GRI_n + \varepsilon$$

$$ROE_n = \alpha_2 + \beta_1 EC_n + \beta_2 EN_n + \beta_3 LA_n + \beta_4 HR_n + \beta_5 SO_n + \beta_6 PR_n + \varepsilon$$

ระดับการเปิดเผยข้อมูลมีอิทธิพลต่อยอดขายสุทธิ

$$NET_n = \alpha_1 + \beta GRI_n + \varepsilon$$

$$NET_n = \alpha_2 + \beta_1 EC_n + \beta_2 EN_n + \beta_3 LA_n + \beta_4 HR_n + \beta_5 SO_n + \beta_6 PR_n + \varepsilon$$

เมื่อ

Y = ตัวแปรอิสระ ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA), ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) ยอดขายสุทธิ (NET).

α = a constant

β_1 to β_6 = สัมประสิทธิ์การถดถอยสำหรับตัวแปรอิสระ x1 ถึง x6 ตามลำดับ

X_1 to X_6 = ตัวแปรอิสระ:

X_1 = ระดับของประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลด้านเศรษฐกิจ (EC)

X_2 = ระดับของประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม (EN)

X_3 = ระดับของประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลด้านแรงงาน (LA)

X_4 = ระดับของประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลด้านสิทธิมนุษยชน (HR)

X_5 = ระดับของประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคม (SO)

X_6 = ระดับของประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสินค้า (PR)

ε = ความคลาดเคลื่อน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร (GRI) ที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทน ในกลุ่มประเทศอาเซียน ตั้งแต่ปี 2559 ถึง 2561 โดยศึกษาการเปิดเผยข้อมูลตามกรอบ GRI มาตรฐาน 4 ที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพของบริษัทในกลุ่มตัวอย่าง โดยในบทที่ 3 ข้างต้นได้อธิบายเกี่ยวกับตัวแปร สมมติฐาน แหล่งข้อมูลและเครื่องมือในการวิจัยที่จะตรวจสอบ การวิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลในบทนี้จะรวบรวมข้อมูลการเปิดเผยข้อมูล GRI มาตรฐาน 4 จากรายงานความยั่งยืนของบริษัท และข้อมูลเชิงปริมาณจะถูกรวบรวมจากฐานข้อมูลการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนและเว็บไซต์ของบริษัท การนำเสนอและการอภิปรายของค่าระดับความต่างของข้อมูลในการเปิดเผยด้านต่าง ๆ และการหาค่าความถดถอยพหุคูณ และการประมาณค่าตัวแปรเครื่องมือใช้ในการตรวจสอบข้อมูลในครั้งนี้

ในบทนี้เป็นการนำเสนอข้อมูลมาตรฐาน Global Reporting Initiative 4 (GRI 4) และใช้สถิติหาผลข้อมูลและค่าต่าง ๆ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลที่เผยแพร่แนวทางการรายงานความยั่งยืนในระยะเวลาของการศึกษานี้ตั้งแต่ปี 2559 ถึง 2561 ข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นข้อมูลโดยใช้รายการตรวจสอบ GRI 4 โดยรายการตรวจสอบ GRI แบ่งออกเป็น 79 ตัวชี้วัดที่เปิดเผยรายการแบ่งออกเป็นหกประเภท ได้แก่ เศรษฐกิจ (EC) สิ่งแวดล้อม (EN) แรงงาน (LA) สิทธิมนุษยชน (HR) สังคม (SO) และมิติความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ (PR) โดยผลลัพธ์จะถูกนำเสนอและอภิปรายดังนี้

จำนวนบริษัทที่เปิดเผยการเปิดเผยข้อมูลการพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์กร (GRI) รายการตรวจสอบ GRI ได้รับการตรวจสอบรายงานความยั่งยืนของบริษัทกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทน ที่สมบูรณ์และจดทะเบียนในกลุ่มประเทศอาเซียน ได้แสดง ในตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวน บริษัทกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทน ที่เปิดเผย GRI ในอาเซียน

จำนวน	ประเทศ	จำนวนบริษัท	เปอร์เซ็นต์
1	อินโดนีเซีย	9	29
2	มาเลเซีย	7	23
3	สิงคโปร์	6	19
4	ไทย	5	16
5	ฟิลิปปินส์	4	13
รวม		31	100

ที่มา: <http://database.globalreporting.org>

จากตารางที่ 4.1 ได้แสดงจำนวนบริษัทที่เปิดเผยการเปิดเผยข้อมูลการพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์กร รายการตรวจสอบ GRI มาตรฐาน 4 ที่ได้รับการตรวจสอบรายงานความยั่งยืนของบริษัทกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนที่สมบูรณ์ที่จดทะเบียนในกลุ่มประเทศอาเซียน ได้แสดงในจำนวนมากไปหาน้อยรวมทั้งหมด 31 บริษัทโดยแบ่งเป็น ประเทศอินโดนีเซีย 9 บริษัท คิดเป็น 29 เปอร์เซ็นต์ มาเลเซีย 7 บริษัท คิดเป็น 23 เปอร์เซ็นต์ สิงคโปร์ 6 บริษัท คิดเป็น 19 เปอร์เซ็นต์ ไทย 5 บริษัท คิดเป็น 16 เปอร์เซ็นต์ และฟิลิปปินส์ 4 บริษัท คิดเป็น 13 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 จำนวนรายการการเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐาน GRI 4 บริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนในอาเซียนในปี 2559

Category	Total disclosed	Thailand		Malaysia		Indonesia		Phillipine		Singapore		ASEAN	
		Average	%	Average	%	Average	%	Average	%	Average	%	Average	%
EC	9	4.63	51.44	7.25	80.56	8.25	91.67	5.60	62.22	3.80	42.22	5.96	66.22
EN	30	13.32	44.40	17.42	58.07	24.05	80.17	15.20	50.67	13.93	46.43	17.16	57.20
LA	14	7.95	56.79	10.83	77.36	12.95	92.50	10.10	72.14	9.13	65.21	10.24	73.14
HR	9	3.79	42.11	6.42	71.33	7.10	78.89	6.40	71.11	3.47	38.56	5.36	59.56
SO	8	4.00	50.00	5.92	74.00	6.60	82.50	4.60	57.50	3.60	45.00	4.99	62.38
PR	9	4.11	45.67	6.00	66.67	6.65	73.89	3.20	35.56	2.53	28.11	4.64	51.56
Total	79	37.80	47.85	53.84	68.15	65.60	83.04	45.10	57.09	36.46	46.15	48.35	61.20

ที่มา: <http://database.globalreporting.org>

จากตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนรายการ GRI 4 ที่เปิดเผยในปี 2559 จากแต่ละประเทศในอาเซียน จำนวนการเปิดเผยข้อมูล GRI 4 แบ่งออกเป็น 79 ตัวชี้วัดที่เปิดเผยรายการแบ่งออกเป็นหกประเภท ค่าเฉลี่ยที่น่าเสนอแสดงให้เห็นว่า สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีการเปิดเผยข้อมูลต่ำที่สุดคือ 46.15 เปอร์เซ็นต์ ประเทศไทย 47.85 เปอร์เซ็นต์ ฟิลิปปินส์ 57.09 เปอร์เซ็นต์ มาเลเซีย 68.15 เปอร์เซ็นต์และการเปิดเผยข้อมูลที่สูงที่สุดคือ อินโดนีเซีย 83.04 เปอร์เซ็นต์ การเปิดเผยข้อมูล GRI 4 โดยเฉลี่ยในหกด้านมีดังนี้ สิงคโปร์แสดงการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด คือ 46.15 เปอร์เซ็นต์และ

การเปิดเผย GRI 4 ส่วนใหญ่คือ LA 65.21 เปอร์เซ็นต์ EN 46.43 เปอร์เซ็นต์ SO 45 เปอร์เซ็นต์ EC 42.22 เปอร์เซ็นต์ HR 38.56 เปอร์เซ็นต์ และ PR ร้อยละ 28.11 ประเทศไทยแสดงการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด คือ 47.85 เปอร์เซ็นต์และ GRI 4 ส่วนใหญ่เปิดเผยในด้านแรงงานอยู่ที่ 56.79 เปอร์เซ็นต์ เศรษฐกิจ 51.44 เปอร์เซ็นต์ SO 50 เปอร์เซ็นต์ PR 45.67 เปอร์เซ็นต์ EN 44.4 เปอร์เซ็นต์และ HR 42.11 เปอร์เซ็นต์ ฟิลิปปินส์แสดงการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด คือ 57.09 เปอร์เซ็นต์และ GRI 4 ส่วนใหญ่เปิดเผยในด้านแรงงานคือ 72.14 เปอร์เซ็นต์, HR 71.11 เปอร์เซ็นต์, EC 62.22 เปอร์เซ็นต์, SO 57.5 เปอร์เซ็นต์, EN 50.67 เปอร์เซ็นต์และ PR 35.56 เปอร์เซ็นต์ มาเลเซียแสดงการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด คือ 68.15 เปอร์เซ็นต์และ GRI 4 ส่วนใหญ่เปิดเผยใน EC 80.56 เปอร์เซ็นต์ LA 77.36 เปอร์เซ็นต์ SO 74 เปอร์เซ็นต์ HR 71.33 เปอร์เซ็นต์ PR 66.67 และ EN 58.07 เปอร์เซ็นต์ อินโดนีเซียแสดงการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด คือ 83.04 เปอร์เซ็นต์และ GRI ส่วนใหญ่เปิดเผยใน LA คือ 92.5 เปอร์เซ็นต์, EC 91.67 เปอร์เซ็นต์, SO 82.5 เปอร์เซ็นต์, EN 80.17 เปอร์เซ็นต์, HR 78.89 เปอร์เซ็นต์และ PR 73.89 เปอร์เซ็นต์ ระดับการเปิดเผยข้อมูล GRI โดยรวมในอาเซียนอยู่ที่ 61.20 เปอร์เซ็นต์โดย LA เปิดเผยสูงสุด 73.14 เปอร์เซ็นต์ EC 66.22 เปอร์เซ็นต์ SO 62.38 เปอร์เซ็นต์ HR 59.56 เปอร์เซ็นต์ EN 57.2 เปอร์เซ็นต์และ PR 51.56 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 จำนวนรายการการเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐาน GRI 4 บริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาด และพลังงานทดแทนในอาเซียนในปี 2560

Category	Total disclosed	Thailand		Malaysia		Indonesia		Philippine		Singapore		ASEAN	
		Average	%	Average	%	Average	%	Average	%	Average	%	Average	%
EC	9	5.37	59.67	7.25	80.56	8.15	90.56	5.70	63.33	3.87	43.00	6.14	68.22
EN	30	16.21	54.03	20.58	68.60	24.05	80.17	15.70	52.33	14.27	47.57	18.51	61.70
LA	14	9.16	65.43	12.33	88.07	13.00	92.86	10.20	72.86	9.33	66.64	10.84	77.43
HR	9	4.32	48.00	6.92	76.89	7.10	78.89	6.20	68.89	3.53	39.22	5.55	61.67
SO	8	4.37	54.63	6.25	78.13	6.70	83.75	4.50	56.25	3.67	45.88	5.16	64.50
PR	9	5.37	59.67	6.83	75.89	6.75	75.00	3.50	38.89	2.60	28.89	5.17	57.44
Total	79	44.80	56.71	60.16	76.15	65.75	83.23	45.80	57.97	37.27	47.18	51.37	65.03

ที่มา: <http://database.globalreporting.org>

จากตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนรายการ GRI 4 ที่เปิดเผยในปี 2560 บริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนจากแต่ละประเทศในอาเซียน โดยจำนวนการเปิดเผยข้อมูล GRI 4 แบ่งออกเป็น 79 ตัวชี้วัดที่เปิดเผยรายการแบ่งออกเป็นหกประเภท ค่าเฉลี่ยที่น่าเสนอแสดงให้เห็นว่า สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีการเปิดเผยข้อมูลต่ำที่สุดคือ 47.18 เปอร์เซ็นต์ประเทศไทย 56.71 เปอร์เซ็นต์ฟิลิปปินส์ 57.97 เปอร์เซ็นต์มาเลเซีย 76.15 เปอร์เซ็นต์และการเปิดเผยข้อมูลที่สูงที่สุดคือ อินโดนีเซีย 83.23 เปอร์เซ็นต์ การเปิดเผยข้อมูล GRI 4 โดยเฉลี่ยในภูมิภาคนี้ สิงคโปร์แสดงการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด คือ 47.18 เปอร์เซ็นต์และการเปิดเผย GRI 4 ส่วนใหญ่คือ LA 66.64

เปอร์เซ็นต์ EN 47.57 เปอร์เซ็นต์ SO 45.88 ร้อยละ EC 43 เปอร์เซ็นต์ HR 39.22 เปอร์เซ็นต์ และ PR 28.89 เปอร์เซ็นต์ ประเทศไทยแสดงให้เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด อยู่ที่ 56.71 เปอร์เซ็นต์ และ GRI 4 ส่วนใหญ่เปิดเผยในด้านแรงงานอยู่ที่ 65.43 เปอร์เซ็นต์ EC และ PR 59.67 เปอร์เซ็นต์ SO 54.36 เปอร์เซ็นต์ EN 54.03 เปอร์เซ็นต์และ HR 48 เปอร์เซ็นต์ ฟิลิปปินส์แสดงให้เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมดอยู่ที่ 57.97 เปอร์เซ็นต์และ GRI 4 ส่วนใหญ่เปิดเผยในด้านแรงงานคือ 72.86 เปอร์เซ็นต์, HR 68.89 เปอร์เซ็นต์, EC 63.33 เปอร์เซ็นต์, 56.25 เปอร์เซ็นต์, EN 52.33 เปอร์เซ็นต์และ PR 39.89 เปอร์เซ็นต์ มาเลเซียแสดงข้อมูลทั้งหมด คือ 76.15 เปอร์เซ็นต์และ GRI 4 ส่วนใหญ่เปิดเผยในแรงงาน 88.07 เปอร์เซ็นต์ EC 80.56 เปอร์เซ็นต์ SO 78.13 เปอร์เซ็นต์ HR 76.89 เปอร์เซ็นต์ PR 75.89 เปอร์เซ็นต์และ EN 68.6 เปอร์เซ็นต์ อินโดนีเซียแสดงการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด คือ 83.23 เปอร์เซ็นต์และ GRI ส่วนใหญ่เปิดเผยใน LA คือ 92.86 เปอร์เซ็นต์, EC 90.56 เปอร์เซ็นต์, SO 83.75 เปอร์เซ็นต์, EN 80.17 เปอร์เซ็นต์, HR 78.89 เปอร์เซ็นต์และ PR 75 เปอร์เซ็นต์ ระดับการเปิดเผยข้อมูล GRI 4 โดยรวมในอาเซียน อยู่ที่ 65.03 เปอร์เซ็นต์โดย LA เปิดเผยสูงสุด 77.43 เปอร์เซ็นต์ EC 68.22 เปอร์เซ็นต์ SO 64.5 เปอร์เซ็นต์ EN 61.7 เปอร์เซ็นต์ HR 61.67 และ PR 57.44 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวนรายการการเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐาน GRI 4 บริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาด และพลังงานทดแทนในอาเซียนใน ปี 2561

Category	Total	Thailand		Malaysia		Indonesia		Phillipine		Singapore		ASEAN	
	disclosed	Average	%	Average	%	Average	%	Average	%	Average	%	Average	%
EC	9	5.79	64.33	7.25	80.56	8.60	95.56	7.10	78.89	5.07	56.33	6.79	75.44
EN	30	18.42	61.40	21.00	70.00	25.60	85.33	20.30	67.67	15.33	51.10	20.36	67.87
LA	14	10.05	71.79	12.33	88.07	13.05	93.21	11.80	84.29	10.27	73.36	11.47	81.93
HR	9	5.26	58.44	6.92	76.89	7.75	86.11	7.00	77.78	4.20	46.67	6.20	68.89
SO	8	4.95	61.88	6.33	79.13	7.30	91.25	5.00	62.50	4.20	52.50	5.64	70.50
PR	9	5.00	55.56	7.08	78.67	7.25	80.56	4.70	52.22	3.13	34.78	5.51	61.22
Total	79	49.47	62.62	60.91	77.10	69.55	88.04	55.90	70.76	42.20	53.42	55.97	70.85

ที่มา: <http://database.globalreporting.org>

จากตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนรายการ GRI 4 ที่เปิดเผยในปี 2561 บริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนจากแต่ละประเทศในอาเซียน จำนวนการเปิดเผยข้อมูล GRI 4 แบ่งออกเป็น 79 ตัวชี้วัดที่เปิดเผยรายการแบ่งออกเป็นหกประเภท ค่าเฉลี่ยที่น่าเสนอแสดงให้เห็นว่า สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีการเปิดเผยข้อมูลต่ำที่สุดใน 53.42 เปอร์เซ็นต์ประเทศไทย 62.62 เปอร์เซ็นต์ ฟิลิปปินส์ 70.76 เปอร์เซ็นต์มาเลเซีย 77.10 เปอร์เซ็นต์และการเปิดเผยข้อมูลที่สูงที่สุดคืออินโดนีเซีย 88.04 เปอร์เซ็นต์ การเปิดเผยข้อมูล GRI โดยเฉลี่ยในหกมิติมีดังนี้ สิงคโปร์แสดงการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด คือ 53.42 เปอร์เซ็นต์และ GRI 4 ส่วนใหญ่เปิดเผยว่า LA อยู่ที่ 73.36 เปอร์เซ็นต์, EC 56.33 เปอร์เซ็นต์, 52.5 เปอร์เซ็นต์, EN 51.1 เปอร์เซ็นต์, HR 46.67 และ PR 34.78 เปอร์เซ็นต์ ประเทศ

ไทยแสดงการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด คือ 62.62 เปอร์เซ็นต์และ GRI ส่วนใหญ่เปิดเผยใน LA คือ 71.79 เปอร์เซ็นต์ EC 64.33 เปอร์เซ็นต์ SO 61.88 เปอร์เซ็นต์ EN 61.4 เปอร์เซ็นต์ HR 58.44 เปอร์เซ็นต์ และ HR 55.56 เปอร์เซ็นต์ ฟิลิปปินส์แสดงการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด คือ 70.76 เปอร์เซ็นต์และ GRI 4 ส่วนใหญ่เปิดเผยในด้านแรงงานคือ 84.29 เปอร์เซ็นต์, EC 78.89 เปอร์เซ็นต์, ทรัพยากรบุคคล 77.78 เปอร์เซ็นต์, EN 67.67 เปอร์เซ็นต์, 62.5 เปอร์เซ็นต์และ PR 52.22 เปอร์เซ็นต์ มาเลเซียแสดงการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด คือ 77.10 เปอร์เซ็นต์และ GRI 4 ส่วนใหญ่เปิดเผยในภาคแรงงาน 88.07 เปอร์เซ็นต์ EC 80.56 เปอร์เซ็นต์ SO 79.13 เปอร์เซ็นต์ PR 78.67 เปอร์เซ็นต์ HR 76.89 เปอร์เซ็นต์ และ EN 70 เปอร์เซ็นต์ อินโดนีเซียแสดงการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด คือ 88.04 เปอร์เซ็นต์และ GRI 4 ส่วนใหญ่เปิดเผยใน EC 95.56 เปอร์เซ็นต์ LA 93.21 เปอร์เซ็นต์ SO 91.25 เปอร์เซ็นต์ HR 96.11 เปอร์เซ็นต์ EN 85.33 เปอร์เซ็นต์และ PR 80.56 เปอร์เซ็นต์ ระดับการเปิดเผยข้อมูล GRI 4 โดยรวมในอาเซียน อยู่ที่ 70.85 เปอร์เซ็นต์โดย LA เป็นการเปิดเผยที่สูงที่สุด 81.93 เปอร์เซ็นต์ EC 75.44 เปอร์เซ็นต์ SO 70.5 per centre HR 68.89 เปอร์เซ็นต์ EN 68.87 เปอร์เซ็นต์และ PR 61.22 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 สรุปจำนวนรายการการเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐาน GRI 4 บริษัทในกลุ่มพลังงาน สะอาดและพลังงานทดแทนในอาเซียนรวมในปี 2559-2561

Category	Total	Thailand		Malaysia		Indonesia		Phillipine		Singapore		ASEAN	
	disclosed	Average	%	Average	%	Average	%	Average	%	Average	%	Average	%
EC	9	5.74	63.78	7.45	82.78	8.56	95.11	6.88	76.44	4.68	52.00	6.69	74.33
EN	30	17.59	58.63	20.20	67.33	25.54	85.13	19.56	65.20	16.48	54.93	20.13	67.10
LA	14	9.59	68.50	12.20	87.14	13.16	94.00	11.64	83.14	9.81	70.07	11.26	80.43
HR	9	5.04	56.00	6.82	75.78	7.43	82.56	6.80	75.56	4.28	47.56	6.03	67.00
SO	8	4.99	62.38	6.27	78.38	6.98	87.25	5.40	67.50	4.19	52.38	5.61	70.13
PR	9	5.33	59.22	6.95	77.22	7.01	77.89	4.38	48.67	3.16	35.11	5.47	60.78
Total	79	48.28	61.11	59.89	75.81	68.68	86.94	54.66	69.19	42.60	53.92	55.19	69.86

ที่มา: <http://database.globalreporting.org>

จากตารางที่ 4.5 แสดงภาพรวมสรุปจำนวนรายการ GRI 4 ที่เปิดเผยในปี 2559-2561 จากแต่ละประเทศในอาเซียน จำนวนการเปิดเผยข้อมูล GRI 4 เฉลี่ยที่นำเสนอตั้งนี้ สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีการเปิดเผยข้อมูลต่ำที่สุดคือ 53.92 เปอร์เซ็นต์ประเทศไทย 61.11 เปอร์เซ็นต์ฟิลิปปินส์ 69.19 เปอร์เซ็นต์มาเลเซีย 75.81 เปอร์เซ็นต์และการเปิดเผยข้อมูลที่สูงที่สุดคืออินโดนีเซีย 86.94%

การเปิดเผยข้อมูลทั้งหกด้าน โดยเฉลี่ยในแต่ละประเทศในปี 2559-2561 โดยรวมตั้งนี้ สิงคโปร์โดยรวมทั้งสิ้น 53.92 เปอร์เซ็นต์ โดยมี LA 70.07 เปอร์เซ็นต์ EN 54.93 เปอร์เซ็นต์ SO 52.38 เปอร์เซ็นต์ EC 52 เปอร์เซ็นต์ HR 47.56 และ PR 53.11 เปอร์เซ็นต์ ประเทศไทยโดยรวม

ทั้งสิ้น 61.11 เปอร์เซ็นต์ โดยมี LA 68.5 เปอร์เซ็นต์ EC 63.78 เปอร์เซ็นต์ SO 62.38 เปอร์เซ็นต์ PR 59.22 เปอร์เซ็นต์ EN 58.63 เปอร์เซ็นต์และ HR 56 เปอร์เซ็นต์ ฟิลิปปินส์โดยรวมทั้งสิ้น 69.19 เปอร์เซ็นต์ โดยมี LA 83.14 เปอร์เซ็นต์ EC 76.44 เปอร์เซ็นต์ HR 75.56 เปอร์เซ็นต์ SO 67.5 เปอร์เซ็นต์ EN 65.2 เปอร์เซ็นต์และ PR 48.67 เปอร์เซ็นต์ มาเลเซียโดยรวม 75.81 เปอร์เซ็นต์ LA 87.14 เปอร์เซ็นต์ EC 82.78 เปอร์เซ็นต์ SO 78.38 เปอร์เซ็นต์ PR 77.22 เปอร์เซ็นต์ HR 75.78 เปอร์เซ็นต์และ EN 67.33 เปอร์เซ็นต์ การเปิดเผยสูงสุดคืออินโดนีเซียโดยรวม 86.94 เปอร์เซ็นต์, EC 95.11 เปอร์เซ็นต์, LA 94 เปอร์เซ็นต์, SO 87 เปอร์เซ็นต์, EN 85.13 เปอร์เซ็นต์, HR 82.56 เปอร์เซ็นต์และ PR 77.89 เปอร์เซ็นต์

สรุประดับการเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐาน GRI 4 บริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนในอาเซียนรวมในปี 2559-2561 อยู่ที่ 69.86 เปอร์เซ็นต์ โดยแบ่งเป็นแต่ละด้านคือ LA 80.43 เปอร์เซ็นต์ EC 74.33 เปอร์เซ็นต์ SO 70.13 เปอร์เซ็นต์ EN 67.1 เปอร์เซ็นต์ HR 67 เปอร์เซ็นต์และ PR 60.78

ผลประกอบการทางการเงินของบริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนในอาเซียน ในปี 2559-2561 แสดงดังนี้

ตารางที่ 4.6 ผลประกอบการทางการเงินของบริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนในอาเซียนรวมในปี 2559

ประสิทธิภาพทางการเงิน	ไทย	มาเลเซีย	อินโดนีเซีย	ฟิลิปปินส์	สิงคโปร์	อาเซียน
Return on Assets (%)	9.78	2.70	7.34	0.38	21.64	9.12
Return on Equity (%)	9.98	9.61	12.33	1.03	18.31	11.01
Net sales (Log Net Sale)	9.83	5.87	5.71	8.10	5.89	7.11

ที่มา: <http://database.globalreporting.org>

จากตารางที่ 4.6 พบว่าผลประกอบการทางการเงินของบริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนในอาเซียนในปี 2559 ของสินทรัพย์ (ROA) สิงคโปร์อยู่ในระดับสูงสุดที่ 21.64% ประเทศไทย 9.78% อินโดนีเซีย 7.34% มาเลเซีย 2.7 เปอร์เซ็นต์และต่ำสุดคือฟิลิปปินส์ 0.38% อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (ROE) สิงคโปร์อยู่ในระดับสูงสุดที่ 18.31% อินโดนีเซีย 12.33% ไทย 9.98% มาเลเซีย 9.61% และต่ำสุดคือฟิลิปปินส์ 1.03% ยอดขายสุทธิประเทศไทยอยู่ในระดับสูงสุดที่ 9.83%, ฟิลิปปินส์ 8.1%, สิงคโปร์ 5.89%, มาเลเซีย 5.87 เปอร์เซ็นต์และต่ำสุดคืออินโดนีเซีย 5.71% ภาพรวมในปี 2559 ของอาเซียนแสดง ROA 9.12% ROE 11.01% และยอดขายสุทธิ 7.11% ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ผลประกอบการทางการเงินของบริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนในอาเซียนรวมในปี 2560

ประสิทธิภาพทางการเงิน	ไทย	มาเลเซีย	อินโดนีเซีย	ฟิลิปปินส์	สิงคโปร์	อาเซียน
Return on Assets (%)	9.73	2.82	7.85	0.35	18.04	8.55
Return on Equity (%)	8.48	9.54	13.61	0.67	14.31	10.12
Net sales (Log Net Sale)	9.88	5.97	5.73	8.09	5.89	7.15

ที่มา: <http://database.globalreporting.org/>

จากตารางที่ 4.7 พบว่าผลประกอบการทางการเงินของบริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนในอาเซียนในปี 2560 ของสินทรัพย์ (ROA) สิงคโปร์อยู่ในระดับสูงสุดที่ 18.04% ประเทศไทย 9.73% อินโดนีเซีย 7.85% มาเลเซีย 2.82% และต่ำสุดคือฟิลิปปินส์ 0.35% อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (ROE) สิงคโปร์อยู่ในระดับสูงสุดที่ 14.31%, อินโดนีเซีย 13.61%, มาเลเซีย 9.54 เปอร์เซ็นต์, ประเทศไทย 8.48 เปอร์เซ็นต์และต่ำสุดคือฟิลิปปินส์ 0.67 เปอร์เซ็นต์ ยอดขายสุทธิประเทศไทยอยู่ในระดับสูงสุดที่ 9.88%, ฟิลิปปินส์ 8.09 เปอร์เซ็นต์, มาเลเซีย 5.97 เปอร์เซ็นต์, สิงคโปร์ 5.89 เปอร์เซ็นต์และต่ำสุดคืออินโดนีเซีย 5.73 เปอร์เซ็นต์ ภาพรวมในปี 2555 ของอาเซียน แสดง ROA 8.55% ROE 10.12% และยอดขายสุทธิ 7.15% ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ผลประกอบการทางการเงินของบริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนในอาเซียนรวมในปี 2561

ประสิทธิภาพทางการเงิน	ไทย	มาเลเซีย	อินโดนีเซีย	ฟิลิปปินส์	สิงคโปร์	อาเซียน
Return on Assets (%)	9.80	3.08	6.22	0.27	18.40	8.24
Return on Equity (%)	6.99	10.08	11.80	0.65	13.25	9.15
Net sales (Log Net Sale)	9.95	6.01	5.84	8.17	5.95	7.22

ที่มา: <http://database.globalreporting.org/>

จากตารางที่ 4.8 พบว่าผลประกอบการทางการเงินของบริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนในอาเซียนในปี 2561 ของสินทรัพย์ (ROA) สิงคโปร์อยู่ในระดับสูงสุดที่ 18.4% ประเทศไทย 9.8 เปอร์เซ็นต์อินโดนีเซีย 6.22 เปอร์เซ็นต์มาเลเซีย 3.08% และต่ำสุดคือฟิลิปปินส์ 0.27% อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (ROE) สิงคโปร์อยู่ในระดับสูงสุดที่ 13.25%, มาเลเซีย 10.08%, อินโดนีเซีย 11.8%, ไทย 6.99 เปอร์เซ็นต์และต่ำสุดคือฟิลิปปินส์ 0.65% ยอดขายสุทธิประเทศไทยอยู่ในระดับสูงสุดที่ 9.95%, ฟิลิปปินส์ 8.17 เปอร์เซ็นต์, มาเลเซีย 6.01 เปอร์เซ็นต์, สิงคโปร์ 5.95

เปอร์เซ็นต์และต่ำสุดคืออินโดนีเซีย 5.84 เปอร์เซ็นต์ ภาพรวมในอาเซียนปี 2556 แสดง ROA 8.24% ROE 9.15% และยอดขายสุทธิ 7.22% ตามลำดับ

ผลสรุปจากปี 2559 ถึง 2560 อธิบายลักษณะและขอบเขตของการเปิดเผยข้อมูลการพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์กร (GRI) ของ บริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนในอาเซียน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกนำมาใช้เพื่อตรวจสอบหกรูปแบบของการเปิดเผย GRI 4 ทุกบริษัทในอาเซียน ผลลัพธ์มีดังนี้

จากการศึกษานี้พบว่าแนวโน้มของการเปิดเผย GRI 4 ในอาเซียนเพิ่มขึ้นตลอดระยะเวลาสามปี เช่นปี 2559 จำนวนการเปิดเผยข้อมูลของ GRI 4 โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 61.2%, 2560 จำนวนการเปิดเผยข้อมูลของ GRI 4 โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 65.03% 2561 จำนวนการเปิดเผยข้อมูลของ GRI เฉลี่ยร้อยละ 70.85

ทางด้านการเงินแสดงให้เห็นว่าโดยเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) และยอดขายสุทธิ (Log Net Sale) นอกจากนี้ ROA ของ บริษัท ในสิงคโปร์และไทยก็สูงกว่าในอีกสามประเทศ ROE ของบริษัทในสิงคโปร์และอินโดนีเซียสูงกว่าบริษัท ในประเทศอื่น ๆ ยอดขายสุทธิของ บริษัทในประเทศไทยและฟิลิปปินส์สูงกว่ายอดขายของบริษัทในประเทศอื่น ๆ จึงเป็นที่สังเกตได้ว่าการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผย GRI 4 และผลการดำเนินงานทางการเงินเพื่อให้เข้าใจได้ชัดเจนขึ้นถึงเหตุผลที่ว่าทำไม บริษัทต่าง ๆ จึงต้องเปิดเผยหัวข้อ GRI 4 ในรายงานความยั่งยืนและรายงานประจำปีของทุกบริษัท

ในส่วนนี้จะเป็นการหาผลประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูล GRI 4 ที่มีต่อผลการดำเนินงานทางการเงินและผลกระทบของการดำเนินงานทางการเงินดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นสถิติเชิงพรรณนาเพื่อกำหนดการกระจายแนวโน้มและการกระจายตัวของตัวแปร โดยความหมายของตัวแปรมีให้ในบทที่ 3 ในส่วนวิธีการวิเคราะห์จากข้อมูลทำได้โดยการเปรียบเทียบคะแนนการเปิดเผยข้อมูล GRI 4 และมาตรการทางการเงินที่เกี่ยวข้องสามประการคือ ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) และยอดขายสุทธิ (NET) สถิติเชิงพรรณนาคือค่าเฉลี่ยค่าต่ำสุดค่าสูงสุดและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ระบุในการศึกษาแสดงดังนี้

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับแต่ละประเทศในปี 2559 ถึง 2560

Variables	Financial performance			GRI score	SIZE	LEV
	ROA	ROE	NET			
Thailand						
Mean	10.04	8.41	9.86	3.38	10.23	0.99
S.D.	19.87	12.47	2.95	0.83	2.95	1.83
Min	0.01	0.03	3.50	2.00	3.84	0.17
Max	70.5	48.77	13.28	4.50	13.65	11.88
Malaysia						
Mean	3.08	9.48	5.95	3.91	6.13	0.43
S.D.	8.38	24.20	1.06	0.70	1.04	0.19
Min	0.04	0.14	3.88	2.50	4.12	0.13
Max	45.50	98.70	7.22	4.50	7.54	0.78
Indonesia						
Mean	6.68	11.99	5.75	4.02	5.97	2.10
S.D.	8.35	13.41	1.79	3.00	1.68	7.36
Min	0.05	0.11	2.93	4.50	2.93	0.07
Max	35.27	49.71	9.05	0.52	8.45	45.62
Philippine						
Mean	0.36	0.88	8.13	3.58	9.10	0.72
S.D.	0.94	2.03	2.62	0.64	1.70	0.74
Min	0.02	0.10	3.04	2.00	5.98	0.09
Max	4.68	11.29	12.14	4.50	11.27	4.68
Singapore						
Mean	21.16	15.94	5.86	3.42	6.23	0.54
S.D.	22.21	11.06	1.49	0.71	1.36	0.19
Min	1.08	1.24	2.43	2.00	2.64	0.19
Max	74.07	38.64	7.42	4.50	7.43	0.96
ASEAN						
Mean	8.98	10.02	7.14	3.67	7.52	1.07

Variables	Financial performance			GRI score	SIZE	LEV
	ROA	ROE	NET			
S.D.	16.43	14.86	2.75	0.74	2.69	3.94
Min	0.01	0.03	2.43	2.00	2.64	0.07
Max	74.07	98.70	13.28	4.50	13.65	45.62

จากตารางที่ 4.9 พบว่า สิงคโปร์มีค่าเฉลี่ย ROA สูงสุดคือ 21.16 เปอร์เซ็นต์และไทยอยู่ที่ 10.04 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับและฟิลิปปินส์มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดสำหรับ ROA ค่าเฉลี่ย ROE ของสิงคโปร์และอินโดนีเซียอยู่ที่ 15.94% และ 11.99 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งสูงกว่าประเทศอื่น ๆ สำหรับค่าเฉลี่ยการขยายสุทธิทุกประเทศไม่แตกต่างกันมากนัก โดยสูงสุดอยู่ที่ประเทศไทย 9.86 เปอร์เซ็นต์และต่ำสุด 8.13 เปอร์เซ็นต์อยู่ที่ฟิลิปปินส์ ทางด้านคะแนน GRI 4 โดยค่าเฉลี่ยของอินโดนีเซียอยู่ที่ 4.02 เปอร์เซ็นต์และมาเลเซียอยู่ที่ 3.91 เปอร์เซ็นต์ซึ่งสูงกว่าประเทศอื่น ๆ ซึ่งให้เห็นว่าบริษัทในอินโดนีเซียดูเหมือนจะเปิดเผยการดำเนินการ GRI 4 มากกว่าประเทศอื่น ๆ และบริษัทในประเทศไทยมีระดับการเปิดเผย GRI 4 เฉลี่ยต่ำสุด คือ 3.38 เปอร์เซ็นต์ ขนาดของรายได้รวม บริษัทของประเทศไทยอยู่ที่ 10.23 เปอร์เซ็นต์และฟิลิปปินส์อยู่ที่ 9.10 เปอร์เซ็นต์ซึ่งสูงกว่าประเทศอื่น ๆ

การทดสอบสมมติฐาน

ผลลัพธ์และการอภิปรายของการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ความแตกต่างของระดับการเปิดเผยข้อมูลมีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนในอาเซียนโดยการเปิดเผยข้อมูลจะแบ่งได้ออกเป็นหกหมวดด้วยกัน คือ เศรษฐกิจ (EC) สิ่งแวดล้อม (EN) แรงงาน (LA) สิทธิมนุษยชน (HR) สังคม (SO) และมิติความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ (PR) ผลลัพธ์ของสมมติฐานที่ 1 ถึง 1.6 แสดงในตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.10 ตารางการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ถึง 1.6

		SS	df	MS	F	Sig
Economic performance (EC)	Between Groups	775.47	4	193.87	38.394	.000
	Within Groups	1893.51	375	5.049		
	Total	2668.98	379			
Environmental performance (EN)	Between Groups	4555.69	4	1138.92	17.051	.000
	Within Groups	25048.47	375	66.796		
	Total	29604.16	379			
Labor performance (LA)	Between Groups	843.30	4	210.83	23.678	.000
	Within Groups	3338.94	375	8.904		

		SS	df	MS	F	Sig
	Total	4182.24	379			
Human Right performance (HR)	Between Groups	585.18	4	146.30	21.870	.000
	Within Groups	2508.44	375	6.689		
	Total	3093.62	179			
Society performance (SO)	Between Groups	404.29	4	101.07	20.44	.000
	Within Groups	1854.07	375	4.944		
	Total	2258.36	379			
Product Responsibility Performance (PR)	Between Groups	830.15	4	207.54	29.54	.000
	Within Groups	2634.58	375	7.026		
	Total	3464.73	379			
GRI Score	Between Groups	28.792	4	7.198	15.142	.000
	Within Groups	178.26	375	0.475		
	Total	207.06	379			

สมมติฐานที่ 1 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว One-Way ANOVA

H0: ระดับการเปิดเผยข้อมูลแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรไม่แตกต่างกัน

โดยที่ $p < 0.05$ ผลคือสนับสนุนสมมติฐานทางเลือก (H1) ซึ่งระบุว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานองค์กรแตกต่างกัน $F(4,375) = 15.142, p < 0.05$

สมมติฐาน 1.1 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว One-Way ANOVA

H0: ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานองค์กรไม่แตกต่างกัน

โดยที่ $p < 0.05$ ผลคือสนับสนุนสมมติฐานทางเลือก (H1) ซึ่งระบุว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานองค์กรแตกต่างกัน $F(4,375) = 38.394, p < 0.05$

สมมติฐาน 1.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว One-Way ANOVA

H0: ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรไม่แตกต่างกัน

ระบุว่า $p < 0.05$ ผลคือสนับสนุนสมมติฐานทางเลือก (H1) ซึ่งระบุว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรแตกต่างกัน $F(4,375) = 17.051, p < 0.05$.

สมมติฐาน 1.3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว One-Way ANOVA

H0: ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านแรงงานแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานขององค์กรไม่แตกต่างกัน

ระบุว่า $p < 0.05$ ผลคือสนับสนุนสมมติฐานทางเลือก (H1) ซึ่งระบุว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านแรงงานแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรแตกต่างกัน $F(4,375) = 23.678, p < 0.05$.

สมมติฐาน 1.4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว One-Way ANOVA

H0: ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านสิทธิมนุษยชนแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรไม่แตกต่างกัน

ระบุว่า $p < 0.05$ ผลคือสนับสนุนสมมติฐานทางเลือก (H1) ซึ่งระบุว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านสิทธิมนุษยชนแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรแตกต่างกัน $F(4,375) = 21.870, p < 0.05$.

สมมติฐาน 1.5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว One-Way ANOVA

H0: ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านสังคมแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรไม่แตกต่างกัน

ระบุว่า $p < 0.05$ ผลคือสนับสนุนสมมติฐานทางเลือก (H1) ซึ่งระบุว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านสังคมแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรแตกต่างกัน $F(4,375) = 20.443, p < 0.05$.

สมมติฐาน 1.6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว One-Way ANOVA

H0: ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรไม่แตกต่างกัน

ระบุว่า $p < 0.05$ ผลคือสนับสนุนสมมติฐานทางเลือก (H1) ซึ่งระบุว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรแตกต่างกัน $F(4,375) = 29.540, p < 0.05$.

ผลลัพธ์ในตารางที่ 4.15 และการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ถึง 1.6 แสดงให้เห็นว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญคือ ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านสิ่งแวดล้อม ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านแรงงาน ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านสิทธิมนุษยชน ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านสังคม และระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรแตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐาน 2 ระดับการเปิดเผยข้อมูลที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรและผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) มีดังนี้

ตารางที่ 4.11 การทดสอบการถดถอยของระดับการเปิดเผยข้อมูล GRI 4 ที่มีผลต่อผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ในปี 2559-2561

Model 1 : $ROA_n = \alpha_1 + \beta GRI_n + \epsilon$			
Variables	Coefficients (Standardized Coefficients)	t-statistic	Sig
Constant		9.467	0.000
Size	-0.166	-3.268	0.001
GRI score	-0.277	-5.672	0.000
Model summary			
R		0.403	
R ²		0.162	
Adjusted R ²		0.153	
F-value		18.146	
Sig		0.000	
Durbin-Watson		1.911	

ตารางที่ 4.12 การทดสอบการถดถอยหลายระดับของการเปิดเผยข้อมูลที่มีต่อประสิทธิภาพ
การดำเนินงานและผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ปี 2559-2561

Model 2 : $ROA_n = \alpha_2 + \beta_1 EC_n + \beta_2 EN_n + \beta_3 LA_n + \beta_4 HR_n + \beta_5 SO_n + \beta_6 PR_n + \varepsilon$			
Variables	Coefficients (Standardized Coefficients)	t-statistic	Sig
Constant		9.842	0.000
EC	.003	.033	0.974
EN	-0.032	-0.402	0.688
LA	-0.160	-2.237	0.026
HR	0.015	0.202	0.840
SO	0.020	0.254	0.799
PR	-0.243	-3.302	0.001
Model summary			
R		0.457	
R ²		0.209	
Adjusted R ²		0.190	
F-value		10.874	
Sig		0.000	
Durbin-Watson		1.871	

สมมติฐาน 2 แบบจำลองการถดถอยพหุคูณ Multiple Regression Model

H0: ระดับการเปิดเผยข้อมูลไม่มีผลต่อผลตอบแทนจากสินทรัพย์

โดยที่ $p < 0.05$ ผลคือสนับสนุนสมมติฐานทางเลือก (H1) ซึ่งระบุว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลมีผลต่อผลตอบแทนจากสินทรัพย์ $F = 10.874$, $p < 0.05$

ผลของการทดสอบสมมติฐาน 2 ผลลัพธ์ในตารางที่ 4.11 ถึงตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลระดับการเปิดเผยข้อมูลมีผลต่อประสิทธิภาพการพัฒนาย่างยั่งยืนและผลตอบแทนจากสินทรัพย์ จึงเป็นผลลัพธ์ที่สอดคล้องกับผลลัพธ์ของสมมติฐาน ผลการศึกษานี้จึงชี้ให้เห็นว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลมีผลต่อผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ผลของการศึกษาในครั้งนี้ยังมีความสำคัญในการหาค่าความเชื่อมั่นโดยผลที่ได้มีความแม่นยำมากขึ้นเนื่องจากศึกษาโดยใช้แนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่น่าเชื่อถือมากขึ้นของมาตรฐาน GRI 4 ในการกำหนดความสัมพันธ์

ในตารางที่ 4.11 จะเห็นได้ว่าช่วงระหว่างคะแนน GRI 4 และ ROA คือ 15.30 เปอร์เซนต์ และขนาดเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในความสัมพันธ์ระหว่าง ROA กับคะแนนของ GRI 4 ส่วนผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรกับ ROA เมื่อระบุตัวชี้วัดข้อมูลทั้งหกด้าน ร้อยละ 19 ที่สำคัญที่สุดคือการเปิดเผยความยั่งยืนขององค์กรและตามด้วยความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ แรงงานสิ่งแวดล้อม สังคม สิทธิมนุษยชนและด้านเศรษฐกิจ

ในการเปิดเผยข้อมูลการพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์กรนั้น ROA มีผลในเชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องในด้านเศรษฐกิจ สิทธิมนุษยชนและสังคม ซึ่งทำให้ปัจจัย ROA เพิ่มขึ้น ส่วนตัวบ่งชี้ผลในเชิงลบจะเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงต่อสิ่งแวดล้อม แรงงานและความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ ซึ่งหมายความว่าเมื่อมีการเปิดเผยตัวบ่งชี้เพิ่มเติม ROA จะลดลงและจะลดผลตอบแทนจากสินทรัพย์ด้วยเช่นกัน

ผลลัพธ์และการทดสอบสมมติฐาน 3 ระดับการเปิดเผยข้อมูลมีผลต่อผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) มีดังนี้

ตารางที่ 4.13 การทดสอบการถดถอยของระดับการเปิดเผยข้อมูล GRI 4 ที่มีผลต่อผู้ถือหุ้น (ROE) ในปี 2559-2561

Model 1 : $ROE_n = \alpha_1 + \beta GRI_n + \epsilon$			
Variables	Coefficients (Standardized Coefficients)	t-statistic	Sig
Constant		5.111	0.000
Size	-0.304	-5.746	0.000
GRI score	0.064	1.254	0.211
Model summary			
R		0.304	
R ²		0.092	
Adjusted R ²		0.083	
F-value		9.540	
Sig		0.000	
Durbin-Watson		1.895	

ตารางที่ 4.14 การทดสอบการถดถอยหลายระดับของการเปิดเผยข้อมูลที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กรและผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) ปี 2559-2561

Model 2 : $ROE_n = \alpha_2 + \beta_1 EC_n + \beta_2 EN_n + \beta_3 LA_n + \beta_4 HR_n + \beta_5 SO_n + \beta_6 PR_n + \epsilon$			
Variables	Coefficients (Standardized Coefficients)	t-statistic	Sig
Constant		7.807	0.000
EC	0.334	4.106	0.000
EN	-0.053	-0.646	0.519
LA	-0.245	-3.346	0.001
HR	-0.253	-3.258	0.001
SO	0.135	1.704	0.089
PR	0.061	0.808	0.419
Model summary			
R		0.414	
R ²		0.171	
Adjusted R ²		0.151	
F-value		8.508	
Sig		0.000	
Durbin-Watson		2.000	

สมมติฐาน 3 แบบจำลองการถดถอยพหุคูณ Multiple Regression Model

H0: ระดับการเปิดเผยข้อมูลไม่มีผลต่อผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น

โดยที่ $p < 0.05$ ผลคือสนับสนุนสมมติฐานทางเลือก (H1) ซึ่งระบุว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลมีผลต่อผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น $F = 8.508$, $p < 0.05$.

ผลของการทดสอบสมมติฐาน 3 ผลลัพธ์ในตารางที่ 4.13 ถึงตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลการเปิดเผยข้อมูลมีผลต่อประสิทธิภาพการพัฒนาย่างยั่งยืนและผลตอบแทนจากผู้ถือหุ้น (ROE) จึงเป็นผลลัพธ์ที่สอดคล้องกับผลลัพธ์ของสมมติฐาน ผลการศึกษานี้จึงชี้ให้เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กรและผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) ผลของการศึกษาในครั้งนี้ยังมีความสำคัญในการหาความเชื่อมั่นโดยผลที่ได้มีความแม่นยำมากขึ้น

เนื่องจากศึกษาโดยใช้แนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่น่าเชื่อถือมากขึ้นของมาตรฐาน GRI 4 ในการกำหนดความสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน GRI และ ROE คือ 8.30 เปอร์เซนต์ ขนาดเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในความสัมพันธ์กับ ROE และคะแนน GRI กับความสัมพันธ์ระหว่างระดับของการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรกับ ROE เมื่อระบุตัวชี้วัดข้อมูลทั้งหกด้าน ได้ร้อยละ 15.10 โดยด้านเศรษฐกิจเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการเปิดเผยความยั่งยืนขององค์กรและตามด้วยแรงงาน สิทธิมนุษยชน สังคม ความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์และสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ

ความสัมพันธ์ในการเปิดเผยข้อมูลการพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์กรนั้น ROE ในความสัมพันธ์เชิงลบคือการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องในด้านสิ่งแวดล้อมสิทธิมนุษยชนและแรงงานที่แสดงเมื่อเปิดเผยเพิ่มเติมนี้จะลด ROE นั้นแสดงให้เห็นว่า เมื่อบริษัทลดการลงทุนและผลกำไรของผู้มีส่วนได้เสีย และเมื่อมองถึงความสัมพันธ์เชิงบวกจะเห็นได้ว่าเกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ สังคม และเศรษฐกิจ ซึ่งหมายความว่า บริษัทเปิดเผยข้อมูลเพิ่มขึ้น ROE ก็จะเพิ่มขึ้น

ผลลัพธ์และการทดสอบสมมติฐาน 4 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลมีอิทธิพลต่อยอดขายสุทธิ (NET) มีดังนี้

ตารางที่ 4.15 การทดสอบการถดถอยของระดับการเปิดเผยข้อมูล GRI 4 ที่มีอิทธิพลต่อยอดขายสุทธิ (NET) ในปี 2559-2561

Model 1 : $NET_n = \alpha_1 + \beta GRI_n + \varepsilon$			
Variables	Coefficients (Standardized Coefficients)	t-statistic	Sig
Constant		3.646	0.707
Size	0.912	42.634	0.000
GRI score	0.014	0.667	0.505
Model summary			
R		0.923	
R ²		0.851	
Adjusted R ²		0.850	
F-value		536.89	
Sig		0.000	
Durbin-Watson		2.016	

ตารางที่ 4.16 การทดสอบการถดถอยหลายระดับของการเปิดเผยข้อมูลที่มีต่อประสิทธิภาพ
การพัฒนาย่างยั่งยืนขององค์กรและผลต่อยอดขายสุทธิ (NET) ปี 2559-2561

Model 2 : $NET_n = \alpha_1 + \beta GRI_n + \varepsilon$			
Variables	Coefficients (Standardized Coefficients)	t-statistic	Sig
Constant		3.646	0.707
Size	0.912	42.634	0.000
GRI score	0.014	0.667	0.505
Model summary			
R		0.923	
R ²		0.851	
Adjusted R ²		0.850	
F-value		10.829	
Sig		0.000	
Durbin-Watson		2.016	

สมมติฐาน 4 แบบจำลองการถดถอยพหุคูณ Multiple Regression Model

H0: ระดับการเปิดเผยข้อมูลไม่มีผลต่อยอดขายสุทธิ

โดยที่ $p < 0.05$ ผลคือสนับสนุนสมมติฐานทางเลือก (H1) ซึ่งระบุว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลมีผลต่อผลตอบแทนต่อยอดขายสุทธิ $F = 10.829$, $p < 0.05$.

ผลของการทดสอบสมมติฐาน 4 ผลลัพธ์ในตารางที่ 4.15 ถึงตารางที่ 4.16 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลมีความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูล ประสิทธิภาพการพัฒนาย่างยั่งยืนและผลต่อยอดขายสุทธิ จึงเป็นผลลัพธ์ที่สอดคล้องกับผลลัพธ์ของสมมติฐาน ผลการศึกษานี้จึงชี้ให้เห็นว่าที่มีต่อประสิทธิภาพการพัฒนาย่างยั่งยืนขององค์กรและผลต่อยอดขายสุทธิ (NET) ผลของการศึกษาในครั้งนี้ยังมีความสำคัญในการหาค่าความเชื่อมั่นโดยผลที่ได้มีความแม่นยำมากขึ้นเนื่องจากศึกษาโดยใช้แนวทางการพัฒนาย่างยั่งยืนที่น่าเชื่อถือมากขึ้นของมาตรฐาน GRI 4 ในการกำหนดความสัมพันธ์

ข้อสรุป

ผลสรุปได้ในส่วนต่อไปนี้แสดงในตารางที่ 4.17 โดยแสดงข้อมูลสรุปของสมมติฐานที่ทดสอบสำหรับสมการที่ 1 ถึง 4 โดยใช้มาตรการวัดประสิทธิภาพการปฏิบัติงานขององค์กร

ตารางที่ 4.17 ข้อมูลสรุปของสมมติฐานที่ทดสอบสำหรับสมการที่ 1 ถึง 4

สมมติฐาน	ผล	ตัวแปร	ความแตกต่างและความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผย
H ₁	ยอมรับ	ระดับการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด (Class)	ระดับการเปิดเผยข้อมูลแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพขององค์กรแตกต่างกัน
H _{1.1}	ยอมรับ	ด้านเศรษฐกิจ (EC)	ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพขององค์กรแตกต่างกัน
H _{1.2}	ยอมรับ	ด้านสิ่งแวดล้อม (EN)	ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพขององค์กรแตกต่างกัน
H _{1.3}	ยอมรับ	ด้านแรงงาน (LA)	ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านแรงงานแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพขององค์กรแตกต่างกัน
H _{1.4}	ยอมรับ	ด้านสิทธิมนุษยชน Human Right (HR)	ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านสิทธิมนุษยชนแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพขององค์กรแตกต่างกัน
H _{1.5}	ยอมรับ	ด้านสังคม Society (SO)	ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านสังคมแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพขององค์กรแตกต่างกัน
H _{1.6}	ยอมรับ	ด้านความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ (PR)	ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์แตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพขององค์กรแตกต่างกัน
H ₂	ยอมรับ	ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)	ระดับการเปิดเผยข้อมูลมีผลต่อผลตอบแทนจากสินทรัพย์
H ₃	ยอมรับ	ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE)	ระดับการเปิดเผยข้อมูลมีผลต่อผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น
H ₄	ยอมรับ	ผลต่อยอดขายสุทธิ (NET)	ระดับการเปิดเผยข้อมูลมีผลต่อยอดขายสุทธิ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาคำครั้งนี้ ศึกษาลักษณะและระดับของการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืน โดยใช้กรอบมาตรฐาน Global Reporting Initiative Version 4 (GRI 4) ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของบริษัทในกลุ่มธุรกิจพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดในประชาคมอาเซียน ระหว่างปี 2559 ถึง 2561 โดยรายการตรวจสอบ GRI 4 แบ่งออกเป็น 79 ตัวชี้วัด ที่เปิดเผยรายการแบ่งออกเป็นหกประเภท ได้แก่ เศรษฐกิจ (EC) สิ่งแวดล้อม (EN) แรงงาน (LA) สิทธิมนุษยชน (HR) สังคม (SO) และมิติความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ (PR) รวมถึงศึกษามีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ โดยมีผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) และยอดขายสุทธิ (NET)

ผลลัพธ์ที่ได้จากการศึกษา วัตถุประสงค์การวิจัยและคำถามการวิจัย ในส่วนแรกของการศึกษานี้ได้อธิบายไว้ในวิธีการและส่วนของข้อมูลจากบริษัทบริษัทในกลุ่มธุรกิจพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดในประชาคมอาเซียน ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของแต่ละประเทศ คือ ไทย จำนวน 5 บริษัท มาเลเซีย จำนวน 7 บริษัท อินโดนีเซีย จำนวน 9 บริษัท ฟิลิปปินส์ จำนวน 4 บริษัทและสิงคโปร์จำนวน 6 บริษัท รวมทั้งสิ้น 31 บริษัท สรุปจำนวนรายการ GRI 4 ที่เปิดเผยในปี 2559-2561 จากแต่ละประเทศในอาเซียน จำนวนการเปิดเผยข้อมูล GRI 4 เฉลี่ยที่นำเสนอ ดังนี้ สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีการเปิดเผยข้อมูลต่ำที่สุดคือ 53.92 เปอร์เซนต์ประเทศไทย 61.11 เปอร์เซนต์ฟิลิปปินส์ 69.19 เปอร์เซนต์มาเลเซีย 75.81 เปอร์เซนต์และการเปิดเผยข้อมูลที่สูงที่สุดคืออินโดนีเซีย 86.94%

การเปิดเผยข้อมูลทั้งหกด้าน โดยเฉลี่ยในแต่ละประเทศในปี 2559-2561 โดยรวมดังนี้ สิงคโปร์ โดยรวมทั้งสิ้น 53.92 เปอร์เซนต์ โดยมี LA 70.07 เปอร์เซนต์ EN 54.93 เปอร์เซนต์ SO 52.38 เปอร์เซนต์ EC 52 เปอร์เซนต์ HR 47.56 และ PR 53.11 เปอร์เซนต์ ประเทศไทยโดยรวมทั้งสิ้น 61.11 เปอร์เซนต์ โดยมี LA 68.5 เปอร์เซนต์ EC 63.78 เปอร์เซนต์ SO 62.38 เปอร์เซนต์ PR 59.22 เปอร์เซนต์ EN 58.63 เปอร์เซนต์และ HR 56 เปอร์เซนต์ ฟิลิปปินส์โดยรวมทั้งสิ้น 69.19 เปอร์เซนต์ โดยมี LA 83.14 เปอร์เซนต์ EC 76.44 เปอร์เซนต์ HR 75.56 เปอร์เซนต์ SO 67.5 เปอร์เซนต์ EN 65.2 เปอร์เซนต์และ PR 48.67 เปอร์เซนต์ มาเลเซียโดยรวม 75.81 เปอร์เซนต์ LA 87.14 เปอร์เซนต์ EC 82.78 เปอร์เซนต์ SO 78.38 เปอร์เซนต์ PR 77.22 เปอร์เซนต์ HR 75.78 เปอร์เซนต์และ EN 67.33 เปอร์เซนต์ การเปิดเผยสูงสุดคืออินโดนีเซียโดยรวม 86.94 เปอร์เซนต์, EC 95.11 เปอร์เซนต์, LA 94 เปอร์เซนต์, SO 87 เปอร์เซนต์, EN 85.13 เปอร์เซนต์, HR 82.56 เปอร์เซนต์และ PR 77.89 เปอร์เซนต์ สรุประดับการเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐาน GRI 4 บริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาดและ

พลังงานทดแทนในอาเซียนรวมในปี 2559-2561 อยู่ที่ 69.86 เปอร์เซ็นต์ โดยแบ่งเป็นแต่ละด้านคือ LA 80.43 เปอร์เซ็นต์ EC 74.33 เปอร์เซ็นต์ SO 70.13 เปอร์เซ็นต์ EN 67.1 เปอร์เซ็นต์ HR 67 เปอร์เซ็นต์และ PR 60.78

ส่วนผลสรุปจากปี 2559 ถึง 2560 ที่อธิบายลักษณะและขอบเขตของการเปิดเผยข้อมูลการพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์กร (GRI) ของบริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนในอาเซียน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกนำมาใช้เพื่อตรวจสอบหกรูปแบบของการเปิดเผย GRI 4 ทุกบริษัทในอาเซียน จากการศึกษาพบว่าแนวโน้มของการเปิดเผย GRI 4 ในอาเซียนเพิ่มขึ้นตลอดระยะเวลาสามปี คือ ปี 2559 จำนวนการเปิดเผยข้อมูลของ GRI 4 โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 61.2% ปี 2560 จำนวนการเปิดเผยข้อมูลของ GRI 4 โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 65.03% ปี 2561 จำนวนการเปิดเผยข้อมูลของ GRI เฉลี่ยร้อยละ 70.85

ทางด้านประสิทธิภาพทางการเงินแสดงให้เห็นว่า โดยเฉลี่ยมีผลความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) และยอดขายสุทธิ (Net) นอกจากนี้ ROA ของ บริษัท ในสิงคโปร์และไทยก็สูงกว่าในอีกสามประเทศ ROE ของบริษัทในสิงคโปร์และอินโดนีเซียสูงกว่าบริษัท ในประเทศอื่น ๆ ยอดขายสุทธิของบริษัทในประเทศไทยและฟิลิปปินส์สูงกว่ายอดขายของบริษัทในประเทศอื่น ๆ จึงเป็นที่สังเกตได้ว่าในผลระหว่างการเปิดเผย GRI 4 และผลการดำเนินงานทางการเงินเพื่อให้เข้าใจได้ชัดเจนขึ้นถึงเหตุผลที่ว่าทำไม บริษัทต่าง ๆ จึงต้องเปิดเผยหัวข้อ GRI 4 ในรายงานความยั่งยืนและรายงานประจำปีของทุกบริษัท กล่าวคือ การกระจายแนวโน้มและการกระจายตัวของตัวแปร โดยความหมายของตัวแปรได้อธิบายในบทที่ 3 ในส่วนวิธีการวิเคราะห์จากข้อมูลทำได้โดยการเปรียบเทียบคะแนนการเปิดเผยข้อมูล GRI 4 และมาตรการทางการเงินที่เกี่ยวข้องสามประการ คือ ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) และยอดขายสุทธิ (NET) สถิติเชิงพรรณนาคือค่าเฉลี่ยค่าต่ำสุดค่าสูงสุดและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ระบุในการศึกษานั้นพบว่า พบว่า สิงคโปร์มีค่าเฉลี่ย ROA สูงสุดคือ 21.16 เปอร์เซ็นต์และไทยอยู่ที่ 10.04 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับและฟิลิปปินส์มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดสำหรับ ROA ค่าเฉลี่ย ROE ของสิงคโปร์และอินโดนีเซียอยู่ที่ 15.94% และ 11.99 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งสูงกว่าประเทศอื่น ๆ สำหรับค่าเฉลี่ยการขายสุทธิทุกประเทศไม่แตกต่างกันมากนัก โดยสูงสุดอยู่ที่ประเทศไทย 9.86 เปอร์เซ็นต์และต่ำสุด 8.13 เปอร์เซ็นต์อยู่ที่ฟิลิปปินส์ ทางด้านคะแนน GRI 4 โดยค่าเฉลี่ยของอินโดนีเซียอยู่ที่ 4.02 เปอร์เซ็นต์และมาเลเซียอยู่ที่ 3.91 เปอร์เซ็นต์ซึ่งสูงกว่าประเทศอื่น ๆ ซึ่งให้เห็นว่าบริษัทในอินโดนีเซียดูเหมือนจะเปิดเผยการดำเนินการ GRI 4 มากกว่าประเทศอื่น ๆ และบริษัทในประเทศไทยมีระดับการเปิดเผย GRI 4 เฉลี่ยต่ำสุด คือ 3.38 เปอร์เซ็นต์ ขนาดของรายได้รวม บริษัทของประเทศไทยอยู่ที่ 10.23 เปอร์เซ็นต์และฟิลิปปินส์อยู่ที่ 9.10 เปอร์เซ็นต์ซึ่งสูงกว่าประเทศอื่น ๆ

5.2 อภิปรายผล

ผลลัพธ์และการอภิปรายของการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ความแตกต่างของระดับการเปิดเผยข้อมูลมีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทในกลุ่มพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนในอาเซียนโดยการเปิดเผยข้อมูลจะแบ่งได้ออกเป็นหกหมวดด้วยกัน คือ เศรษฐกิจ (EC) สิ่งแวดล้อม (EN) แรงงาน (LA) สิทธิมนุษยชน (HR) สังคม (SO) และมิติความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ (PR) ผลลัพธ์ที่ได้คือ ระดับการเปิดเผยข้อมูลแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรแตกต่างกัน โดยที่ ผลคือสนับสนุนสมมติฐานทางเลือก (H1) ซึ่งระบุว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลแตกต่างกันมีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานองค์กรแตกต่างกัน เช่นเดียวกับอีกหกด้านคือ ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ ข้อมูลทางด้านสิ่งแวดล้อม ข้อมูลทางด้านแรงงาน ข้อมูลทางด้านสิทธิมนุษยชน ข้อมูลทางด้านสังคม ข้อมูลทางด้านความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ แตกต่างกัน มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานองค์กรแตกต่างกัน

โดยผลลัพธ์ในการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ถึง 1.6 แสดงให้เห็นว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทุกระดับตัวชี้วัด คือ ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านสิ่งแวดล้อม ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านแรงงาน ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านสิทธิมนุษยชน ระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านสังคม และระดับการเปิดเผยข้อมูลทางด้านความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานของ พร้อมพร ภูวดิน (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความยั่งยืนของบริษัทและ ผลการดำเนินงานทางการเงิน : กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย การวิจัย ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความยั่งยืนของบริษัทกับผลการดำเนินงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย แนวทางการเปิดเผยข้อมูลอย่างยั่งยืน ขององค์กรถูกรวบรวมจากรายงานความยั่งยืนขององค์กรและข้อมูลทางการเงินที่ได้จากรายงานในช่วง ปี 2553 - 2557 และผลที่ได้คือ จากดัชนีตามตัวชี้วัดทั้ง 6 ด้านคือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านแรงงาน ด้านสังคม ด้านสิทธิมนุษยชน และด้านความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ มีผลกับผลการดำเนินงานทางการเงิน ได้แก่ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น และยอดขายสุทธิ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นอีกว่าการเปิดเผยข้อมูลอย่างยั่งยืนของ บริษัทมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนจากสินทรัพย์และยอดขายสุทธิ การวิเคราะห์ผลจากการศึกษาเป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยความยั่งยืนขององค์กรกับข้อมูลทางการเงิน โดยมาตรฐาน GRI ให้ความสำคัญกับการพิจารณาขององค์กรในเรื่องของสิ่งแวดล้อมและสังคมซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่มีผล ต่อผู้ที่มีส่วนได้เสียกับองค์กรทั้งหมดและเป็นส่วนสำคัญที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจด้วยเช่นกัน องค์กรที่ใช้ มาตรฐาน GRI ในการใช้เป็นตัววัดการเปิดเผยข้อมูลจะส่งผลให้มีค่านาความเชื่อถือมาจาก

ยิ่งขึ้นและถือเป็น กลไกการขับเคลื่อนที่สำคัญในการสร้างผลการดำเนินงานทางการเงินและองค์กรที่ยั่งยืน

การทดสอบสมมติฐาน 2 ระดับการเปิดเผยข้อมูลที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรและผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) คือ ผลของในระดับการเปิดเผยข้อมูลมีผลต่อประสิทธิภาพการพัฒนาย่างยั่งยืนและผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ผลลัพธ์ที่ได้คือสอดคล้องกับผลลัพธ์ของสมมติฐาน ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลมีผลต่อผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ผลของการศึกษายังแสดงถึงความสำคัญในการหาค่าความเชื่อมั่นโดยผลที่ได้มีความแม่นยำมากขึ้นเนื่องจากศึกษาโดยใช้กรอบแนวทางการพัฒนาย่างยั่งยืนที่น่าเชื่อถือมากขึ้นของมาตรฐาน GRI 4 ในการกำหนดความสัมพันธ์ โดยจะเห็นได้ว่าช่วงระหว่างคะแนน GRI 4 และ ROA คือ 15.30 เปอร์เซนต์และขนาดเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในความสัมพันธ์ระหว่าง ROA กับคะแนนของ GRI 4 ส่วนผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลความอย่งยั่งยืนขององค์กรกับ ROA เมื่อระบุตัวชี้วัดข้อมูลทั้งหกด้าน ร้อยละ 19 ที่สำคัญที่สุดคือการเปิดเผยความยั่งยืนขององค์กรและตามด้วยความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ แรงงานสิ่งแวดล้อม สังคม สิทธิมนุษยชนและด้านเศรษฐกิจ ในการเปิดเผยข้อมูลการพัฒนาย่างยั่งยืนขององค์กรนั้น ROA มีผลในเชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องในด้านเศรษฐกิจ สิทธิมนุษยชนและสังคม ซึ่งทำให้ปัจจัยด้าน ROA เพิ่มขึ้น ส่วนตัวบ่งชี้ผลในเชิงลบจะเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงต่อสิ่งแวดล้อม แรงงานและความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ ซึ่งหมายความว่าเมื่อมีการเปิดเผยตัวบ่งชี้เพิ่มเติม ROA จะลดลงและจะลดผลตอบแทนจากสินทรัพย์ด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานของ พร้อมพร ภูวดิน (2561) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความยั่งยืนของบริษัทและ ผลการดำเนินงานทางการเงิน : กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งพบว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลมีผลต่อประสิทธิภาพขององค์กรและผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) แต่ตัวปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือการเปิดเผยความยั่งยืนขององค์กร คือ ด้านเศรษฐกิจ ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ผลิตภัณฑ์ แรงงาน สิ่งแวดล้อม สังคม และสิทธิมนุษยชนตามลำดับ ซึ่งจะเห็นว่า ผลของการศึกษายังแสดงถึงความสำคัญในการหาค่าความเชื่อมั่นโดยผลที่ได้มีความแม่นยำมากขึ้นเนื่องจากศึกษาโดยใช้กรอบแนวทางการพัฒนาย่างยั่งยืนที่น่าเชื่อถือมากขึ้นของมาตรฐานและด้านเศรษฐกิจ เป็นด้านที่ให้ความสำคัญมากที่สุด เพราะผลจากการเปิดเผยข้อมูลทางด้านนี้แบบโปร่งใสจะมีผลต่อการวิเคราะห์ในการลงทุนในอนาคตและมีผลต่อสินทรัพย์ที่จะเพิ่มขึ้น

การทดสอบสมมติฐาน 3 ระดับการเปิดเผยข้อมูลที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรและผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) คือ ผลของข้อมูลการเปิดเผยข้อมูลมีผลต่อประสิทธิภาพการพัฒนาย่างยั่งยืนและผลตอบแทนจากผู้ถือหุ้น (ROE) ผลลัพธ์ที่ได้คือสอดคล้องกับผลลัพธ์ของสมมติฐาน ผลการศึกษารังนี้ชี้ให้เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กรและผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) ผลของการศึกษาในครั้งนี้ยังพบความสำคัญในการหาค่าความ

เชื่อมั่นโดยผลที่ได้มีความแม่นยำมากขึ้นเนื่องจากศึกษาโดยใช้แนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่นำเชื่อถือมากขึ้นของมาตรฐาน GRI 4 ในการกำหนดความสัมพันธ์ ช่วงระหว่างคะแนน GRI และ ROE คือ 8.30 เปอร์เซนต์ ขนาดเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่มีผลต่อ ROE และคะแนน GRI กับระดับของการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรกับ ROE เมื่อระบุตัวชี้วัดข้อมูลทั้งหกด้าน ได้ร้อยละ 15.10 โดยด้านเศรษฐกิจเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการเปิดเผยความยั่งยืนขององค์กรและตามด้วยแรงงาน สิทธิมนุษยชน สังคม ความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์และสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ ซึ่งขัดแย้งกับงานของ นิธิภักดิ์ ปินตา (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของรายงานความยั่งยืนต่อผลการดำเนินงานขององค์กรสำหรับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในกลุ่มประเทศอาเซียน การวิจัยครั้งนี้มีตัวชี้วัดผลการดำเนินงานคือ อัตราผลกำไรสุทธิต่อรายได้รวม อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น การรายงานความยั่งยืนใช้ดัชนีชี้วัดโดย Dow Jones Sustainability Index กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่อยู่ใน Dow Jones Sustainability Index (DJSI) และกลุ่มบริษัทที่ไม่ได้อยู่ใน Dow Jones Sustainability Index (Non-DJSI) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากงบการเงิน รายงานประจำปีของปี 2557 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ผลการศึกษาพบว่า อัตราผลกำไรสุทธิต่อรายได้รวม (Net Profit Margin) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ของกลุ่ม DJSI และกลุ่ม Non-DJSI ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความยั่งยืนไม่มีผลกระทบต่อ ผลการดำเนินงานและปัจจัยที่ศึกษามีเพียงปัจจัยเดียวคือโครงสร้างหนี้สินมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการดำเนินงาน ส่วนรายได้สุทธิและขนาดขององค์กรไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัทในกลุ่ม DJSI และ Non-DJSI

อีกด้านหนึ่งซึ่งขัดแย้งกับงานของ สีนินา วังค์เทียนชัย (2558) เรื่องการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยผลการศึกษาในประเด็นที่สำคัญนี้คือ ส่วนการเปิดเผยข้อมูลการพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์กรนั้น ROE ในความสัมพันธ์เชิงลบคือการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องในด้านสิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชนและแรงงาน ที่แสดงเมื่อเปิดเผยเพิ่มเติมจะลด ROE นั้นแสดงให้เห็นว่า เมื่อบริษัทลดการลงทุนและผลกำไรของผู้มีส่วนได้เสียและเมื่อมองถึงความสัมพันธ์เชิงบวกจะเห็นได้ว่าเกี่ยวข้องกับผลกระทบต่อผลิตภัณฑ์ สังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งหมายความว่า บริษัทเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติม ROE ก็จะเพิ่มขึ้น

การทดสอบสมมติฐาน 4 ระดับการเปิดเผยข้อมูลที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรและผลตอบแทนต่อ ยอดขายสุทธิ (Net) ผลของข้อมูลที่มีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลกับประสิทธิภาพการพัฒนาอย่างยั่งยืนและผลต่อยอดขายสุทธิ (NET) ผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่าประสิทธิภาพการพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์กรและผลต่อยอดขายสุทธิ (NET) มีความสำคัญในการหา

ค่าความเชื่อมั่น โดยผลที่ได้มีความแม่นยำมากขึ้นเนื่องจากศึกษาโดยใช้แนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่น่าเชื่อถือมากขึ้นของมาตรฐาน GRI 4 ในการกำหนดความสัมพันธ์ โดยช่วงระหว่างคะแนน GRI และ NET คือ 85 เปอร์เซนต์ ขนาดเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่มีผลกับ NET และคะแนน GRI มีผลกับระดับของการเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรกับ NET เมื่อระบุตัวชี้วัดข้อมูลทั้งหกด้าน ได้ร้อยละ 85.80 โดยด้านความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการเปิดเผยความยั่งยืนขององค์กรและสิทธิมนุษยชน แรงงานเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและสังคม ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานของ ร่องเอก วรรณพฤษ (2558) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการเปิดเผยข้อมูล ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งผลที่ได้คือ ประสิทธิภาพการพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์กรและผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (NET) ผลลัพธ์ที่ได้แสดงถึงว่ากิจการใช้สินทรัพย์ได้มีประสิทธิภาพเพียงใด หรืออาจเป็นที่สินทรัพย์ใช้ประโยชน์ได้น้อยเนื่องจากเสื่อมคุณภาพ ถ้าอัตราส่วนนี้สูง แสดงว่ากิจการใช้สินทรัพย์แล้วก่อให้เกิดกำไรสูง ถ้าอัตราส่วนนี้ต่ำแสดงว่าการใช้การเปิดเผยข้อมูลแล้วก่อให้เกิดกำไรน้อยและผลการวิจัยของเขายังพบว่าพบว่า 1) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม และขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวก กับการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคม และ 2) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมและขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า จากการศึกษาจากดัชนีตามตัวชี้วัดทั้ง 6 ด้านของมาตรฐานในการจัดทำรายงานตามกรอบมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูลที่เรียกว่า Sustainability Reporting Guidelines ของ Global Reporting Initiative (GRI) คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านแรงงาน ด้านสังคม ด้านสิทธิมนุษยชน และด้านความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์กับผลการดำเนินงานทางการเงิน ได้แก่ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น และยอดขายสุทธิ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลอย่างยั่งยืนของ บริษัทมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนจากสินทรัพย์และยอดขายสุทธิ การวิเคราะห์ผลจากการศึกษาเป็นการ หาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยความยั่งยืนขององค์กรกับข้อมูลทางการเงิน โดยมาตรฐาน GRI ให้ ความสำคัญกับการพิจารณาขององค์กรในเรื่องของสิ่งแวดล้อมและสังคมซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่มีผล ต่อผู้ที่มีส่วนได้เสียกับองค์กรทั้งหมดและเป็นส่วนสำคัญที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจด้วยกัน องค์กรที่ใช้ มาตรฐาน GRI ในการใช้เป็นตัววัดการเปิดเผยข้อมูลจะส่งผลให้มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้นและถือเป็น กลไกการขับเคลื่อนที่สำคัญในการสร้างผลการดำเนินงานทางการเงินและองค์กรที่ยั่งยืนทางด้านประสิทธิภาพทางการเงินแสดงให้เห็นว่า โดยเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) ผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) และยอดขายสุทธิ (NET) นอกจากนี้ ROA ของ บริษัท ในสิงคโปร์และไทยก็สูงกว่าในอีกสามประเทศ ROE ของบริษัทในสิงคโปร์และอินโดนีเซียสูงกว่าบริษัท ในประเทศ

อื่น ๆ ยอดขายสุทธิของบริษัทในประเทศไทยและฟิลิปปินส์สูงกว่ายอดขายของบริษัทในประเทศอื่น ๆ จึงเป็นที่สังเกตได้ว่าในผลระหว่างการเปิดเผย GRI 4

5.3 ข้อจำกัดสำหรับงานวิจัย

1. การศึกษาครั้งนี้ทำการรวบรวมข้อมูลการเปิดเผยข้อมูลด้าน เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ด้านแรงงาน ด้านสังคม ด้านสิทธิมนุษยชน และด้านความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ เฉพาะกลุ่มของบริษัทในกลุ่มธุรกิจพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดในประชาคมอาเซียนเท่านั้น

2. การศึกษาครั้งนี้พบการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมจากบริษัทส่วนใหญ่ไม่มาก แต่ก็อาจไม่ได้หมายความว่าบริษัทส่วนใหญ่ไม่มีการดำเนินการในการรับผิดชอบต่อ ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม หากแต่บริษัทส่วนใหญ่อาจไม่ได้เปิดเผยตัวเลขทางการเงินในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านั้น ซึ่งอาจจะเป็นเพราะยังไม่มีมาตรฐานการบัญชีเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันกับหลาย ๆ ประเทศ

3. การวัดการเปิดเผยข้อมูลในงานวิจัยเป็นการวัดว่าหากกิจการเปิดเผยข้อมูลตามดัชนีที่กำหนดจะได้คะแนนเท่ากับ 1 หากไม่มีการเปิดเผยในเรื่องดังกล่าวจะได้คะแนนเท่ากับ 0 โดยไม่ได้วัดความละเอียดของข้อมูล ทั้งนี้จากการเก็บข้อมูลพบว่ากิจการต่าง ๆ มีการเปิดเผยข้อมูลแตกต่างกันมากจากทุกบริษัทในกลุ่มนี้

5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่อาจมีผลกระทบต่อการเปิดเผยข้อมูลด้านอื่นเพิ่มเติมเช่น ความเสี่ยงทางการเงิน การกำกับดูแลกิจการและกลุ่มอุตสาหกรรมอื่น เป็นต้น โดยวัดการเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพมากขึ้นซึ่งอาจทำการพิจารณาความละเอียดในการเปิดเผยข้อมูลที่แตกต่างกันอาจให้คะแนนที่ต่างกัน

2. ระยะเวลาการเก็บข้อมูลที่เปิดเผยข้อมูลจากหลักฐาน จากแหล่งทุติยภูมิอื่น ๆ (Secondary Data) ควรมีการเก็บเพิ่มเติมจากสามปีเป็นห้า และทำการเปรียบเทียบจากงบการเงิน แบบแสดงรายการข้อมูล ประจำปีและรายงานประจำปี

3. อาจมีการใช้แบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลการรายงานความยั่งยืนจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ผลการวิจัยเพื่อให้ผลการวิจัยมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ผลการดำเนินงานอาจใช้ด้านอื่นที่ไม่ใช่ตัวเงินประกอบด้วย

4. นอกจากนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ ล้วนแล้วแต่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ควรมีการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ แตกต่างกันไป เช่น บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์กับ

บริษัทที่ไม่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แต่มีขนาดองค์กรที่ใกล้เคียงกัน เพื่อให้ผลการวิจัยมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- ณัฐศิริ บุญชวน. (2555). **แนวทางการจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืน** สถาบันไทยพัฒน์มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์. กรุงเทพฯ: บริษัทเมจิเพรสจำกัด.
- นิธิภัคดี ปินตา. (2559). ผลกระทบของรายงานความยั่งยืนต่อผลการดำเนินงานขององค์กรสำหรับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในกลุ่มประเทศอาเซียน. **วารสารวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม**. ปีที่ 3 ฉบับที่ 2(6) เดือน กุมภาพันธ์ 2559 – กรกฎาคม 2559.
- พร้อมพร ภูวดิน. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความยั่งยืนของบริษัทและผลการดำเนินงานทางการเงิน : กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย. **วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี**. ปีที่ 12 ฉบับที่ 3 เดือนกันยายน - ธันวาคม 2561.
- รองเอก วรณพฤกษ์. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการเปิดเผยข้อมูล ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ครั้งที่ 10 ประจำปี 2558.
- วิภา จงรักษ์สัตย์ (2559) การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการในประเทศไทย. **วารสารศรีนครินทร์วิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)**. ปีที่ 8 ฉบับที่ 15 มกราคม - มิถุนายน 2559.
- สถาบันธุรกิจเพื่อสังคมและตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2557). วิธีการจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืน (Sustainability Reporting Guidelines) ตามกรอบของ GRI (Global Reporting Initiatives).** สถาบันไทยพัฒน์ สถาบันธุรกิจเพื่อสังคมและตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ.
- สมพร กมลศิริพิชัยพร. (2554). **จัดทำรายงานความยั่งยืนสะท้อนการรายงานซีเอสอาร์**. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.csri.or.th/new2012/index.php?option=com_k7.
- สินีนาง วรงค์เทียนชัย. (2558). การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. **วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร**. ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 เมษายน - กันยายน 2558.
- อังคณา อรินไพบุลย์. (2548). การศึกษาการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของบริษัทจดทะเบียนกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. รายงานวิจัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- อัญญา ชันวิทย์. (2552). **SRI จัปตา การมาถึงของการลงทุนที่รับผิดชอบในไทย (ออนไลน์).**
[www.matichon.co.th/prachachat/prachachat_detail.php?s_tag=02csr01190152
 &day=2009-01-19§ionid=0221.](http://www.matichon.co.th/prachachat/prachachat_detail.php?s_tag=02csr01190152&day=2009-01-19§ionid=0221)
- Blackburn, W. R. (2008). **The Sustainability Handbook: The Complete Management Guide to Achieving Social, Economic, and Environmental Responsibility.** USA: Environmental Law Institute.
- Brookhart, J.M., Beeler, J.D. & Culpepper, D. (2005) '**Regulatory guidance, legitimacy theory and environmental disclosure**', Journal of Accounting & Finance Research, 13(2), 1.
- Carolyn L. Gates; Mya Than (2017). **ASEAN Enlargement: impacts and implications.** Institute of Southeast Asian Studies. ISBN 981-230-081-3.
- Carroll, A. B. (1999). **Corporate social responsibility: Evolution of a definitional construct.** Business and Society, 38(3), 268-295.
- Dan Dhaliwal, Oliver Zhen Li, Albert Tsang, Yong George Yang. (2014). **Corporate social responsibility disclosure and the cost of equity capital: The roles of stakeholder orientation and financial transparency.** J. Account. Public Policy, 33, 328-355.
- Ellabban, Omar; Abu-Rub, Haitham; Blaabjerg, Frede (2014). **"Renewable energy resources: Current status, future prospects and their enabling technology".** Renewable and Sustainable Energy Reviews. 39: 748–764 [749].
- Freeman, R. (1984) **"Strategic Management: a stakeholder approach."** Advances in Strategic Management 1983: 31-61.
- Global Reporting Initiative (2006). **Sustainability reporting guidelines [Online]**
 vailable:<http://www.globalreporting.org>.
- Global Status Report** (2016). vailable:<http://www.globalreporting.org>. Retrieved 8th January 2018.
- Gray, R., Kouhy, R., and Lavers, S. (1996). **Corporate social and environmental reporting: A review of the literature and a longitudinal study of UK disclosure.** Accounting, Auditing and Accountability Journal, 8(2), 47-77.
- Guarnieri, M. (2017). "Blowin' the wind". **IEEE Industrial Electronics Magazine.** 11 (1): 63–67/83. doi:10.1109/MIE.2017.2652798.

- Guthrie, J. and L. D. Parker. (1989) **“Corporate Social Reporting: A Rebuttal of Legitimacy Theory.”** Accounting and Business Research 19: 343-352.
- Heidari, Negin; Pearce, Joshua M. (2016). **"A Review of Greenhouse Gas Emission Liabilities as the Value of Renewable Energy for Mitigating Lawsuits for Climate Change Related Damages"**. Renewable and Sustainable Energy Reviews. 55C: 899–908. doi:10.1016/j.rser.2015.11.025
- Jacobson, Mark Z.; et al. (2015). **"100% clean and renewable wind, water, and sunlight (WWS) all-sector energy roadmaps for the 50 United States"**. Energy and Environmental Science. 8: 2093–2117. Doi: 10.1039/C5EE01283J.
- Jill Hooks, and Chris J. van Staden (2011). **Evaluating environmental disclosures: The relationship between quality and extent measures.** The British Accounting Review, 43, 200-213.
- Laudal, T. (2010). **An attempt to determine the CSR potential of the international clothing business.** Journal of Business Ethics, 96(1), 63-77.
- Leviter, Lee (2016). **"The ASEAN Charter: ASEAN Failure or Member Failure?"**. New York University Journal of International Law and Politics. 43: 159–210.
- Lovins, Amory (2011). **Reinventing Fire: Bold Business Solutions for the New Energy Era**, Chelsea Green Publishing, 334 pages.
- Manne, H. G. & Wallich, H. C. (1972). **The Modern Corporation and social responsibility.** Washington, DC: American Enterprise Institute for Public Policy Research.
- Odemilhin, E.G., Samy, M. and Bampton, R. (2014). **Corporate social responsibility: a strategy for sustainable business success. An analysis of 20 selected British corporations**, Journal of Business in Society, Vol. 10.
- Pedersen, Esben R.G. (2015). **Corporate Social Responsibility.** London: SAGE Publishing. p. 107. ISBN 9780857022448.
- Porter, M. E. & Kramer, M. R. (2002). **The Competitive Advantage of Corporate Philanthropy.** Harvard Business Review.
- Ratanajongkol, S., H. Davey, and M. Low. (2006). **“Corporate social reporting in Thailand: The news is all good and increasing.”** Qualitative Research in Accounting & Management 3: 67-83.

- Roberts, R. W. (1992) **“Determinants of Corporate Social Responsibility Disclosure: An Application of Stakeholder Theory.”** Accounting Organizations and Society 17: 595-612.
- Willis, Alan (2017). **"The Role of the Global Reporting Initiative's Sustainability Reporting Guidelines in the Social Screening of Investments"**. Journal of Business Ethics. 43 (3): 233–237.
- Woon, Walter (2016). **The Asean Charter: A Commentary**. Singapore: NUS Press Singapore. p. 10. ISBN 978-981-4722-08-7.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

แบบรับรองการมีจรรยาบรรณนักวิจัย

แบบรับรองการมีจรรยาบรรณนักวิจัย

เพื่อให้การทำผลงานทางวิชาการของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ มีคุณภาพ และมาตรฐานตามหลักวิชาการ มหาวิทยาลัยฯ ได้กำหนดให้ทุกคนปฏิบัติตาม
หลักจรรยาบรรณนักวิจัย 9 ข้อ ตามที่สภาวิจัยแห่งชาติกำหนด ซึ่งประกอบไปด้วย

จรรยาบรรณนักวิจัย 9 ข้อ ตามที่สภาวิจัยแห่งชาติกำหนด

1. นักวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ นักวิจัยต้องมีความ
ซื่อสัตย์ต่อตนเองไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน ไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่นต้องให้เกียรติและอ้าง
ถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในงานวิจัย ต้องซื่อตรงต่อการแสวงหาทุนวิจัย และม
ีความเป็นธรรมเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

2. นักวิจัยต้องตระหนักถึงพันธกรณีในการทำงานวิจัย ตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่
สนับสนุนการวิจัยและต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด นักวิจัยต้องปฏิบัติตามพันธกรณีและข้อตกลงการวิจัย
ที่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายยอมรับร่วมกัน อุทิศเวลาทำงานวิจัยให้ได้ผลดีที่สุด และเป็นไปตามกำหนดเวลา มี
ความรับผิดชอบไม่ทิ้งงานระหว่างดำเนินการ

3. นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ ใน
สาขาวิชาการที่ทำวิจัยอย่างเพียงพอ และมีความรู้ความชำนาญ หรือมีประสบการณ์เกี่ยวเนื่องกับ
เรื่องที่ทำวิจัยเพื่อนำไปสู่งานวิจัยที่มีคุณภาพ และเพื่อป้องกันปัญหาการวิเคราะห์ การตีความ หรือ
การสรุปที่ผิดพลาดอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่องานวิจัย

4. นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต
นักวิจัยต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบระมัดระวัง และเที่ยงตรงในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคน
สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมมีจิตสำนึกและมีปฏิธานที่จะอนุรักษ์
ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

5. นักวิจัยต้องเคารพศักดิ์ศรี และมีสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย นักวิจัยต้อง
ไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยและขาดความเคารพในศักดิ์ศรีของเพื่อนมนุษย์ ต้องถือ
เป็นภาระหน้าที่ที่จะอธิบายจุดมุ่งหมายของการวิจัยแก่บุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยไม่หลอกลวงหรือ
บีบบังคับและไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

6. นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย นักวิจัย
ต้องมีอิสระทางความคิด ต้องตระหนักว่า อคติส่วนตน หรือความลำเอียงทางวิชาการ อาจส่งผลให้ม
ีการบิดเบือนข้อมูลและข้อค้นพบทางวิชาการ อันเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายต่องานวิจัย

7. นักวิจัยพึงนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ นักวิจัยพึงเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อ
ประโยชน์ทางวิชาการและสังคม ไม่ขยายผลข้อค้นพบจนเกิดความเป็นจริงและไม่ใช้ผลงานวิจัยไปทาง
มิชอบ

8. นักวิจัยพึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น นักวิจัยพึงมีใจกว้างพร้อมที่จะเปิดเผยข้อมูลและขั้นตอนการวิจัย ยอมรับฟัง ความคิดเห็นและเหตุผลทางวิชาการของผู้อื่น และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยของตนให้ถูกต้อง

9. นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ นักวิจัยพึงมีจิตสำนึกที่จะอุทิศกำลังสติปัญญาในการทำวิจัย เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อความเจริญและประโยชน์สุขของสังคมและมวลมนุษยชาติ

ข้าพเจ้า ดร.คุณากร ไวยวุฒิ อาจารย์ประจำสาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ ซึ่งเป็นผู้ทำวิจัย เรื่อง “การเปิดเผยข้อมูลความยั่งยืนขององค์กรที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของบริษัทในกลุ่มธุรกิจพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดในประชาคมอาเซียน” ข้าพเจ้าทราบดีว่าการให้ข้อความอันเป็นเท็จและการละเมิดหลักจริยธรรมและจรรยาบรรณนักวิจัย มีผลทางการกฎหมาย

(ลงชื่อ).....

(นายคุณากร ไวยวุฒิ)

นักวิจัย

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ข
ผลการเผยแพร่ผลงานวิจัย

ผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล

ดร.คุณากร ไวยวุฒิ

E-mail

kunakorn.w@mail.rmutk.ac.th

สถานที่ทำงาน

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ชื่อ-นามสกุล

รุสจิภาส ประชาทัย

E-mail

Rutjipat.P@mail.rmutk.ac.th

สถานที่ทำงาน

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ชื่อ-นามสกุล

ชฎาพร จักรทอง

E-mail

Chadaporn.C@mail.rmutk.ac.th

สถานที่ทำงาน

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

